

Settembre 1959

		c.e.c.a	di
	tutti i giorni, A con ripetizione	una	13
	omelia ceca, seconda domenica del mese		18
	\snobismebianco\ sidoT oxdii II		18
	elocitza - emsita stisita		20
1	P.Feřt P. Feřt li sláb segr E'Africa sulle nuove vie /SC 68/		21
2	L.Radimský P.Feřt I e omamim i Comodo Che cosa è l'Europa ?		22
3	P.Feřt I - oibot Attualità religiose per i sacerdoti		
4	P.Feřt La soluzione cristiana del problema razziale nel Africa Sud /SC 67/		23
5	P.Feřt P. Feřt li sláb s Křesťan neli Spiriti apostolico nelle famiglie		23
6	- - - Concerto di musiche religiose		23
7	P.Novotný I Papi e il comunismo /N.14/		23
8	P.Feřt Attualità del mondo cattolico		
	"Joh ní erice ní Mof" Perla festa di Natività di B.V.M.		24
9	P.Feřt V leb II problema fondamentale delle Missioni		25
10	P.Feřt "cittadinoi stari" Passi della Encyclica "Primordia nostri sacerdotii"	/SC 65/	
11	P.Feřt I problemi delle Missioni /SC 66/		
12	Dott.Vrána P.Ovečka "Quid vobis videtur de Christo?"		
13	P.Ovečka Omelia		
13	P.Ovečka Notizie dal Vaticano - Brano musicale		
14	P.Ovečka L'Oss.Rom. sul razzo Sovietico		
	La Madonna di Fatima a Roma - Attualità		
15	P.Novotný Ovečka Il Pontefice Romano - Vicario di Cristo/L5/		

16	P. Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	
17	P. Ovečka	Attualità per i sacerdoti	
18	P. Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	
19	P. Ovečka	Il Libro Tobia /considerazione/	
20	P. Ovečka	Attualità Vaticane - Brano musicale	
21	P. Novotný	Ovečka	La Santa Sede e il Stato di Vaticano
22	P. Ovečka	Il Communismo e l'opera	
23	P. Ovečka	e Metodio - Attualità	
24	P. Ovečka	Notizie dal mondo cattolico	
25	Soukup	Ovečka	Il Synodo di Roma /SC 16/
26	P. Fejt	La missione a Kikakoo nel Congo Belga	
27	P. Ovečka	Per la festa di San Venceslao	
28	P. Ovečka	La festa di S. Venceslao a Roma	
29	P. Ovečka	Brano musicale	
30	P. Ovečka	Il Convegno "Kirche in Not"	
	P. Ovečka	Le finanze del Vaticano /17/1.1	
	P. Ovečka	L'Enc. "Grata recordatio" /1/1.1	
	P. Ovečka	Omelia	
	P. Ovečka	Notizie dal Vaticano - Brano musicale	
	P. Ovečka	Il Quirinale - Attualità	
	P. Ovečka	Il Pontefice Romano - Attualità	
	P. Ovečka	Il Pontefice Romano - Attualità	

V dnešním pořadu uslyšíte přehled zpráv z katolického světa a aktualitu: Čína na nových cestách.

Při sobotní generální audienci v Castel Gandolfo svatý Otec vzpomněl veliké postavy sv. Jana Křtitele. Jeho hlava padla, poněvadž tak neo-hozeně hájil Boží přikázání: Není ti dovoleno... Svatí otcové - v komentářích evangelia, které mluví o mučednické smrti Kristova předchůdce-říkají, že ještě i mrtvé oči Křtitelovy odsuzovaly hřich a pohoršení a volaly: Není ti dovoleno. Svatý Jan Křtitel zůstane nesmrtným příkladem věrnosti Božímu ~~rekl~~ ^{překl} svatý Otec ^{při} výkladu této skutečnosti zdůraznil, že křesťanský život není pouze ve chvále Boží a v zevnějších projevech zbožnosti, nýbrž musíme plnit všechno, co nám přikazuje všech deset Božích přikázání, které jen jasně opakují, co Bůh vtiskl sám do srdece každého člověka. Je třeba umět říci "ne", není ti dovoleno... Často slyšíme, že Církev by mohla být shovívavější, že by mohla přistoupit k nějakému kompromisu. Nikdy - řekl Jan XXIII. Papež může být dobrý, velkodusný až k nejzaším mezím, ale před některými smutnými skutečnostmi, před žalostnými nedůslednostmi musí se ukázat rozhodným, pevným, neústupným ve službě ^{míru} a v úctě k pravdě, ať to stojí co stojí.

Dnes byl zahájen v Turině 35. národní sjezd Federace katolických universitních studentů. Hlavní téma kongresu: Universitní studenti a náboženský život. Mši svatou sloužil v turínském dómu kardinál Fossati, úvodní přednášku měl milánský arcibiskup kardinál Montini. Sjezd zakončí president biskupské komise, která řídí Italskou katolickou akci, kardinál Siri.

Při pouti bývalých vojáků a válečných invalidů v Lurdech se sešli Francouzi, Italové, Španělé, Němci a Angličané. Byla tam také delegace Americké legie, 5 řeckých důstojníků a 120 vojáků mohamedánského vyznání. Při promluvě kanovníka Lancrenoya u jeskyně Massabielské byl zdůrazněn účel této pouti. Zatímco hlavy našich států hledají politickou ~~cestu~~ ^{cestu} k ~~formu~~ ^{míru}, my jsme přišli pomáhat jim v tom modlitbou. Předseda federace německých válečných invalidů a obětí války přinesl do Lurd jednu z dvanácti lamp bratrství, které hoří na vojenských německých hřbitovech. Lampa byla umístěna před pomníkem padlých města Lurd.

Bombayský arcibiskup kardinál Valerián Gracias v poselství ke Catholic Association žádá od katolíků větší a intensivnější účast na veřejném životě v Indických spojených státech. Právě v této době přerodu a vývoje katolíci musejí udělat všechno, aby uplatnili všechn svůj vliv.

Z Hongkongu došla zpráva, že komunisté v Severním Vietnamu dělají všechno, aby zničily ~~říechny~~ aktivní síly katolické Církve. Používají k tomu především tak zvané "národní církve" a tzv. vlasteneckých kněží. Za posledních pět let k ní přistoupilo pouze 5 kněží a 60 laiků ze 600.000 věřících. Vlastenečtí kněží ~~jsem~~ nemají žádný vliv na katolický život, věřící se jich straní. Neusilala propaganda proti biskupům a věrným kněžím dosud nepřinesla žádné výsledky. Roku 1954 /podle příkladu Číny a jiných zemí/ byl i v Severním Vietnamu zřízen úřad pro církevní záležitosti a jmenován vládou jeho ředitel. Ale veliká většina kněží ho neuznává. Věřící mohou sice volně navštěvovat kostely a praktikovat své náboženství, ale situace se může změnit přesně, ukáže-li se, že tato taktika nepřinese užitek pro politické cíle komunistické vlády.

V neděli připutovalo do Trevíru 20.000 členů německé katolické mládeže. Promluvil k nim vídeňský arcibiskup kardinál König. V řeči zdůraznil, že to je především mládež, která slovem, ale především činy a duchem oběti musí oživit křesťanské hodnoty a vrátit jim jejich plnou účinnost ve veřejném životě.

V Brazílii byl vyhlášen národní katechetický rok. Po celý rok se má věnovat zvláštní pozornost vyučování katechismu, především dětí. 20. září se bude konat v San Paolo veliký sjezd dětí navštěvujících vyučování katechismu.

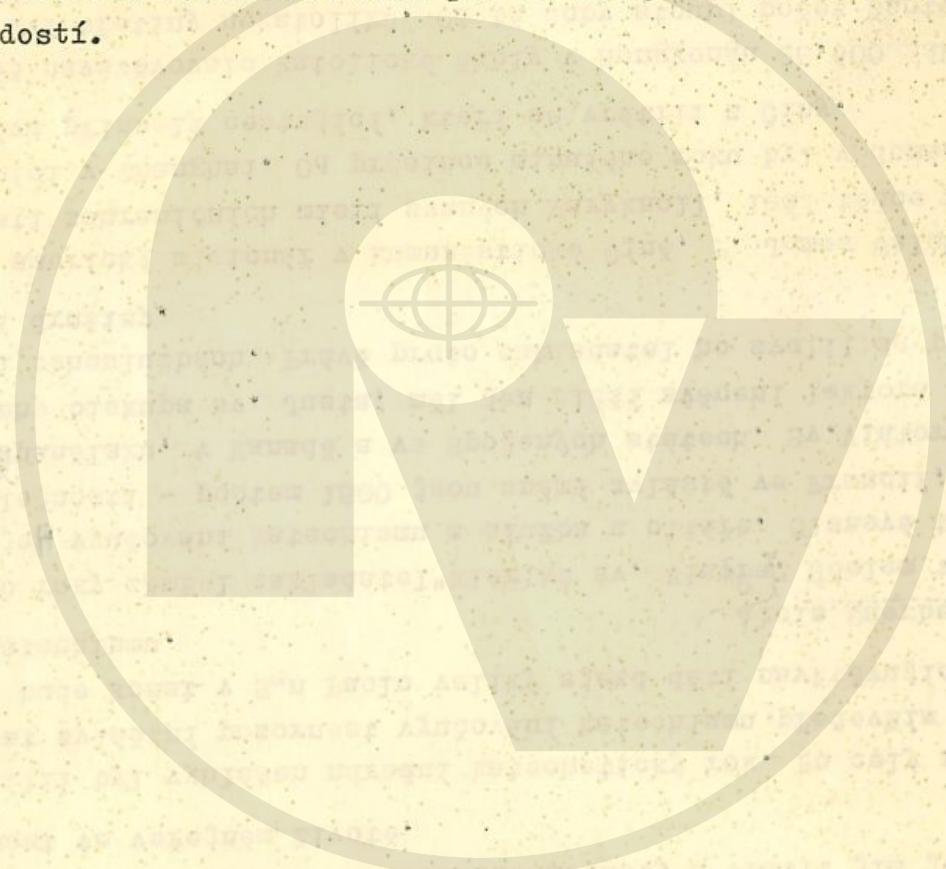
Alois Querbes.

Před sto roky zemřel zakladatel "kleriků sv. Viatra". Účelem této kongregace je vyučování katechismu a služba u oltáře. Členové této řeholní společnosti - počtem 1800 jsou známí zvláště ve Francii, v Belgii, ve Španělsku, v Kanadě a ve Spojených státech. Sv. Viátor byl ~~správce~~ druhý lyonského biskupa sv. Justa; měl jen nižší svěcení lektora - předčitatele při bohoslužbách. Právě proto zakladatel ho zvolil za patrona této řeholní družiny.

Poslední americký misionář v komunistické Číně, P. James Walsh ze Společnosti zahraničních misií zvaných Maryknoll, leží těžce nemořen v nemocnici v Shanghai. Od prosince minulého roku byl v domácím vězení. Zprávu přinesli cestující, kteří se vrátili z Číny.

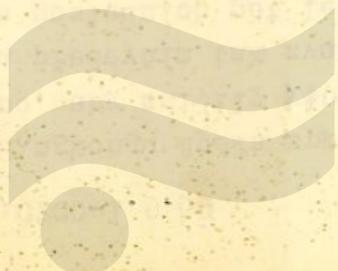
Roku 1953 navštěvovalo katolické školy v Hongkongu 28.600 žáků, a z nich byly dvě třetiny nekatolíků. Od té doby stouplo počet žactva na katolických školách na 71.000. Mezi školami dosáhla mimořádné pověsti škola božského Srdce Páně, řízená sestrami Canossiánskými. Před 4 roky měla 1200 žáků, dnes 4.000. K zápisu musí přijít rodiče osobně, když dostali zvláštní formulář a pozvání od ředitelky ústavu. V poslední době

se tyto formuláře prodávaly na čerhém trhu za 100 až 200 Hongkongských dolarů, ačkoliv škola je posílá zdarma právě tak jako i vyučování je bezplatné. Dá se to vysvětlit jen omezeným počtem volných míst v katolických školách. Jedna ředitelka pro 40 volných míst na škole dostala 1700 žádostí.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si aktualitu Čína na nových cestách.

Mnoho se mluví a píše o Číně. Čína bývala kdysi země starých, věkovitých tradic. Dnes je to země revoluční, a to nejen po stránce politické, nýbrž i po stránce duchovní. Jak se mohla stát tak hluboká změna? - Abychom ^{to} plně pochopili, musíme si uvědomit, že to jsou především dvě věci, které vzali čínské inteligenci důvěru ve starou čínskou civilisaci: Pád staré císařské dynastie Mančú a tak zvané Hnutí 4. května. Čínská inteligence začala hledat jinde vědecké, filosofické a sociální ideály. Bohužel hledali na cestách, které vedly k bezbožectví a tak připravovali v zemi vítězství komunismu.

Dnes mnozí z nich poznali velký omyl. Proto 90 procent - podle odhadu některých - odmítá marxismus, k němuž připravovali cestu, a začínají hledat nové ideály, poněvadž staré čínské kulturní tradice je už nemohou uspokojit. Toto hledání nových cest, hlad po poznání pravdy je mezi čínskými intelektuály, zvláště těmi, kdo jsou nuceni žít za hranicemi své vlasti, velmi silné. Křesťanství jistě může přinést kladnou odpověď na tyto problémy čínské duše. Aby však tato odpověď byla případná a srozumitelná, je třeba znát konkrétně tyto problémy a potřeby dnešních Číňanů. Za tím účelem byl v Königsteinu v Německu při Domu setkání založen zvláštní Čínský ústav - Institutum Sinicum, který chce především věnovat pozornost kulturnímu vývoji moderní Číny a chce soustavně studovat duchovní a ideologickou tvářnost. Má v programu nejrenom studium Číny kontinentální, která je zcela v rukou komunistů a je dosti snadno ~~xexpřesivě~~ získat oficiální informace o stavu v zemi z různých časopisů a knih tam publikovaných. Mnohem těžší to je chceme-li získat přehled o situaci mezi Číňany ve svobodném světě: na Formose, v Honkgonku a ve velmi širé a rozptýlené diaspoře. Ústav chce soustavně studovat duchovní proudy mezi dnešní čínskou intelligencí a hledat možné spojení s křesťanskými ideály. Výsledky svých studií chce uveřejňovat buď v knižní formě nebo ve formě článků v různých časopisech. Některé tituly připravených člámků nám mohou jasněji ukázat cíl ústavu. Jsou mezi nimi např.: Kde je dnes čínská mládež? - Reforma čínské abecedy. - Literatura ^ř rudé Číny a ^{na} Formose - Noviny a časopisy čínské na celém světě. - Etika rudé Číny - Problémy čínských studentů v Cizině Nástin čínských dějin - Čínská inteligence a náboženství...

Institutum Sinicum dále se snaží vytvářit Kruh odborníků v čínských otázkách, kteří by mohli dát uspokojující odpověď na aktuální problémy čínské. Za tím účelem je v živém spojení zvláště s čínskými kněžími, žijícími v Evropě, zvláště v Lovani, v Paříži, v Římě, v Německu. Pro

letošní rok je připraven sjezd všech čínských kněží bydlících v Evropě.

Dále chce ústav pomáhat organizovat a usnadňovat spolupráci mezi spisovateli a překladateli čínskými. Bylo vydáno už několik knih, které se zabývají studiem čínské duše a jejím vztahem ke křesťanství. Připravuje se výbor z čínských náboženských písni.

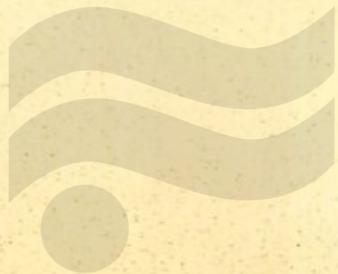
Konečně chce věnovat pozornost srovnávacím studiím křesťanství a o starou čínskou duchovní tradici, také jak se projevila v historii působení katolické Církve na čínské půdě.

Zatím je práce ústavu v začátcích, ale našla už mnoho porozumění mezi čínskými studenty a mezi přáteli Číny. Nikdo nepochybuje o velkém významu této práce, tím více, když si uvědomíme, že v čínské republice žije na 600 milionů lidí a že na 20 milionů Číňanů žije rozptýleno po celém světě.

Čínští katolíci ukázali v posledních letech krutého pronásledování tolik věrnosti a hrdinslosti, že se stali - jak to nejednou řekli před celým světem i římští papežové - vzorem celé Církvi. Tato hrdinská věrnost vyznavačů a prolitá krev tolika mučedníků, dává naději, že přes kruté pronásledování a přes těžké období, kterým dnes prochází Církev v Číně - tyto oběti připraví cestu evangeliu Kristovu i do čínské duše a dají ji najít plnou pravdu v Kristu. Pomáhejme tomuto velkému dílu alespoň svou modlitbou.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu vám přečteme z časopisu Nový život úvahu Ladislava Radimského: Co je Evropa? - Závěrem přehled zpráv Vatikánského rozhlasu. (VZ. 1959, č. 7-8)

Italie se připravuje na národní eucharistický kongres, který se bude konat v Catanii na Sicilii. Svatý Otec jmenoval papežského legáta, který ho bude na národním eucharistickém kongresu zastupovat, kardinála Marcella Mimmih, sekretáře konsistoriální kongregace. Včerejší L'Osservatore Romano přinesl latinský text listu, který mu sv. Otec poslal. Svatý Otec v listu především zdůraznil, že eucharistie je svátost jednoty a pokoje, a proto ti, kteří se živí u jednoho a téhož tajemného stolu týmž tělem Kristovým, musejí odložit všechnu nenávist, všechno co je rozděluje a vůbec všechno, co by mohlo nějak porušit bratrskou jednotu.

Kongres se bude konat od 6. do 13. září, když bude Itálie znova zasvěcena neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Přípravou na toto zasvěcení je pouť milostné sochy Fatimské Matky Boží po celé Itálii. Kardinál Micara - vikář sv. Otce pro římskou diecézi, vydal také v těchto dnech zvláštní výzvu k římským věřícím, aby se důstojně připravili na toto zasvěcení a připojili se k eucharistickému kongresu generálním sv. přijímáním. - Po eucharistickém kongresu zastaví se milostná socha Fatimské Matky Boží na tři dny v Římě a 17. září obnoví město Řím zasvěcení neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Rakouští katolíci připravují velkolepou pouť do Říma, aby vzdali hold sv. Otci Janu XXIII. Povede je sám arcibiskup vídeňský kardinál König. Pouť se bude konat koncem listopadu a poutníci přijedou do Říma ve dvou zvláštních vlacích.

Šest tisíc cikánů přišlo na pouť na Lurd. Jsou z různých zemí. P. Darmagnac v promluvě před massabielskou jeskyní je pozdravil a zdůraznil, že před Bohem a Madonou mají stejná práva jako ostatní křesťané a žádal je, aby i po pouti žili tak, aby všude na svých cestách byli štafetou Krista a jeho Matky. - Podobně mluvil i zástupce lurdského biskupa. "Jste tu ve vlastním domě - Matka Boží vás má ráda - a na konci vašich dlouhých cest na Vás čeká Bůh a svatá Panna. Oná vás zná všechny a zavolá vás každého vlastním jménem na konci poslední vaší pouti a uvede vás do veliké rodiny, kde budete na věky zpívat své Alleluja.

Švýcarští poutníci z Lugana věnovali při poslední pouti do Lurd 1 milion 400.000 šíranků na podzemní baziliku sv. Pia X.

V dnešním vysílání pro kněze vzpomeneme sv. Pia X. a podáme několik myšlenek pro měsíční kněžskou duchovní obnovu.- Závěrem zprávy z katolického světa,

Dnes o svátku sv. Pia X. jeho slavný hrob ve Vatikánu byl cílem mnoha poutníků. Přestava sv. Pia X., který zemřel jako oběť za mír Evropy, je stále živá a jeho příklad má stále co říci dnešnímu světu.

Nejsou prozřetelnostní lidé, jsou lidé, kterých prozřetelnost používá. Tato slova napsal Saint-Beuve a mohla by se říci o sv. Piu X. Prozřetelnost Boží vede sice Církev neustále, ale naše oči přece jen oslní náklá záře více než světlo, na které jsme si už zvykli. A tak musíme děkovat Bohu za to, že dal své Církvi v posledních letech takovou záři v osobě Pia X.

Zřetelným rysem duchovní podoby Pia X. je jeho prostota. Mnoho historek ze života Pia X. to dokazuje. Křesťanská prostota má ovšem hlubáký a bohatý obsah avvznešenost. Není to naivnost: stojí na konci duchovního úsilí, je to triumf víry a lásky v našem usuzování a jednání; odhaluje tvář věcí v jejich pravém významu před Bohem; nad splatitostí lidských snah a cest vidí nit prozřetelnosti Boží; jen prostotě je dáno působit mocně na obnovu ~~duchovní~~ světa.

Pius X. měl takovou prostou a mocnou víru: "Nebudeme uprostřed lidské společnosti ničím jiným než služebníkem Božím." Ohlašujeme, že náš jediný cíl je obnovit všechno v Kristu! Tak psal ve své první encyklike.

Prostota mu dala světlo; viděl nemoc světa v její pravé podobě - člověk byl postaven na místo Boha - a viděl také jediný lék - Krista. Prostota mu dala velikou důvěru: Církev má nadpřirozený cíl, a proto také svou vlastní aktivitu, a nemůže napodobit politiku pánu světa - a to je smysl Katolické akce. Církev je strážkyně zjevení a nedá je míchat s různými filosofiemi - to byl důvod jeho protimodernistické encykliky. A konečně Církev má zdroj života pro své děti: je to stále Kristus - přítomný v eucharistii. Tak ukázal sv. Pius X. na božskou autonomii Církve. Tehdy to snad všechno nebylo tak jasné, prostota Kristových přátel bývá bláznostvím v očích světa. Dnes však, kde jsou prameny proudů, z kterých pijeme. -

Sv. Otec Pius XII. řekl v jedné řeči o sv. Piu X.: Osoba Pia X. a jeho dílo byly v Božím plánu přípravou Církve na nové a obtížné úkoly, které pro ni chystaly budoucí bouřlivé doby. Měly zavčas připravit Církev svornou v nauce, pevnou v kázni, účinně řízenou svými pastýři.

Měly připravit obětavé laiky, nábožensky vzdělaný věřící lid. mládež směřující k svatosti od útlého věku, uvědomělé křesťanské smýšlení pozorně řešící otázky sociálního života. že dnes Církev Boží nejen neustupuje před silami ničícími duchovní hodnoty, nýbrž trpí, bojuje a v Bohem dané síle postupuje a vykupuje, to je z velké části zásluha prozírávě činnosti a osobní svatosti Pia X. ... Blahoslavený velekněz - končil tenkrát Pius XII. svou řeč - věrný služebníku svého Pána pokorný učedníku božského Mistra, zkušený pastýři Kristova stádce ... vypros nám od božského milosrdenství dar trvalého míru a jako cestu k němu návrat myslí k onomu ~~xxv. světovému~~ pravému bratrství, které jediné může vrátit lidem a národům spravedlnost a svornost zamýšlenou Bohem.

To byla poznámka k svátku sv. Pia X. -

Připojujeme několik myšlenek pro kněžskou měsíční obnovu o naději.

To bylo několik myšlenek o naději pro kněžskou duchovní obnovu.

Závěrem několik zpráv z katolického světa.

36 anglických katolíků přiletělo zvláštním letadlem do Mnichova a ztrávilo celou noc na modlitbách v kapli postavené na místě bývalého koncentračního tábora v Dachau. Chtěli tak vzpomenout smutného 20. výročí začátku druhé světové války a modlit se tam za jednotu všech křesťanů a za obrácení Ruska.

Novým hlavním redaktorem známého italského čtrnáctideníku La Civiltà cattolica byl jmenován neapolský jesuita, profesor dogmatiky v Neapoli P. Robert Tucci

V Římě zahájili svůj 6. kongres katoličtí italští učitelé. Úvodní přednášku měl ministerský předseda Segni O školském plánu a o sociálním vývoji země. Učitelé chtějí na svém kongresu především studovat problémy vyučování na nižším stupni v celkovém plánu školské reformy.

Na národním sjezdu federace katolických universitních studentů v Turině se podílí 1500 studentů. Jedně z řečníků profesor Primi z janovské university ve své přednášce zdůraznil, že hlavním úkolem křesťanů dnes je osvobodit přetechnisovanou moderní kulturu od protimetafysické hypotéky laicismu.

Biskupové v Peru vybídli marykmolské misionáře, aby rozšířili systém spořitelní a úvěrové kooperativy, který založili ve farnosti San Juan in Puno, roku 1955 a který má mimořádné úspěchy, na celou zemi. První ~~kooperativa~~ družstvo má 3.000 členů a základní fond 250.000 dolarů. Systém ~~sexsetek~~ velmi chválila komise Spojených národů, která navštívila

zemí.

247/3-4

VII
N A D Ě J E

1. - M E D I T A C E

Bylo to večer o velikonocích. Dva učedníci úplně utaháni vlekli se cestou do Encuz. Jakýsi tejerný pocestný se jich ptal, proč jsou smutní. Odpověděli mu jen tak na půl úst. Ale to právě vysvětlovalo všechnos: "A my jsme doufali!" /Luk 24,21/. "My jsme doufali...ale naše naděje byla zkáma...máme toho už dost!"

Zahořklost je jedním z nejvážnějších nebezpečí, které hrozí knězi i v jeho duchovním životě i v jeho apoštolátě.

1/ Jaké mohou být příčiny malomyslnosti?

Je jich moc. Pro mnohé je to nespořádaný a promarněný život, který si nedovedli zorganisovat a sjednotit.

Pro jiné je to tělesná únava pocházející z pozdního ulehání k spánku a tím nocí příliš zkrácených.

Pro jiné zase nervová vyčerpanost jako důsledek neustá-

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

lého schůzování a prací zdánlivě protichůdných. Jeden ka-
plan ujišťoval, že ve farnosti má na starosti asi 10 rů-
ných sdružení a že má dojem, že pokaždé si musí "převlé-
nout" duši.

Pro jiné jsou to opět peněžní starosti, nesnadné splá-
cení dluhů, starosti s rozpočtem katolické školy nebo
prázdninové kolonie, jak to zaplatit?

Jindy je to prostě kněžský denní život, který si musí
zařídit bez dostatečných příjmů, bez hospodyně.

Mnohé kněžské srdce je raněno nezdary, zklamáními, ne-
vděčnostmi, nepochopeními. Tolik počítal na jedno dítě a
to zklamalo...skládal velké naděje do mladého muže a ten
se zkazil...jedné osobě věnoval /snad až příliš nerozváž-
ně/ svou důvěru a ta teď dělá intriky a šíří klepy pod
rouškou dobročinnosti či horlivosti.

A pak je tu i dav lhostejných lidí, pro něž kněz je
buď samotář či cizinec nebo bytost žijící stranou, ne-li
dokonce nepřítel.

Jsou tu masy dělnické nebo venkovské, jímž jsme věno-
vali všechno nadšení mladých kněžských let /cožpak právě
hlavně pro ně jsme se nestali kněžími?/, a přeze všechno

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

naše úsilí, přes hledání všemožných způsobů, přes všechnu techniku apoštolátu dosud nemůžeme je vážně podchytit!

A snad pro přemohé je tu bod bolestně nejcitlivější: neporozumění a nepochopení spolubratří.

Pro kněze staré je tu utrpení z pocitu, že jsou překonáni a zneuznáni mladými, kteří v rozletu mladí si myslí, že všechno znají a že země se točí teprve od té chvíle, co oni po ní chodí. Nemají ani ohled na potřebnou úctu, samozřejmě, že si to neuvědomují, ale... je to přesto bolestné. A dobrý služebník, který jestárl ve své práci, se potáci mezi dvěma pocity: buď si řekne: "Konečně ti mladí mají pravdu, já už jsem starý a nestacím s nimi držet krok" a melancholicky se stáhne zpátky, nebo proti toliku sebevědomí a zřejmým přestřelkám vystoupí poněkud tvrdě. A tak příkop mezi generacemi se prohlubuje v rokli.

Pro mladé kněze je tu zklamání z toho, že se cítí nesmířitelně kontrolovaní, že jsou hozeni do práce bez opory a bez povzbuzení. Mladý kněz se setká ve svém okolí s brzděním svého úsilí, jež samo zřejmě sice s úsměvem, ale přece jen ironisuje jeho horlivosti a používá každé

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

jeho chybičky, aby neomylně opakovalo: "Vždyť jsem vám to říkal: on chce všechno strhat, má hlavu plnou větrných zámků a není v celku o nic chytřejší než ti druzí." A tak plamínek nadšení jeho mladého kněžského života je poprvé proradně sfouknut. Od tohу už je jen krůček k malomyslnosti. Jakmile se však malomyslnost vloudila do kněžské duše, je to začátek vlážnosti, úředníkování, nechuti, vnitřního smutku, stále chtěnějšího vyhledávání lidské útěchy, krátce dvěře otevřené všemu pokusení.

Tenhle obraz není udělán černější snad schválně! To není jednostranná příhoda napsaná pro tento článek. To jsou případy, které se skutečně staly. Musíme se tedy podívat nebezpečí tváří v tvář a energicky se ochránit.

2/ Jak se ochránit proti malomyslnosti?

Abychom si pomohli, můžeme v Mistrově přítomnosti rozjímat o těchto úvahách:

1/ V lidském životě a tím spíš v kněžském životě jsou problémy. Ale ať jsou sebebolehnější, řešit je malomyslností je řešením nejnesmyslnějším a nejnebezpečnějším.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Z malomyslnět /to je málo myslit!/ znamená zbavit se poslední špetky odvahy, která nám zbývá a to pod záminkou, že jí nemáme dost. To je asi tak, jakoby obchodník, který má v pokladně všeho všudy 6.000 korun a má zaplatit částku 10.000 korun, těch 6 tisícovek hodil do kamen, protože mu 4 tisícovky chybí. Lze si představiti něco nesmyslnějšího?

Z malomyslnět znamená vydat se v nebezpečí, že s sebou strhneme buď do prostřednosti nebo dokonce do vzpoury jiné duše, které jsou nám svěřeny. Při nejmenším je tu nebezpečí, že je pohoršíme, protože pro ně kněz je mužem Božím, to znamená hlavou a vůdcem, na něhož jsou upřeny všechny zraky a to hlavně v kritických chvílích. Skupina alpinistů, jež v horách zpozoruje, že vůdce výpravy ztratil naději na návrat, je zděšena. Kdyby důstojníci volali: "Zachraň se kdo můžeš!", celá vojenská jednotka by propadla pánice. Je něco nebezpečnějšího?...

2/ Není jedinky kněz, který by neznal kruté hodiny, těžké chvíle, tvrdé prokousávání se. Nelze se tomu divit. Kristus Pán nás na to jasně upozornil a loyálně nás varoval: "Nemůže být učedníkem, kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou" /Luk 14,27/ a "budete nenáviděni ode všech

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

pro mé jméno" /Mat 10,22/ a "pro mé jméno budou vás pronásledovat, dají vás do vězení a poženou vás před lidové soudy" /Luk 21,22/

Cožpak nepředpověděl prvnímu ze všech kněží, že "satan si vyžádal, že je proseje jako pšenici" /Luk 26,31/? Sám poznal, co je vyhnanství, co je bída, co je pokušení, co je pronásledování, jak triumf může se zvrhnout, co jsou pomluvy, co je nenávist, co jsou léčky, co je zrada, co je opuštěnost, co je tak zvaný lidský "proces"... a co je smrt na kříži! Učedník pak nemůže být víc než Mistr /Mat 10,24, Luk 6,40/. Pokud žijeme na zemi, jsme v samém středu všeho, co se přihodí: každý boj předpokládá i postup i couvání, i zisk i ztrátu. Nutno však pokaždé znova vstát a znova vykročit kupředu a těžit ze zkušenosti, aby po-druhé to pak šlo lépe.

Obtíže a překážky jsou proto, aby se zdolaly. Pro nás pak nesmí být nepřekročitelnou přehradou, nýbrž odrazovým můstkom, který nás dovede k tomu, že nakonec je zdoláme, protože nás nutí, abychom je zdolávali.

3/ Je dokonce štěstím, že mnohdy se setkáváme s oposicí, jinak bychom se spokojovali se snadným životem a zvykali si, že nikdy se nám neodporuje a skončili bychom tím,

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

že by se z nás stali opravdoví tyraní.

Pokud se pak týče styků s představenými, tu Dom Mar-mion, který jistě měl zkušenosti s velmi nesnadnými si-tuacemi, napsal:

"Všechno reptání a všechny kritiky proti představe-ným nic nezmění na situaci, o níž si myslíme, že může-me ji neschvalovat nebo zavrhnout. To situaci často jen otráví tím, že do duší vnese zmatek, že duše zbabí kli-du a radosti, že v nich oslabí intimní spojení s Bohem. Na toho, kdo toho používá a tím sám se představeného straní, na toho to svolává kletbu, která stihla Cháma. Zahálme nedostatky představeného závojem lásky, jak to udělali oba Noemovi synové" /"Christ idéal du moine" str. 74/.

Kristus Pán pak ujistil svatou Gertrudu /"Le Héros de l'amour divin" III, str.83/:

"Já znám všechny jejich chyby a dovoluji, aby v různých pracích jejich úřadu aspoň něco z jejich chyb se projevilo. Bez toho totiž snad nikdy by se nedostal k tomu, aby měli velikou pokoru. Takto však naopak

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

zásluh podřízených rostou i chybami i dobrými vlastnostmi představených, jako zase zásluhu představených získají jak chybami tak i pokrokem podřízených: je tomu stejně, jako údy téhož těla mají účast na celkovém blahobytu."

4/ Opačný názor a nesouhlas nás nutí, abychom znovu prozkoumali svá stanoviska a prohloubili svou práci. Tím že nám odhalují naše slabiny, probouzejí naši pokoru a nutí nás prosit o Boží pomoc. Kdo ví, zda Bůh nedopouští, abychom v určitých chvílích pocítili, jak vše nám uniká a jak půda se nám ztrácí pod nohama, jen proto, abychom byli nuceni na Boha se obrátit a přímo se zachytit jeho ruky? Je to božská Mistrova strategie: dobré ví, že největším nebezpečím pro kněžskou duši je, když úspěch připisuje sobě, když jedná z vlastního popudu, když ztrácí styk s Ním, který je zdrojem všeho dobra a vší plodnosti. Otec De Foucauld říkal: Jak je Bůh dobrý za to, že všechno nám vzal, abychom i dýchat mohli jen tak, že ústa obrátíme k Němu!" /Ecrive spirituel str.180/.

Ostatně boj tím, že nás nutí, abychom byli ve středu, rozvíjí naši činnorodost a má pro nás cenu vzrůstem naší síly.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

da, že jsou skutky dojemné lásky v prostředí, jež navenek se uzavírá působnosti Církve?

Ale vnitřní svět duší nikdy není úplně neprostupný pro působení milosti a Kristus Pán říkával sestře Benigně Kon-solatě Ferraro: "Jediný úkon lásky udělá víc nápravy, než tisíc rouhání nadělá zkázy."

Ať neviditelné zlo je jakékoliv, poslední slovo s konečnou platností bude mít Bůh. My pak jsme služebníky Toho, jehož láska přemohla svět.

Naše věc vyhliží jako časová a kříží se na časovém poli, ale sama sebou je naprosto jiného rádu. Ježíš varoval své učedníky před prostoduchým pojetím nějakého pozemského království. A místo vládnutí jim předpověděl pronásledování, jako místo ministerských křesel je ujistil o mučednickém. A třebaže je se svou Církví až do skonání světa, najal nás všechny pro nádherné dílo, kde sebemenší úkon lásky má své věčné důsledky, před nimiž pekelné nocnosti musí se neustále sklánět.

10/ Co konečně nejlépe nás chrání před malomyslností je myšlenka, že nikdy nejsme sami. Jako v té příhodě Emauzských učedníků, vždycky někdo s námi jde a my ho ne-

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

zemi mnoho hříšníků, ale co jich je spíš z nevědomosti či z křehkosti než ze skutečné zvrhlosti.

Neposuzujme druhé podle vlastního svědomí. Mnozí z těch chuděrů budou souzeni pouze podle mravního svědomí, jež měli o svých skutcích ve chvíli svého hříchu.

Pro mnoho z dnešních lidí Ježíš mohl prosit svého Otce o odpuštění svými slovy na Kalvarii: "Quia nesciunt quid faciunt" /Luk 23,34/.

Spravedlivý, který vytrvá, nebo marnotratný syn, který se navrací do otcovského domu, víc oslaví Boha, než ho o slávu připraví stovka odpadlíků. Odkřestanění lidových mas je viditelné, kdežto všechno úsilí Katolické akce posledních let přináší ovoce naprostě neviditelné. A přece jak nádherné jsou duše pracovníků katolické akce! Co nadeje je v dnešních křesťanských domácnostech, jež pochopily krásu svého poslání!

Vedle tolika lidí chovajících se špatně, jsou lidé /a je jich víc než si myslíme/, kteří dosud mají smysl pro povinnost a jsou věrní svému svědomí.

I mezi těmi, kdo zjevně popřeli svou víru a své křestní závazky, není ještě všechno ztraceno. Cožpak není prav-

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

vidíme, někdo, kdo něžně nás má rád a sdílí s námi naše utrpení i zápasy a strasti. A podle toho jak sami to chceme, může být naší silou a naší radostí až do té chvíle, kdy bude naší odměnou.

Až pocítíme jak do srdce se nám vkrádá pocit hořkosti a smutku, přitlačme se k němu pevněji. Řekněmě mu, co mi řekli učedníci: "Mane nobiscum, Domine, quoniam advesperascat" /Luk 24,29/.

2. -- R O Z H O V O R

Můj synu, můj knězi, pojď sem ke mně! Dnes večer musím s tebou si pohovořit.

Tvá víra je živá, tvá láska je vroucí, ale tvá neděje není taková jak bych si přál.

Moc spoléháš na sebe sama, na své úsilí, na své zásluhy, na dary, které však já jsme ti dal, na svou snažnost, na své úspěchy. Dosud si nesložil svou důvěru dost na mě, na mou vroucí lásku k tobě. Mnohem a mnohem víc mohl bys dostat ode mne, kdyby tvá naděje byla větší! Dostal jsi ji jako seménko při křtu, stejně jako víru a lásku, ale

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

nedovedl jsi ji dosud vypěstovat.

Poslyš mě! Naděje je síla skrytá a máš ji ve své duši. Je to síla, jejíž moc tě může plně uchvátit, může tě povznést, může z tebe udělat člověka s dlouhým dechem, s velkým srdcem, se širokým rozhledem a hlavně s obrovskými podniky, samozřejmě ne viditelnými nýbrž v neviditelném plánu obcování svatých.

Kde jsi, tam jsem tě postavil já, abys pod vlivem mého Ducha obnovil tvářnost země. Myslíš si, že věci nejsou, jak by měly být a máš pravdu. Musíš chtít, aby se to změnilo. Světec nebo apoštol podle mého srdce musí být vždy člověk nespokojený, ne nějaký buřič, ale revolucionář.

Bez naděje tvá duše je sevřená, tvůj obzor omezený, tvůj dech je krátký, tvůj život je mdlý, tvá činnost je nepůsobivá a celé dílo Vykoupení jen přešlapuje na místě. Synu, pros mě, aby tvá naděje rostla!

Pane, když jsi mě povolal do své služby, když jsem vstoupil do semináře, měl jsem pocit, že jsem povolán k velkým věcům, ale čím déle žiji v kněžství, tím se cítím chudším, slabším, neliodnějším...

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu uslyšíte rozhovor: O křesťanské řešení rasových problémů měsíce září a zprávy z katolického světa a z katlických misií.

Drazí přátelé, my katolíci, ať už žijeme v kterémkoliv zemi, musíme se zajímat o všechny ostatní lidi. Tento obecně apoštolský zájem je základní charakteristikou křesťanství a je praktickým důsledkem opravdové úcty k božskému Srdci Kristovu. Kristus zemřel za všechny lidí, Kristus chce všem lidem přinést plné a pravé štěstí. Kdo opravdu miluje Krista a chce pracovat v jeho vykupitelském díle na zemi, nemůže zůstat lhostejný k žádnému z těch, které on sám nazval svými bratřími a které přišel učit volat k jejich stvořiteli Otče náš.

Proto apoštolát modlitby božského srdce Páně nám každý měsíc ukazuje a připomíná nové obzory, kde bychom mohli /nemůžeme-li jinak/ alespoň svou modlitbou a obětí uskutečňovat toto praktické křesťanství. A tento měsíc obrací naši pozornost na Afriku, na Jižní Afriku především, kde nevyřešené problémy rasové překážejí uskutečnění jedné velké Boží rodiny z tamnějších obyvatelů.

Rasový problém v Jižní Africe není nikterak lehký. Barva kůže a z ní plynoucí negativní a někdy i nepřátelský postoj proti lidem jiné barvy a jiného jazyka, je jen jedna stránka spletité skutečnosti. Za touto na první pohled jednoduchou skutečností se skrývá řada velmi vážných sociálních, národnostních, politických i světonázorových problémů. Proto je třeba klidně uvážit několik let, které uplatňují černí i bílí, a nesmíme hned tak snadno přiklonit se výhradně jen k jedné straně.

První problém je rasová nenávist. Tato nenávist, která je v rozporu se základními právy člověka a odporuje křesťanskému duchu, byla zvláště pěstována bílým obyvatelstvem Jihoafrické Unie a kalvinistická většina bělochů dokonce chtěla tento postoj odůvodnit z bible. Bílové se považovali za vyvolený národ a Jižní Afriku jako svou zaslíbenou zemi, kdežto černé obyvatelstvo podle nich je potomstvo Chámovo, na němž lze věčná kletba. Pavel Krüger na začátku burské války mluvil v tomto smyslu: Je nám všem známo, že Hospodin uvedl náš lid do této země, že dokonce přito způsobil i mnoho zázraků, a proto, kdybychom se této země vzdali, kdybychom ji dobrovolně opustili, nezradili bychom sami sebe, nýbrž Boha, který nám ji propůjčil." - A tu se nelze divit, že někteří z těchto fanatických kolonistů považovali černé obyvatelstvo za poloviční lidi, ano za poloviční zvířata a tak s nimi také jednali a žádali všude, v soukromém i veřejném životě, naprosté oddělování černého obyvatelstva od bílého. Afričané

byli cizinci ve vlastní zemi.

Ale i v zemích pod anglickou koloniální správou nejsou poměry ideální. Je pravda, že tam rozpory mezi černým a bílým obyvatelstvem nejsou tak drastické, ale můžeme slyšet i od tak zvaných dobrých katolíků: Tak vy pracujete v misích? A rozumějí vůbec ti černí něco z křesťanství, vždyť to jsou spíše zvířata než lidé!" - Ve skutečnosti tito černí mají často živější víru a jsou lepší křesťané než jejich bílý chlebo-dárce a pochopili mnohem lépe smysl a význam křesťanského poselství. Ale bílí se často nezajímají o náboženský život černých. Pro tyto pány kolonialisty stačí, když jejich černý boy dovede dobře vykonat svou práci a moc nestojí. Katolická Církev se od začátku postavila proti takovým nekřesťanským názorům. Nejenom snad hlásáním a zdůrazňováním křesťanských zásad o rovnosti lidí, nýbrž především skutky. Nejenom, že otvírala školy a nemocnice právě tak pro bílé jako pro černé, ona se snažila co nejdříve vychovat černý domácí klérus a dát vysvětit domácí černé biskupy. Bílí evropští kněží jsou podřízeni černým biskupům a černým farářům. A jakmile to bude možné a bude dostatek domorodého klérku, Církev dá celou církevní správu do rukou domorodců, jak to udělala v minulých stoletích v tolika jiných zemích. Církev předchází příkladem, ale ve veřejném životě, na drahách, ve státních školách, i na veřejných záchodcích ve městech - je stále ještě vidět ne-křesťanské oddělování: Jen pro bílé! Jen pro Afričany! Jen pro Asiaty.

Ale za touto zevnější neradostnou fasádou je ještě méně radostná hospodářská skutečnost. Běloši se bojí černého obyvatelstva, že je vytlačí ze země a proto všemi silami a prostředky hájí své přednostní postavení. Není to už ani rasový boj jako spíše boj třídní! Stává se že černému obyvatelstvu se dává minimální mzda, a i když Afričanova výkonnost se někdy zdaleka nevyrovná výkonnosti evropského člověka, je to přece neslychané bezpráví, dávat černým 7 až 13 procent mzdy, která se vyplácí bílým dělníkům. V Jížní Africe si vydělá černý dělník obyčejně 15 liber šterlingů, kdežto nejmenší příjem bílého dělníka je 23 liber. Tu nejde už jen o barvu kůže, nýbrž o důstojný lidský život a o moc v zemi. Ovšem tento problém se neomezuje jen mezi černými a bílými, nýbrž projevuje se mezi samými Afričany. Můžeme mluvit o rasovém problému mezi obyvateli Slonového pobřeží a lidí z Dahomé a Togo, kteří pro větší nadání a schopnosti na sebe strhávají nejvýnosnější místa, a podobně je to v Ruanda a Urundi mezi kmeny Batwa, Bahutu a Batutsi. A tak se nám rasový problém ukáže ještě v novém světle. Jde o boj mezi starými a mladými národnostmi. Běloch přišel do Afriky /nebo alespoň měl tam přijít/ s úmyslem být vychovatelem domácího obyvatelstva

Ale přitom často zapomíнал, že národnové dospívají, jako dospívají děti v rodině. Ne všichni jsou však už zralí pro samostanost. Prožívají řekli bychom klackovská léta, jsou v kvasu, chtějí se zbavit cizího poručnictví. Je třeba velkého pedagogického umění, aby rodiče převedli štastně děti přes toto úskalí vývoje. A podobně by bylo třeba jednat i v otázkách rasových problémů v Jižní Africe. Je třeba mnoho pochopení, mnoho dobré vůle, mnoho trpělivosti a především mnoho opravdu křesťanské lásky. A právě škola - od nejmenších až po universitu - může tu udělat velikou práci. V dětech není vzájemná rasová nenávist, není-li jim na očkována rodiči. Mladí si dovedou porozumět, nebyly-li do jejich duše zasety předsudky. Katolické misie konají v tomto ohledu veliké dílo.

Modleme se, aby Bůh pomáhal všem pracovníkům pro vyřešení všech těchto tak těžkých problémů, neboť jejich vyřešení znamená také připravující cesty k duchovní jednotě všech národů v jednom Kristu a v jeho Církvi.

Slyšeli jste rozhovor: O křesťanské řešení rasových problémů v Jižní Africe. - Závěrem zprávy z katolického světa.

L'Osservatore Romano ve svém článku Náboženství a pověra se zabývá náboženskou situací v Rusku. Především se výslově zmiňuje o nedávném článku "o boji proti náboženským předsudkům" uveřejněném v moskevské pravdě. Komunismus je svou podstatou nejenom protikřesťanský, nýbrž i protináboženský. Popírá každou existenci nadpřirozena, zamítá jakéukoliv boží prozřetelnost. Materialismus a atheismus spolu nutně souvisí. Vede k němu vnitřní logika systému. Proto komunismus nerozlišuje a ani nemůže rozlišovat, chce-li být důsledný, mezi náboženstvím a pověrou. Každé náboženství je pro něj pověra. Ovšem boj proti náboženským předsudkům v Rusku se nevedl jen pomocí propagandy, která se dnes tolik zdůrazňuje: Za časů Leninových bylo na sovětském území 8 církevních katolických území se 400 katolickými kněžími, kteří se starali o 1 a 1/2 milionu věřících a měli přes 570 kostelů. Roku 1939 biskupové byli vyvražděni nebo deportováni, kněží uvězněni, věřící rozptýleni. Po druhé světové válce byli přivtěleni do sovětského svazu 6-7 milionů katolíků. Roku 1945 byli uvězněni východní biskupové katoličtí spolu s 500 kněžími, semináře zavřeny, kandidáti bhosloví odvedeni na vojnu. Zůstalo jen několik málo kostelů katolických, které, ~~mohou věřící navštěvovat svobodně~~. Ale tento fakt nepřesvědčí nikoho, kdo zná skutečnost, že v Rusku se nebojuje proti náboženství a že tam je náboženská svoboda. Jestliže dnes komunistický režim nepoužívá drastických opatření minulých let proti náboženství a spokojuje se tak zvanou vědeckou propagandou proti náboženským předsudkům, nejde tu o náboženskou sná-

šenlivost, nýbrž o pouhou změnu taktiky ve vyhlazovacím boji proti náboženství.

Pray, zu Ottoni Rhönn

Tisk se zabýval v posledních dnech zprávami o poradách, které se konaly na ostrově Rodu mezi některými katolickými a pravoslavnými osobnostmi, v téže době, kdy se tam sešel výkonný výbor Světové rady církví. Je potěšitelný zájem veřejnosti o otázky církevní jednoty a proto je pochopitelné, že i tisk jim věnuje tolik místa, ale aby se předešlo nedorozumění, je třeba připojít několik vysvětlení.

Ekumenická rada církví zastupuje 150 křesťanských církví, výšlých z pravoslaví a protestantismu. Katolická církev vždycky sledovala se zájmem snahy odloučených bratří o všecky církevní jednotu, ale sama není členem rady církví a že tam na Rodu 21. srpna byli přítomni také někteří katoličtí teologové, mezi nimi francouzský dominikán P. Dumont a holandský prelát msgre Willebrandts, jednalo se o něco jiného. -

Počin této malé skupiny není nic nového. Jde o skupinu odborníků v otázkách ekumenických a jejich činnosti se dostalo povzbuzení od svaté Stolice. Nedávno mluvil o tom kardinál Evžen Tisserant sekretář posvátné kongregace pro východní Církev. "Aby se odstranily předsudky a nedorozumění, bude třeba vykohat ještě obrovskou práci. Tuto práci vidím především v organizování bratrských schůzek a vzájemný styk a spolupráci na sociálním poli a výměně názorů, které však by neměly zabrat na pole dogmatických rozporů." A dále řekl kardinál Tisserant: Pravoslavní tvrdí, že katolická církev čeká na jejich kapitulaci anebo dokonce, že chce aby východní církev zcela zmizela. Nic není nesprávnější než toto tvrzení. Katolická církev si přeje, aby východní církev si uchovala všechny tradice a privilegia, které nejsou v rozporu s církevními dogmaty. Dosavadní porady mezi katolíky a pravoslavnými nemají nic oficiálního. Mohou však právě proto v tomto stadiu jednání být tím účinnější, jde především o informaci a o poznání terénu.

Nejdůležitější závěr porad na ostrově Rodu, které netřeba nijak přeceňovat, je svolání konference deseti specialistů pravoslavných a 10 katolických do Benátek. Ze strany pravoslavné byl už stanoven přípravný výbor, který tvoří profesor Hamilkar Alikizatos, profesor pravoslavné teologie v Athénách, P. Florevskij, profesor pravoslavné teologie v Paříži, a Chrysostom Constantinidis, profesor v semináři Halki v Cařihradě. Se strany katolické budou jmenováni členové přípravného výboru. Benátská konference bude mít oficiální ráz a bude znamenat zahájení rozhovorů mezi východní církví a Římem a to na základně širší a významnější než v minulosti. Tato skutečnost si zasloužila většího zdůraznění.

V dnešním vysílání uslyšíte rozhovor: Apoštolský duch v našich rodinách a zprávy z kážolického světa. Závěrem poznámku: ~~Nejnovější zprávy o boženství v Rusku.~~

Nejdříve si poslechněte přehled zpráv.

Při poslední generální audienci mluvil svatý Otec Jan XXIII. také o zakladateli a patronu uherského království, sv. Štěpánovi. ~~Svatý~~
~~Uma~~ Při té příležitosti vzpomněl na smutnou situaci, kterou prožívá madarský národ. Připomíná nám nebolestnější ukázky hnuti, které jde také jinými státy a vymučuje nám otázku, zda opravdu našimi zeměmi prošel křesťanský duch a křesťanská civilisace. Vyzýval přítomné k zvláštním modlitbám za Maďarsko, a přítomné novináře, aby nic nepřidali k jeho slovům, neboť ze srdce společného otce nemohou stoupat než vzdechy a modlitby, aby ~~Bůh~~ ^{Pán} ~~Já~~ vrátil onu svobodu, kterou nám přinesl se svým evangeliem.

~~Versailleských~~ ~~Versailleských~~ skončilo výroční zasedání "Pastorálněliturgického ústředí" francouzského. Hlavní téma se zabývalo "Činiteli slavení liturgie" podle instrukce posvátné kongregace obřadů z r.1958, v níž byly kodifikovány podstatné složky liturgické obnovy. Bylo přítomno na 800 delegátů.

Prvního kongresu řeholníků, který se konal v Colombo na Ceyloně, se zúčastnilo na 1000 sester a řeholních bratří. ~~Byl přítomen na kongresu~~ také apoštolský internuncius v Indii, arcibiskup James Knox. Svatý otec Jan XXIII. poslal kongresistům zvláštní poselství a apoštolské požehnání.

P. Alexander Jones, profesor písma sv. a hebrejštiny v semináři Liverpoolské diecéze, prohlásil na ~~kongresu~~ biblickém v Sydney v Austrálii, že přijde den, kdy katolíci i protestanti budou moci užívat téhož překladu bible. Dnes opravdový odborník v ~~Písmě~~ ~~střední~~ nemůže dělat nějaký tendenční překlad bible. Každý opravdový znalec bible úzkostlivě dbá na svou vlastní dobrou pověst a neodváží se vsunout do překladu poznámky pochybné ceny.

V Nancy ve Francii se konal sjezd Federace pro pomoc hluchoněmým a slepcům. Bylo přítomno na 250 odborníků, většinou příslušníků řeholi.

V Bologni byla zahájena 6. mezinárodní konference náboženské sociologie. Kongresu se účastní na 200 kněží i laiků, kteří se zabývají problémy náboženské sociologie. Konferenci zakončí proslovem boloňský arcibiskup kardinál Lercaro.

V Turině zemřel dlouhotelý redaktor revue Civiltà cattolica P. Félix Rinaldi. *Konec článku.*

Konec zpráv. - Následuje rozhovor:Apoštolský duch v rodinách.

Drazí přátelé, apoštoláti, práce o spásu duší, šíření náboženství — není jen úkol kněze. Vy jste o tom jistě přesvědčeni. Tím více, že ~~vídáte~~ více pocitujete, že kněz je stále větší nedostatek, a že jejich činnost je stále více stěžována a omezována. Přikázání lásky zavazuje všechny věřící. A není jen láska k nemocným tělům, není jen láska, která napájí žíznivé, a krmí hladové a šatí chudé. Na prvním místě je láska k nesmrtným lidským duším, které žízní po pravdě a po chlebu života: víru a milost Boží přinášet druhým. Zajistit druhým nejenom šťastný časný život, nýbrž zajistit druhým i šťastnou věčnost. Každý křesťan má povinnost nějak pomáhat k záchráně druhých. Jsme všichni údy jednoho mystického těla. Jednomu údu nemůže být lhostejné, jak se vede ostatním údům téhož těla. Jedna buňka ve zdravém organismu pomáhá k záchráně těch částí, které byly poraněny ~~a~~ ^{nebo} jsou ohroženy nemocí. Každý ~~nejenom~~ musí ^{nejen} všechny může ^{nebo} pomáhat. Nemůže být každý propagátorem myšlenek Božích slovem nebo perem, každý však může pomáhat modlitbou a obětí. A tā je veliký úkol právě členů Apoštolátu modlitby. To všechno plynne už z toho, že jsme byli přijati svátost křtu. Ale mnozí z nás byli také biřmováni. A svátost biřmování je svátost apoštolátu, svátost, která nám dává zvláštní sílu k šíření víry. Všichni papežové posledních 60 let o tom mluvili. A tyto myšlenky našly konkrétní uskutečnění v Katolické akci, jak ji definoval papež Pius XI. Ovšem organizace nestačí. A i když tu je, nejsou-li její členové naplněni pravým apoštolským duchem, zůstane jen mrtvým tělesem. Apoštolský duch! Apoštolský duch v řadách laiků. Laičtí apoštolové! To dnes především potřebujeme.

Všechny jsme byli dlouhou dobu zvyklí spoléhat jen na práci kněží. U nás se dlouho pocitoval duch ~~u~~ josefinismu, a všude zůstaly stopy pozdějšího liberalismu a náboženského indiferentismu. Lidé se mnohdy za náboženství styděli. Ukrývali se s ním mezi čtyřmi zdmi domácího příbytku. A někdy i v samém ~~kruhu~~ rodinném jeden před druhým se styděl, aby se nezdál příliš zbožným. A což teprve aby se odvážil apoštolovat. Protináboženský boj a proticírkevní agitace v prvních letech po osvobození vzbudila u katolíků zdravou reakci. Odpadalo sice se stromu Kristovy Církve v našich zemích tenkrát hodně suchého listí, vichřice urvala mnoho uschlých větvíček i větví. Ale stromu to prospělo. Míza ^{začala} proudít v jeho kmene a ratolestech ~~zata~~ radostněji. Hle, Přišla vichřice ještě mnohem hroznější, když se v našich zemích ujal vlády marxismus. Polámal řadu dalších větví, střevela další sužné

listy. Ale strom Církve stojí pevně dál. Zmizely všechny církevní organizace, všechny formy katolické akce, sdružení, družiny a bratrstva. A pokud co kde zůstalo, pokračuje jen tajně a s mnoha obtížemi. Dnes není organizačný laický apoštolát, který se podílí na hierarchickém vedení Církve. Není už ani hierarchie. V Českých zemích není ani jediný diecésní biskup na svobodě. A přece Církev i v těchto dobách musí nejenom žít, nýbrž musí růst. A k tomu je třeba apoštolského ducha. Dnes se nemůžete spoléhat na náboženský spolek, ani na školu, že toho ducha dají vašim dětem. Tohoto ducha dnes si musí děti odměst už z rodiny. Je to především matka, která musí dětem dát apoštolské smýšlení. Už dítě se musí naučit od matky chápavat mši sv. a naučit se ji sledovat. Musí vědět, že to je oběť Kristova a celé Církve, že při ní nemá být pochybným dánvákem, nýbrž že musí zahrnovat do svých modliteb celý svět, jak to činí Kristus na oltáři. Už dítě se při zpytování svědomí musí naučit, tázat nejenom: Neublížil jsem někomu?, nýbrž také pomohl jsem druhému, aby poznal lépe Pána Ježíše, aby se naučil milovat Kristovu Církev, ukázal jsem mu cestu k lepšímu životu, k Bohu?

Ale tato výchova apoštolského ducha v dětech více než slovy se musí pěstovat příkladem rodičů. Příklad apoštolského smýšlení otce a matky. To je to nejdůležitější. Vidí-li dítě, jak víra rodičů je živá, jak hoří - jak by také samo nezačalo hořet? - Společné modlitba v rodině, společná náboženská četba, společná modlitba růžence - to jsou věci mimořádně důležité, právě tak jako společné slavení neděle a zasvěcených svátků, návštěva služeb Božích a pravidelné přijímání svátostí. Kde jsou duše plné Krista, tam je také pravý apoštolský duch.

Draží rodiče, od vás záleží, zda se tento apoštolský duch udrží v našich krajích a zda nová generace bude také generace věřící. Je to velká odpovědnost. Ale buděte přesvědčeni, že Bůh v mimořádně těžkých dobách a pro mimořádně těžké úkoly, dává také mimořádné milosti. A s touto milostí můžete i dnes ze svých dětí vychovat opravdové vyznavače a apoštoly. Minulá století, která prožila Církev, nebyla lehká, ~~nejsou všichni zemníci~~, než jsou dnes. A přece z každého pronásledování vyšla Církev čistší a silnější. Protože v ní právě tato pronásledování vyvolala apoštolského ducha.

Začíná nový školní rok. Vaše děti budou vystaveny tolka škodlivým vlivům protináboženské a proticírkevní propagandy. Vaše náboženská výchova, Váš příklad, se jim stane tou nejmocnější ochranou a pomůže jim, aby i v prostředí marxistického ateismu se staly svědky Kristovými. — To byl rozhovor k měsíčnímu úmyslu apoštolátu modlitby.

Apoštolský hrad. V rozběhu.

Caco 6/9

(dvojkrálovství pro klenové knoflíky)

Vnější klenutý něk. knoflík nazývá nějakým

srdečku Marie Terese Parolisi z "Picciola"
"národa"

a vnitřní Církevní knoflík vol. Farasatu

zvlnění srdeček

Skyt. jste — Klenku nepoznáte vol —

Nyní však vol. vol. Farasatu Církevní knoflík:

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadí pokračujeme v serii: Papežové a umlčená Církev.
Závětem zprávy z katolického světa. -

Slyšeli jste rozhovor: *Papu Jan XXII. a Umlčená Církev.*
Závěrem zprávy z katolického světa.

Známý americký malíř španělského původu William Congdon vstoupil do katolické Církve. Složil vyznání víry do rukou biskupa assiského Nicoliniho a první sv. přijímání přijal z rukou kardinála Cicognaniho. Umělec přišel do Italie roku 1944 se 4. americkou armádou. Celých sedm let trvala jeho vnitřní krize. Konečně se rozhodl, poněvadž nemohl najít v protestantismu živý a radostný styk s Bohem, po kterém toužil. Americký tisk ho nazval Tomášem Mertonem mezi americkými umělci.

✓ Všichni katolíci v Jižní Karolině budou konat na výzvu svého biskupa zvláštní modlitby za amerického prezidenta Eisenhowera a za všechny porobené národy v době návštěvý sovětského ministra předsedy Ehrusčova v Americe. "Žádný z amerických presidentů nepotřeboval takli božího osvícení, síly a rady, jako prezident Eisenhower v těchto dnech" - napsal biskup charlestonský msgre Halimman.

✓ V Caracas ve Venezuele se koná první sociální katolický týden koncem tohoto měsíce. Bude se ~~realizovat~~ pozemková reforma a sociální zabezpečení. Mezi řečníky je také sekretář francouzských sociálních týdnů Josef Foliet.

Televizní reportáž z kláštera karmelitek v Presteigne v Anglii, kterou uspořádala Britská rozhlasová společnost, měla mimořádný úspěch v celé Velké Británii. Diváci mohli poznat, pravovitý, přísný a mlčlivý život sester v klausuře, záběry z jejich společných pobožností i z krátkých chvil jejich rekreace.

V průsmyku Mendola u Bolzana v severní Itálii koná katolická universita milánská studijní týden pro středověkou historii. Kursu se zúčastní 150 odborníků z Francie, Belgie, Španělska, Anglie, Německa, Polska, Maďarska a Itálie. Hlavní téma přednášek se zabývají životem kléru v XI. a XII. století a významem ~~řeholníků~~ mnišských duchovních hnutí, zvláště onoho známého z Cluny.

V Itálii na Sicili byl zahájen národní eucharistický sjezd, který vyvrcholí příští meděli eucharistickým průvodem a zasvěcením Itálie neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Náboženské misie mezi americkými katolickými vojáky dlečí mimo vlast začnou tento měsíc v Anglii. V lednu bude zahájena druhá část ze 44 kursů, na evropské pevnině, v Africe a v Turecku.

28. října 1958 vstoupil na stolec sv. Petra benátský patriarcha Angelo Giuseppe Roncalli. Přijal jméno Jan XXIII.

Dobrých 20 let žil Jan XXIII. na Balkáně; 10 let jako apoštolský visítátor a potom jako apoštolský delegát v Bulharsku, 10 let jako apoštolský delegát v Turecku s týmž posláním pro Řecko. Tak měl výbornou příležitost poznat východní Evropu.

Později jako apoštolský nuncius ve Francii a jako patriarcha benátský mohl z blízka sledovat různé aktuální problémy ve vztahu s otázkami náboženství a pastorační činnosti. Proto když převzal těžké břímě řízení veškeré všeobecné Církve, jeho pozornosti neušla kritická situace Církve od čínského pobřeží až po břehy Labe a Jaderného moře. Viděl, že z bezbožecího materialismu hrozí lidstvu smrtelné nebezpečí.

Proto Svatý Otec ve svém prvním radiovém projevu Urbi et orbi ve středu dne 29. října v 9,30 ráno vzpomněl hned věřících Umlčené Církve: Naše myšlenky se nesou zvláštní způsobem k biskupům, kněžím, sestrám a věřícím, kteří žijí v těch národech, kde katolické náboženství nemá žádnou svobodu, nebo má jen částečnou svobodu. Kde svatosvatá práva Církve jsou šlapána, kde právoplatní pastýři jsou vyhnáni nebo přeloženi, kde se jim zamezuje plnit svobodně své pastýřské povinnosti. Chceme, aby věděli, že s nimi sdílíme jejich utrpení, strach a trpkosti a že prosíme Pána, dárce všeho dobra, aby přece jen udělal konec takovému nelidskému pronásledování, které nejenže podlamuje klid a rozkvět těch národů, nýbrž jest i v otevřeném rozporu s moderní civilisací a s právy člověka, s právy, kterých si lidé během staletí těžce vydobýli. Kéž Bůh osvítí myslí hlav těch států, nechat odpustí pronásledovatelům a všem pak, kteří se těší opravdové svobodě, ať dá brzy lepší a šťastnější časy."

15. prosince 1958 se slavila tajná konsistoř, kde bylo jmenováno 23 nových kardinálů. A i tam Svatý Otec Jan XXIII. věnoval konsistorní allocuci zvláště pronásledovaným katolíkům v Číně: "Závoj smutku spočívá na našem srdci při vzpomínce na ty z našich synů nám tak drahé, kteří v některých zemích žijí v atmosféře strachu, poněvadž jsou utlačováni prosvou hlubokou věrnost Božskému Spasiteli." Náměstek Kristův vzpomíná zvláště "velký asijský národ se starou vznešenou civilisací", který z dávných dob se slaví svou kulturou. Upozorňuje na skutečnost, že katolíci, arcibiskupové, biskupové a misionáři a věřící tohoto národa jsou předmětem neslyšchaného utlačování, ~~hromadně~~ výhrůžek a ukrutnosti fysických i mravních ve snaze zlomit pouta poslušnosti a lásky, která je spojují se Stolcem Petrovým.

"Bohužel s bolestí musíme říci," pokračuje papež Jan XXIII., "že nechyběli i takoví, co se báli více nástrah lidí než svatého soudu Božího oddali se nařízením pronásledovatelů do té míry, že přijali svatokrádežně i biskupská manuvičení

ské svěcení. Takové svěcení jim však nedává žádnou pravomoc nad věřícími, po něvadž bylo uděleno bez apoštolského mandátu, t.j. bez papežova příkazu.

Náměstek Kristův pak povzbuzuje své věrné, ale zároveň vážně napomíná, ty, kteří dali známky slabosti a zvláště ty, kteří neprávem zaujali místo pravoplatných pastýřů a tím otevřeli cestu rozkolu.

Nakonec Sv.Otec vyzývá biskupy a věřící celého světa, aby se modlili a dělali pokání za pronásledovanou Církev v Číně.

Ve svém prvním vánočním poselství Sv.Otec Jan XXIII! připomíná, že v některých částech světa se lidé staví hluchými k jeho výzvám k jednotě a míru: "tam kde ty nejsvětější pojmy křesťanské kultury jsou potlačeny a vyhaslé. Tam kde rád duchovní a božský ~~jemnostem~~ je otřesen a kde se nepřátelům náboženství podařilo zeslabit ponětí nadpřirozeného života..."

"I když chceme být korektní v úsudku, když chceme omluvit, když chceme mít soustrast s národy, které úpí pod nátlakem bezbožectví a materialismu, říká Sv.Otec, existence otroctví jednotlivců a mas, otroctví v myšlení a v činnosti se nedá popřít."

V závěru Sv.Otec napomíná: "Písmo sv. nám vypráví o babylonské věži, která v prvních staletích dějin lidských byla postavena na rovině Sennaar a jež skončila ve zmatku. Ve mnohých krajích země se nyní stavějí podobné věže a skončí jistě stejně jako ta první. Je mnoho lidí, kteří si dělají velké iluze a zkáza hrozí. Jen jednota spolupráce v zesíleném apoštolátu pravdy a pravého lidského a křesťanského bratrství mohou zastavit těžké hrozící nebezpečí. V našem postojí lidí věřících nesmí být nic militaristického ani násilného. Je však nutno bdít v noci, ježíž temnoty houstnou. Je si nutno uvědomit, kolik nástrah nám kladou nepřátelé Boží, spíš než naši a připravit se na obranu křesťanských zásad, které jsou nyní a vždycky byly plněním skutečné spravedlnosti.

Toto bylo jedno z nejvážnějších napomenutí, jaké kdy zaznělo z katedry Petrovy na adresu věřících a všech lidí dobré vůle o vážném nebezpečí, svedch a nástrahách nesmiřitelných nepřátel Boha v přítomné době.

Ve zmíněné papežské allocuci, promluvě, se kterou se ~~HVĚZD~~ obrátil ke Svatému Kollegiu dne 15. prosince 1958 Sv.Otec Jan XXIII. žádal biskupy celého světa o modlitbu a skutky pokání za pronásledovanou Církev v Číně. Sám k tomu chtěl dát vzácný příklad tím, že navštívil u příležitosti svátku sv.Pavla basiliku Apoštola národů na Ostijské cestě, Via Ostiensis a byl tam přítomen mše svaté, obětované za čínské katolíky. Po mše sv. byla poprvé recitována modlitba Sv.Otce Jana XXIII. za umlčenou Církev. Modlete se ji, prosím, s námi nyní:

Ježíši, Synu Boží, který jsi miloval Církev a dal sebe sama za ni, abys ji posvětil a dal jí objevit se před Tebou oslavenou a neposkvrněnou, shledni znovu pohledem milosrdenství na Svou mystickou Snoubenku, jak se zmitá v krajních těžkostech v některých částech světa a nyní zvláště ve velkém

čínském národě.

Ty vidíš, o Pane, nástrahy, které hrozí duším Tvých věřících a znás pomluvačné nehoráznosti namířené proti Tvým pastýřům, Tvým služebníkům a Tvým věrným následovníkům, kteří se snaží rozšiřovat pravdu evangelia a Tvé království, které není z tohoto světa. Jak naléhavé a nebezpečné jsou snahy roztrhnout nesešívaný šat Tvé Snoubenky, Církve, jedné, svaté, katolické, apoštolské, římské, oddělením hierarchie a místních církevních obcí ~~mám~~ od jediného střediska pravdy, autority a spásy, stolce Petrova!

Při pohledu na tak vážné nebezpečí žádáme Tě především o odpustění urážek, kterých se Ti dostává. Vskutku slova, se kterými ses obrátil na Paula z Tarsu na cestě do Damašku: "Saule, Saule, proč mne pronásleduješ, můžeš opakovat i dnes, jaks mohl ostatně i během nedávných i dřívějších dějin.

Stále důvěřujeme v sílu těch vznešených slov, se kterými ses obrátil k Otci s výšin Kříže: "Otče, odpušt jim, neboť nevědí, co činí!" Jak Tvoje oběť byla pramenem všeobecné spásy, tak zs pomoci Tvé milosti budiž všem lidem spasitelné to mučednictví, které Církev, Tvá Snoubenka a naše Matka podstupuje v různých zemích.

Kníže pokoje, dej, aby biskupové a kněží, řeholníci a laici, všude a vždycky měli snahu zachovávat jednotu Ducha ve svazku pokoje. Tvá všemohoucí síla ať zvítězí nad všemi lidskými výpočty tak, aby Pastýři i stáda zůstávali poslušni hlasu jediného všeobecného Pastýře, římského papeže, který cítí ve svém srdci zodpovědnost nejvyššího vzletu lásky. "Otče svatý, zachovej je ve Svém jménu, které jsi jim dal, aby byli jedno jakož i my."

Obrát nakonec nás Spasiteli, láskyplný pohled na zásluhy a modlitby Tvé a naši Matky. vznešené královny misií a veškeré Církve, na pot, oběti a krev nešetřných hlasatelů víry, kteří Ti všude vydávají a stále ještě vydávají hrđinné svědectví. A při vzpomínce ~~mám~~ na Svou drahocennou Krev, vyplítou za mnohé na odpustění hřichů, dej Číně a všemu světu mír, poněvadž v nikom jiném není naděje, vítězství a mír, leč jen v Tobě, Pane nás a ne-smrtelný Králi věků a národnů."

26859

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu jsme pro vás připravili přehled zpráv z katolického světa. Závěrem poznámku k svátku narození Panny Marie: Zdrávas milostiplná. (Certe Faline)

Svatý Otec Jan XXIII. oslavil s věřícími Castel Gandolfa jejich výroční pouť - svátek patrona farního kostela sv. Šebastiána. Sloužil pro ně mše svatou ve farním kostele a po mše sv. ke všem srdečně promluvil. Přišel z papežské vily do kostela, který je vzdálen jen několik kroků, pěšky špalírem věřících shromážděných před kostelem, kteří ho živě pozdravovali. V poledne, když se konal slavný průvod se sochou světcovou a náměstí před papežským palácem bylo plné, svatý Otec z balkónu se se všemi pomodlil Anděl Páně.

V sobotu odpoledne přijal svatý Otec účastníky pracovního sjezdu katolických italských učitelů. Při té příležitosti pronesl dlouhou řeč. Zdůraznil v ní významné poslání katolického učitele: Katolický učitel vzdělává rozum dítěte ale zároveň musí formovat i jeho duši, vychovávat charakter. A tomuto dvojímu cíli musí předcházet vznešený úmysl - připravovat lidi pro nebe, pro věčný život, na který nesmíme nikdy zapomínat.

Svatý Otec, jakmile se dověděl o hrůzných důsledcích, které způsobila nedělní bouře spojená s hroznou vichřicí v italských Markách na pobřeží adriatického moře, zvláště v Anconě a jejím okolí, nařídil, aby papežská pomocná komise ihned udělala všechno k zmírnění býdy postižených a poskytla první pomoc.

V Hongkongu se podařilo konečně vybudovat novou katolickou nemocnici. Je to skutečně zajímavý vzor, jak technika dovede využít hospodárně místa. Jen tak bylo možno na malém prostoru, který byl k disposici vystavět nemocnici se 200 lůžky. Je to veliká pomoc pro tamní kolonii. Bývalá nemocnice - pouze o 30 lůžkách - byla zničena za japonské války.

Národní unie otců rodin v Mexiku žádá reformu školských zákonů, které nemají ohled na základní práva rodičů, pokud se týkají výchovy jejich dětí a jak jsou uznány také v Chartě lidských práv, kterou podepsalo i Mexiko. Podle stávajících mexických zákonů celá školní výchova, ~~je~~ už od škol obecných a středních, musí být důsledně beznáboženská, vedená v laickém duchu. Kněží a řeholníci nebo řeholní sesstry nemohou podle státních zákonů vyučovat, a tím méně mohou poskytovat vyučování dětem z kruhů dělnických a zemědělských.

V Hongkongu vzrostl za poslední rok počet katolíků ze 131.698 na 146.464 věřících, to je o 14 a 1/2 tisíce. Z nich je 10.000 konvertitů Katechumenů, kteří se připravují na křest je skoro 13.000. V Hongkongu

je 152 katolických škol se 74.000 žáků, z nich je jedna třetina /24.710/ katolíků. V dicési hongkomské pracuje 299 kněží, 106 laických bratří a 609 řeholních sester.

Růžencová pouť v Lurdech se bude letos konat od 5. do 11. října. Poutníci se budou modlit na úmsyly sv. Otec Jana XXIII. - za zdar příprav na ekumenický sněm.

V Ženevě za předsednictví mons. Baldelliho zasedá Mezinárodní katholická charita spolu s mezinárodní katolickou komisí pro vystojovalce. Bylo jednáno především o soustavné pomoci pro zaostalé země a o zvláště pomoci pro země latinské Ameriky, která bude poskytnuta prostřednictvím rady biskupů jednotlivých zemí. Na zasedání se účastní delegati 43 zemí.

Také kardinál Spellman, arcibiskup Neworský, se obrátil k věřícím zvláštní promluvou v katedrále sv. Patrika a žádá je o zvláštní modlitby, aby Bůh řídil americké státníky při blízkých jednáních se sovětským ministerským předsedou. Přitom upozornil, že upřílišený pacifismus zeslabuje naši obranu a působí že sliby nepřátele o míromilovné jednání nám brání, abychom jasně viděli, že komunisté mají stále na programu dobytí svobodného světa.

V neděli skončila v Bologni mezinárodní konference náboženské sociologie. Zúčastnilo se jí přes 200 odborníků ze 30 národností. Hlavní téma, které bylo projednáno v řadě relací a diskusí, bylo Náboženství a sociální integrace. Konference byla zakončena boloňským arcibiskupem kardinálem Jakobem Lercaro, který ve své řeči promluvil o pastorační činnosti ve své diecézi.

17. září se bude konat v Limě kongres Organisace katolických universit v Latinské Americe. V Latinské Americe je celkem 15 katolických universit, které jsou sdruženy navzájem a zároveň začleněny do Unie universit Latinské Ameriky. Koncem měsíce se bude v konat v Buenos Aires 3. shromáždění všech universit latinské Ameriky, na kterém budou zastoupeny i university katolické.

Zdravotní stav arcikněze basiliky sv. Petra kardinála Bedřicha Tedeschiniho je velmi vážný. Svatý Otec sleduje se živým zájmem stav nemocného kardinála a poslal mu zvláštní požehnání.

Upozorňujeme na měsíční úmysly apoštolátu modlitby v září:
Všeobecný úmysl: Aby se v rodinách pěstoval duch apoštolátu.
Misijní: Aby se v jižní Africe vyřešil křesťanský problém soužití různých ras a národů.

Misijní a katechetická práce mariánských sodálů v jedné diecézi ve Vietnamu vykazuje 75.000 konvertitů. Tak prohlásil na 2. světovém kongrese Federace mariánských družin v Newarku ve Spojených státech P. Tomáš Vu-Minh-Tai. První mariánská družina byla založena ve Vietnamu r. 1895. Dnes je ve Vietnamu 136 mariánských družin a 36.000 mariánských sodálů. Mariánského národního kongresu ve Vietnamu se zúčastnilo 150.000 osob.

12 řeholních kanovníků premonstrátského řádu se po 400 letech vrátilo do starobylého opatství v Tietschfieldu v jižní Anglii. Doprovázel je v církevním průvodu přes tisíc věřících. Premonstrátské opatství v Titeshfieldu bylo založeno r. 1232 a působili tam až do svého vyhnání před 424 lety.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu, především pro kněze, uslyšíte část encykliky sv. Otce Jana XXIII. ^dSacerotii nostri primordia.- Dříve však vám podáme přehled zpráv vatikánského rozhlasu.

Zprávy. - **Konec zpráv.** - Poslechněte si část encykliky papeže Jana XXIII. vydanou k stému výročí blažené smrti sv. Jana Mariie Vianneye

Před časem jsme vám podali obsah celé encykliky. Svatý Otec připomíná na jejích stránkách hlavní rysy svatého faráře arského a jeho požehnaného působení. Zároveň však při této příležitosti chce připomenout všem katolickým kněžím jejich hlavní povinnosti a ukázat, v čem záleží plodnost jejich apoštola. Celá encyklika mimo úvod a závěr má tři hlavní části. V první mluví svatý otec o kněžské ascesi, v druhé o modlitbě a eucharistickém kultu, v třetí o apoštolské horlivosti. Všechny části jsou aktuální a poukazují vždy na to, co je podstatné v kněžském životě a v kněžské pastoraci. Nejsou to věci nové, jak sám svatý Otec to říká v úvodu, ale všechno věci, na nichž závisí zdar našeho kněžského poslání v dnešním světě. Ale jsou řečeny tak krásně a ilustrovány živým příkladem faráře a jeho vlastními slovy, že pro nás mají zcela zvláštní přitažlivost a přesvědčivost. Ale nechme mluvit už sv. Otce:

Muž pokání- svatý Jan Vianney, zároveň pocházel, že "kněz musí být na prvním místě také muž modlitby". Každý z nás ví, kolik dlouhých nocí mladý farář vesnice tenkrát ještě málo křesťanské, trávil v adoraci před nejsvětější svátostí. Svatostánek jeho kostela stal se brzy zdrájem jeho osobního života i jeho apoštolátu až do té míry, že nemůže popsat arskou faru v době světcově lépe než to řekl Pius XII. o křesťanské farnosti:""Její střed je kostel a v kostele je to svato- stánek a vedle něj zpovědnice; kde duše mrtvé získávají nový život a nemocné nabývají zdraví."

Pro Kněží naší doby, tak snadno se nechávající oslnit pronikavou činnistí a pokoušet i nebezpečným aktivismem, jak je tento vzor vytrvalé modlitby v životě úplně zasvěceným potřebám duši spasitelný! On říkal, to co brání nám kněžím, abychom se stali svatými je nedostatek zamýšlení; nejdeme do sebe; nemyslí se na to, co se dělá; potřebujeme umět se zamyslit, potřebujeme modlitbu a spojení s Bohem. Svatý Jan Vianney-podle svědectví současníků - se stále modlil, a z tohoto stavu modlitby ho nevyrušovala ani těžká námaha ve zpovědnici ani ostatní 'ukoly pastýře.' Žil stále spojen s Bohem uprostřed života mimořádně přetíženého prací."Posíláme si ^{echtne} si však ještě jej samého:

Když začne mluvit o radostech a dobrodiních modlitby, je nevyčerpatelný. "Člověk je chudák, který musí o všechno prosit Boha" -Kolik duši můžeme obrátit svými modlitbami." A opakovával: Modlitba to je blaženost člověka na zemi." On sám hojně pociťoval tuto krásnou blaženosť, když jeho pohled prozářený vírou nazíral na božská tajemství a adoroval věčné Slovo a jeho prostá a čistá duše stoupala k nejsvětější Trojici, nejvyšší předmět jeho lásky. A poutníci, kteří plakali se tísnili v arském kostelíku, věděli že pokorný kněz jim zjevoval kus tajemství ze svého vnitřního života častým voláním, které mu bylo tak drahé: Být milováni od Boha, být spojeni s Bohem, žít v Boží přítomnosti, žít pro Boha: ó, jak krásný život a jak krásná smrt!"

Přáli bychom si, když ctihoní bratří, pokračuje sv. Otec v encyklike, aby všichni kněží vašich diecésí se nechali přesvědčit tímto svědectvím svatého faráře arského, že je naprosto nutné být muži modlitby a že se jimi můžeme stát, i když nás tíží v nejvyšší míře práce naší pastýřské služby. Ale je k tomu třeba živé víry, podobné té, která oživila sv. Jana Marii Vianneye a dávala mu možnost dělat tolik zázraků. Jaká víra zvolal jednou jeden z jeho spolubratří. - Stačila by obohatit celou jednu diecési!

Tato věrnost modlitbě je ostatně pro kněze povinnost osobní zbožnosti a moudrá Církev blíže určila některé význačné její způsoby, jako meditaci denní, návštěvu nejsvětější svatosti, růženec a zpytování svědomí. A je tu také přísný závazek, který jsme na sebe vzali před Církví, když jde o denní recitování breviáře. Něktří šlemonové kleru asi právě proto že zanedbávali některé z těchto předpisů pomalu se stali obětmi zevnější nestálosti a vnitřního ochuzení a byli vystaveni tak jednoho dne bez obrany pokušením života. Naopak, "svatý Jan Vianney i když neustále pracoval pro spásu duší, nezapomíнал na vlastní duši. Převáděl sebe, abymohl posvěcovat druhé". Se svatým Piem XI. pokládáme za naprosto jisté, že kněz aby mohl plně plnit odpovídат své důstojnosti a plnit svůj úřad, musí vynikajícím způsobem pěstovat modlitbu... Mnohem více než jiní kněz musí poslouchat Kristův příkaz: Stále se musíte modlit! Podle jehož příkladu svatý Pavel tolík doporučoval: Vytrvávat v modlitbě, bdít na modlitbách a děkovat, modlit se bez přestání." A na konci tohoto bodu přejímáme s radostí příkaz, který dal náš bezprostřední předchůdce Pius XII. hned na začátku svého pontifikátu: "Modlete se, modlete se stále více a s větší usilovností!"

Tolik pro dnešek, drazí důstojní pánové. Stačí, abychom se zamyslí a abychom zpytovali své svědomí. Modlitba, řekli jsme si to před týdnem, je nejlepší lék proti malomyslnosti, proti beznaději, která se o nás někdy

může pokoušet. - To byl překlad části encyklyky papeže Jana XXIII. Sacerdotii nostri exordia, vydané k stému výročí smrti sv. Jana Vianneye: O kněžské modlitbě. Další část přineseme při jiné příležitosti.

Zprávy.-

V Marientálu v Elsasku se konaly jubilejní oslavy stého výročí korunovace ~~Křesťanů~~ sochy Bolestné matky Boží. Kardinál Feltin, arcibiskup pařížský v promluvě při pontifikální mši svaté vyslovil přání, aby mariánské oslavy vzbudily v Elsasku zvláště mnoho nových kněžských povolání, kterých Francie také potřebuje.

Na mýročním sjezdu duchovních rádců hnutí Křesťanské dělnické mládeže - známých jocistů - ve Versalles je celkem 400 kněží. Msgre Gardijn generální duchovní rácce mezinárodní organisace jocistů, který je tam také přítomen a nedávno se vrátil z cesty po zemích dálšího východu, řekl novinářům mimo jiné: Dělnická otázka není už jen problém evropským, je především problém asijský a africký, otázka černých a žlutých lidí, jejichž životní podmínky jsou horší než byly ty dělníků evropských před sto roky. Je třeba světové organisace, aby mohla vyřešit světový problém. Abychom pomohli v činnosti Křesťanské dělnické mládeži v tak zvaných zaostalých zemích posíláme do Afriky, do Asie a do jižní Ameriky řadu laických misionářů, bývalých národních vedoucích evropských dělnických hnutí. Na 200 jich už pracuje na různých místech a dosavadní zkušenosti ukázaly, že tato iniciativa byla velmi dobrá. Jocisté dnes pracují celkem v 90 různých zemích. Požádávají náklady na dopravu těchto laických misionářů do zámoří hradí evropští mladí dělníci.

V Australii při novinách Sun Herald, vycházejících v Sydney otevřeli náboženskou poradnu o katolickém náboženství. V prvních 4 dnech po otevření poradny přišlo už 310 dopisů /mezi nimi jsou i dva ministři/, kteří žádají různé informace a mnozí se zajímají o náboženský kurs, který trvá 21 týdnů. Ředitel informačního střediska P. White nazval tento úspěch opravdu sensačním.

Utrechtský arcibiskup msgre Alfrink oznámil v posledním pastýřském listu věřícím diecéze, že v nejbližších pěti letech musí vystavět nových 40 kostelů. Stavba si vyžádá náklad 4,208.000 dolarů.

Rada ostatních amerických biskupů nařídila zvláštní modlitby za presidenta Eisenhowera do 15. do 24. září, kdy bude v Americe na návštěvě ministérský předseda Chruščov, aby Boh dal presidentovi při jednáních moudrou prozíravost, pevnou odvahu, vědomí povinnosti v zájmu spravedlnosti a míru.

Dnes vám přečteme jednoho úvahu nášeho spolupracovníka na téma "Co se vám zdá o Kristu". Nejdříve dvě upozornění: Každou druhou neděli v měsíci, tedy....

Svatý Otec Jan 23. pronese v neděli o půl sedmé večer italské rozhlasové poselství; zakončí tak 16. eucharistický sjezd italských katolíků, který se právě koná v Katani na ostrově Sicilii. Závěrem tohoto sjízdu se Italie zasvětí Ep. srdci P. Marie. Papežským legátem na sjízdu je kard. Marcel Mimmi, prefekt Posv. Kongraregace konsistorální.

Další američtí biskupové vyhlásili ve svých diecézích zvláštní modlitby ve dny, kdy vešpojených státech bude dlít předseda sovětské rady ministrů Chruščev. Biskupové odsuzují všechny manifestace namířené proti Chruščevovi; píší, že naše zbraň, mocnější než atomové zbraně, je modlitba. Věřící se mají modlit za všechny oběti ateistické diktatury a tyranie, dále, aby spravedlnost a láska vedly mysl lidí, aby Boží pokoj vládl v jejich srdcích ve vztazích a mezi národy, píše např. Mons. Muller ze Sioux City.

V neděli 11. října sv. Otec osobně odevzdá misionářský kříž velké skupině nových misionářů, kněží, bratří laiků, bohoslovů, řeh. sester a členů jiných misionářských společností, kteří během příštího roku odjedou do misí. Slavnost se bude konat ve vatikánské bazilice a bude tvořit část oslav letošní Světové misijní neděle: připadá na 18. říjen.

V neděli skončí v Catani na Sicilii eucharistický sjezd italských katolíků. Italskí katolíci mluvili rozhlasem sam sv. Otec; ti se pak slavně zasvětili Nep. Srdci P. Marie. Rozhlasové poselství sv. Otec bude vysíláno italským a vatikánským rozhlasem. Na XXIII. zasedání, konaném v sobotu dopoledne v rámci sjízdu promluvil pronesl zajímavou přednášku arc. z Boloně kard. Lercaro o významu eucharistických sjízdu: že mají přispět k prohloubení úcty věřících k eucharistii, a o významu zasvěcení země Neposkvrněnému Srdci P. Marie. Na téma "Dnešní věda a Eucharistie" mluvil prof. Jindřich Medi, místopředseda Evropského společenství o atomové spolupráci Euratom. V sále divadla Metropolitan vyložil přítomným tajemství trpící Církve, která vždy svým utrpením vítězí, protože právě pronásledování ukazuje bezmocnost a nemohoucnost jejích nepřátel.

Do Fatimy připutoval na pout, někdejší předák komunistické strany Brazílie Armando Coutinho. Vrátil se k praxi katolické víry za dnu nemoci; zrekl se komunismu v Růmě za kanonisace sv. Pia X. Coutinho promluvil v kat. rozhlasu

Radio Fatima; vyprávěl o svém komunistickém dobrodružství, a ukázal na škody, které komunismus činí světu a civilisaci.

Na hranici států, před městem bylo zahynec eur. spol., trináct mrtva P. M.
Fatimou. [Foto mrtvých žen a výrobců pohřebu ne
zde (v Rímě).
Dnešního dne měly statky (pohřebiště)
v městě mrtvých žen.]

Bližší počty jsou 150 tisícovka a více
hranice měla mrtvých žen. 1. 1. 1953. všechny
a mnoho 300.000 mrtvých žen.]

P. M.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

25/2

Tím mu bylo svámo :
člověk v místě jde k Bohu
v dnešním nedávném evangeliu

Vážení posluchači, bratři a sestry v Kristu,

v dnešním nedávném evangeliu

jsme slyšeli otázku: "Co soudíte o Mesiáši?" Není to nějaká řečnická
otázka, nýbrž Kristus Pán se tu ptá na nejzávažnější skutečnost lidského života. Na tom, jak se odpoví na tuto otázku, závisí nadpřirozený osud každého jednotlivce, každého národa, ba můžeme říci celeho vesmíru. Kristus Pán takto postavil člověka - třeba zdůraznit: každého člověka - před nejdůležitější volbou jeho života.

Není náhodou, že náš Spasitel zkoumá mínění a názory fariseů o Mesiáši. Fariseové byli vedoucí, vzdělaneckou třídou v židovském národě. Všeobecné byli pokládáni od lidu za nositele odvěkých tradic, Božího zákona a mesiánských nadějí. Bůh vyvolil židovský národ a učinil z něho apoštola pravé víry v Boha mezi pohanskými národy. Ze židů a ne z jiného národa měla vzjetit spásu světu. Z židovské matky se měl narodit Mesiáš. Tak pravil Bůh ke svému lidu skrze proroky. Tato nesmírná milost vyvolení a mesiánského zaslíbení žila v židovském národě a živila jako skrytý pramen těžce zkoušenou naději - dávala sílu utiskovaným a umírajícím, neslatíživá břemena Izraelitů v čase bídy a nouze. Bůh jakoby vpálil své jméno do duše svého národa a jakoby vložil neuhasitelnou touhu do jeho srdce po Mesiáši - vysvoboditeli. Proto ani politická, kulturní a náboženská moc Babylonu, Asie a Říma nedvedla zlomit náboženské vědomí a víru židů. Doufali v příchod Mesiáše, a proto žili navzdor všem drtivým ranám nepřátelské přesily. Patří však k tragickým omylům a hříchům fariseů a zákoníků, že ačkoliv mohli a měli - ~~že~~ nepoznali pravého a jediného Mesiáše, když přišel mezi své. Nepoznali a nepřijali Pána Ježíše, jediného zaslíbeného Mesiáše, protože si vytvořili o něj proroky přepověděném Osvoboditeli příliš pozemský obraz, utkaný z politických a mocenských snů. Fariseové znali dobře, skoro nazpamět literu psaného zákona. Uměli poučovat o všech podrobnostech národních a náboženských tradic. Doufali pevně, že z rodu Davida krále přijde Mesiáš. Mýlili se však v tom, že si tvorili obraz království Božího podle své míry a podle svého obrazu. Připodobňovali Boha k sobě a ke své době, nikoliv sebe a svou dobu k Bohu. Do své záhubné zradby strhli ovšem i většinu lidu. "Co soudíte Vy o Mesiáši?" - a evangelium dodává: "a nikdo nemohl odpovědět ani slovo...".

Po skoro dvou tisíci letech Kristova Církve znovu opakuje Ježíšovu otázku a ptá se nás všech, na východě i na západě, co soudíme o mesiáši. Ano, dnes se ptá Vás sám Kristus - Vás, ženy a muži, kteří sedíte u radiových přijímačů - a skrze Vás, ještě ptá i těch, kteří si snad zaplavají uši, aby neslyšeli burcující a znepokojující otázku: "Co soudíte vy o mesiáši?". Nemylme se! Této otázce se nikdo nevyhne - břebas by přímo na ni nechtěl odpovědět. Mnozí z Vašich sousedů, mnozí z těch, kteří s Vámi chodí do téžetovárny, do téhož úřadu nebo k spolu s Vámi pracují na témže poli, za týmž strojem - už odpověděli, ne slovy - ale spíše celým životem, svými denními volbami. Pro ně neznamená už nic ani Starý Zákon ani Evangelia.

O Ježíšovi toho ví velmi málo. Pokládají ho někdy za legendární zastaralou postavu, která vůbec neexistovala - anebo za sociálního reformátora a přítelé chudých, utlačovaných otroků. Nezajímají se dnes vůbec o náboženství a nehledají naplnění svého osudu a spásu své duše, v jejích nesmrtnost ostatně přestávají věřit. Křesťanství se jim zdá jakýmsi snem a světovým názorem minulosti nebo starých, slabých lidí. Někdy je dokonce pokládají za škodlivé. Vytýkají mu, že brzdí společenský vývoj a technický pokrok, že odvrací člověka od jeho vlastního zájmu o zemi a o blahobyt. Znáte tyhle řeči - slýcháte denně toto nové evangelium země a socialismu. A víte jako křesťané, že v materialistickém názoru a postoji je velké procento starého farisejského kvasu. Fariseové se pokládali za neomylné vykladače zákona a přistříhovali si jej podle svých osobních výhod. Vytvořili celé lešení nových zvyků a hlásali pružná hesla. Něco podobného činí i dnešní fariseové. Vykládají se smysl dějin a osud člověka podle svých choutek a výhod - tvrdí, že osvobodí člověka, že tvoří novou a lepší společnost bezptííd a bez bídy atd. A v tom je právě jejich lež, farisejská lež, protože člověka zotročují - nedovojují mu svobodně ani slyšet opačný názor, ani jej napsat ani číst. Jejich dosavadní úspěchy spočívají na násilí - a zde je též kořen jejich slabosti. Jak odpoví na otázku: je-li křesťanství jen přežitkem, jakto že přežilo dva tisíce let? Je-li to náboženství stařenek, jakto že mládež k měnu dnes stále víc a více vzhlíží jako k svému ideálu? Je-li Církev vytvořena na feudalismu a na majetku, jakto že roste a rozkvétá právě tam, kde byla ozebračena - kde její synové dcery prolili krev pro Krista?

Na tyto otázky neslyšíme odpovědi. Máme dojem, že o dnešních vykladačích a horlivých socialistického mesiánství nutno opakovat slova dnešního evangelia, promesená na adresu fariseů : "a nikdo mu nemohl odpověděti ani slova". Současný materialismus, ať už k němu připojíme jakékoli pří-
davné jméno, je ~~halouzou~~ ^{zvrácenou} ~~faziskou~~ formou mesiášství. Jeho vyznavači věří, že jejich spásu je jen ^vhmotných hodnotách. Jejich mesiášem je ~~dokonalá~~ hospodářská výroba: vše jídla, šactva, obuvi, silnic, aut, ledniček, televizních aparatů atd. atd. My křesťané některak nepopíráme ^{bránu upnutou, kteru uchopí pláčem} nutnost ledničky nebo ^{bránu, alespoň} hezkého automobilu. Tvrdíme jen, že ^{bránu, alespoň} lepší silnice a více hygieny ještě nedělá člověka lepším a jeho srdce šťastnějším, ani nezaručuje jeho duši spásu věčnou. Omyl materialistických mesiášů ~~zpráv~~ pramení z toho, že zapomněli na jednu větu z evangelia. Není to věta, jež by vzbouzela vášně davů, ani to není ohlivé heslo politických řečníků: je to to prostě pravdivá věta, kterou promluvil Kristus Pán, Vtělená Pravda Boží, ke všem časům a právě k dobám, které jsou pokoušeny materialismem: "Co prospěje člověku, kdyby celý svět získal" - a zde můžeme dodat: kdyby měl všechny technické vymožnosti: od elektroniky ^{bránu} po počítacího stroje až k umělé družici - kdyby však na své duši škody otrpěl. Ne, Kristova slova nezní vzněšeně, mají však nesmírnou výhodu, že znějí a že jsou pravdivá. Vzpomínáme si ještě na tato slova Pána Ježíše: "Ne samým chlebem živ je člověk - ale také každým slovem, které vychází z úst Božích".

"Co soudíte vy o mesiáši?" - tato otázka platí i pro nás, kteří jsme uvěřili, že Kristus je Syn Boha živého. Co soudíme o mesiáši my, křesťané dvacátého století? Naše odpověď může být jen jedna: uvěřili jsme z milosti Boží, že Ježíš Kristus je jediným, zaslíbeným mesiášem, spasitelem všech lidí - bez rozdílů národností a ras, sociálních tříd a vzdělání, stáří a věku i povolání - Vtělený Bůh. Věříme, že křesťanství a katolická Církev jsou největší milosti, žijící milosti v dějinách lidstva a že jsou s to vystěstovat národy země z bludné uličky, ze srázu před vodíkovou bombou - a zrodit v jejich srdcích zase naději na život. Věříme, že křesťanství nemá vážného soupoře - a že jedině může ^{hrabě} na čas zastavit jeho vítězný postup. Ano, bratři a sestry, věříme v Krista Dána našeho mesiáše - a za svou víru se nestydíme, protože je to ona, která přemohla svět.

13/9 59 (homálie)

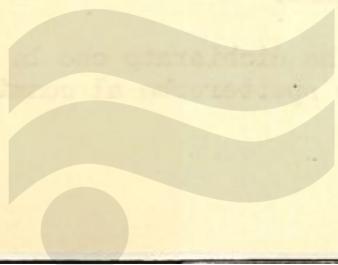
28/1

dejte námto oslavy boží ^{svaté} ~~boží~~ matce finské
jednáčkého P. opata Ondřeje ^{biskupa} (pro oběti všech slavní propovídání
1100. ~~zpráv~~ ^{z listiny} w. kardinála C. a M. na konan; biskupi kardinál
1. 1963. P. opat Prosek prohlásil ^{prohlásil} ~~prohlásil~~ ^{v pravdě}
mistr w. C. a M. Ježíš Kristus tomuž učil, ne mít české
ditské jas vlasti tak i v zahraničí myslí ods. mítalý
mocnosti a m' dří vlasti.

Sírku jsi mala ...

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

13-9-19

J. Miant / Marie Ceccarelli
M. J. P. M.

218/1

W. Vossen dene' *Amurica* slukt. a kyp. h. *præsent*
forstørre
Lyskønne 2 blad. *Ed. frigga* : Papillom
prostium *klæm* a Dikkon
Meioleccum
Dekk stækk j. ad Fr. Lysta: h. Trenit & Taaby
med præsent.

June 19th 1891.

Anglie. Arc. z Westminsteru akrd. Vilém Godfrey se dožije 25. července 70 let věku. Kard. Godfrey je sedmým westminsterským arcibiskupem; arcidiecése byla zřízena 29. září 1858 papežem Piem IX. při ~~XVIII~~^{Obnovení} katolické hierarchie ve Velké Britanii. Na westminsterském stolci zasedla řada známých kardinálů, jako kard. Wiseman, kard. Manning a kard. Hinsley, který patřil za druhé světové války spolu s Winstonem Churchilllem k typickým představitelům Anglie za let.

Ženeva. Výkonný výbor Mezinárodní konference katolických charitativních organizací konal v těchto dnech své zasedání v Ženevě. Závěrem vydal provolání ve prospěch uprchlíků. Výkonný výbor žádá své afilované organizace, aby podle svých možností, skutkem i morální činnosti přispěly k vyřešení této bolestné otázky, k objednaní anebo alespoň zmírnění utrpení obětí neutěšené situace po druhé světové válce.

Belgie. Generální představený řeholní společnosti salesiánů Don Renát Zignotti rozdělil dosavadní belgickou provincii salesiánů ve tři samostatné provincie: v provincii severobelgickou, flámskou, v jihobelgickou, walonskou a v provincii středoafričkou, k níž patří především salesiánské misie v Belgickém kongu.

Rakousko. Asi 100 kandidátů kněžství začne v říjnu svá přípravná studia v novém mezidiecésním semináři pro pozdní povolání v Hornu. Je to první seminář svého druhu v Rakousku. Budova byla postavena díky štědré pomoci katolíků jak Rakouska samého tak i zahraničí, především Spojených států, Švýcarska a z Německé spolkové republiky.

Spojené státy. Úsilí za sjednocení křesťanů bude úspěšné jen tehdy, bude-li provázeno modlitbou a láskou, prohlásil ap. delegát ve Spojených státech Mons. Egidius Vagnozzi k účastníkům pouti katolíků východního obřadu k svatyni P. Marie Ustavičné pomoci v Uniontownu ve Spojených státech. Jednota Církve je dnes potřebná více než kdy jindy, protože nikdy ^{se na} ~~XIX~~ víra v Boha také neútočilo jako právě dnes.

Sp. státy. Katolická universita ve Washingtonu vydá nové vydání Katolické encyklopédie v anglické řeči. Nahradí tím encyklopedii vydanou před 52 lety. Podle prohlášení rektora university, Mons. Viléma McDonalda práce bude trvat asi 5 let a bude žádat náklad 4 milionů dolarů. Nová encyklopédie bude mít 15 svazků a využije nejnovějších objevů na poli dějin, sociologie, přírodních věd, kultury a náboženství.

..několik aktualit z Vatikánu: Svatý Otec k účastníkům italského eucharistického sjezdu, a P. Marie Fatimská v Římě.

V neděli večer skončil v Katanii na ostrově Sicilii 16. eucharistický sjezd italských katolíků. Závěrem sjezdu se Italie ústy papežského legáta kard. Marcela Mimmiego zasvětila Neposkvrněnému Srdci P. Marie. Závěru sjezdu byli přítomni tři kardinálové: Lercaro z Boloně, Rufini z Palerma a Wendel z Mnichova, oficiální zástupci italské vlády, asi 170 biskupů a na 200.000 veříčích. Slavnost byla vysílána vatikánským rozhlasem a italskou televizí v přímém přenosu. Předtím se konal eucharistický průvod městem. Velebná svátost byla vezena na slavnostně vyzdobeném autě; před monsterní klečel kard legát Mimmi. Nad oltářem pod širým nebem se tyčil k nebi mokutný osvětlený kříž. Kard. Mimmi se pomodlil zásytnou modlitbu před tímto oltářem, na němž byla vystavena socha P. Marie Fatimské, právě putující hlavními městy italských provincií. U nohou bělostné sochy tiše sedělo několik bílých holubiček. Po zasvěcení Itálie Nep. Srdci P. Marie, kard. Mimmi udělil svátostné požehnání. Nato se ozval z amplionu hlas sv. Otce z Vatikánu, který se tak v duchu připojil ke svým italským věřícím. Rozhlasové poselství bylo vysíláno vatikánským a italským rozhlasem. Sv. Otec mluvil o významu eucharistie v křesťanském životě. Eucharistie je při mši svaté nazývána mysterium fidei, tajemství víry, a právě, je souhrnem celého katolického Kreda. Dvacet stolet pokroku věd, umění, kultury a hospodářství, změny na poli politickém a sociálním neumenšíly význam slov Kristových: Kdo jí z tohoto těla, živ bude na věky. Silou víry a svým oddaným jásonem přehlušujeme zmatené hlasy nepřátele Krista a Eucharistie, kterých nikdy nechybělo, ale kteří vždy jednou dříve či později umkli, protože opovážlivě chtěli pozvednou svůj hlas proti pánu nebe i zeme. Eucharistie má být chlebem naším, tj. celé lidské rodiny, má nás učit vzájemné lásce a jednotě. Pravá eucharistická úcta vede k poctivosti mravní přínosti, a to i za cenu osobní oběti v zájmu všeobecného dobra. Vládcové i národy jsou vydány na pospas egoismu a rozdělení, jestli nepřizpůsobí své zákony normám spravedlnosti a křesťanské lásky, velebná oltářní svátost je jejich pravým a nevyčerpazelným zdrojem. Svatý Otec zakončil své rozhlasové poselství inovkací Krista v Eucharistii: jeho ochraně odporučil italské rodiny, Itálii a celou Církev, zvl. nemocné, chudé a všechny kdo trpí na těle nebo na duši. Všem přítomným a všem italským katolíkům uděl své apoštolské požehnání.

Zasvěcení Itálie Neposkvrněnému srdci P. Marie a zakončení národního eucharistického sjezdu oznámil presidentovi italské republiky Janu Gronchimu kard. Lercaro, předseda zvláštní komise pro zasvěcení Itálie Nep.srdci P. Marie."Ani ti, kterým se nedostalo daru víry, nemohou přehlédnout význam slavnostního aktu jako je tento, píše mj. ve své odpovědi president Gronchi. Kdykoli člověk dovede později svou mysl a srdce k nebeským věcem, dokazuje tím věčnou platnost hodnot ducha; je pošetilé od nich odezírat, chceme-li - ať už v životě jednotlivců nebo národů - dojít k pokroku, který by nebyl jen krokem vpřed na poli techniky a hospodářství." Pres. Gronchi končí přáním, aby Itálie a celé lidstvo, které v posledních svých dějinách zkusili také strašných katastrof, si stále více a více ovědomovaly, že kde chybí Bůh, tam válka a mír jsou jen nástroji v rukou silnějšího, aby dosáhl svých cílů, bez ohledu na právo a spravedlnost.

Socha P. Marie Fatimské, která v posledních týdnech konala pout hlavními městy italských provincií a před níž se Itálie ústy kard. Marcela Mimmiego, legáta na eucharistickém sjezdu v "atašii" zasvětila Neposk. Srdci P. Marie, přijela v pondělí dopoledne do Říma. Šivezlo ji zvláštní letadlo italského letectva. Na letišti vznesenou poutníci přivítal italský ministerský předseda Segni a mnoho církevních a civilních autorit Říma. Socha byla dopravena do svatyně lidového poutního místa P. Marie Matky Božské lásky. Ve večerních hodinách ~~vla~~ vrtulníkem odvezena doprostřed moderního stádia Flaminijského: jménem města Říma ji přivítal první římský vicegerent Mons. Traglia a primátor města Říma Cioccetti. Na zvlášť posaveném oltáři ve stadionu sloužil před sochou mše svatou Mons. Traglia. Nato byla socha v pochodeňovém průvodu ~~nesena~~ odvezena do baziliky Neposkvrněného Srdce P. Marie na Euklidově náměstí, kde je i přes noc vystavena úctě věřících, až do úterka večera. Před sochou jsou bez přetržení i odpoledne slouženy mše svaté na úmysly, které P. Marie sdělila světu ve Fatimě: za obrácení hříšníků, za mír ve světě a za obrácení Ruska. V úterý večer se socha vrátí do Flaminijského stadionu a zase vrtulníkem bude odvezena ~~na náměstí~~ ^{na náměstí před} baziliky sv. Jana v Lateránu, která je katedrálou římské diecéze. Zde bude vystavena úctě věřícím až do čtvrtka rána. Jsou ohlášeny zvláštní pobožnosti jednotlivých římských čtvrtí, kněží, řeholních sester, dětí, dělníků, zřizenců pouličních drah a jiných skupin věřících. Ve čtvrtek ráno po mše svaté kard. Benedikt Alois Masella, arcikněz lateránské baziliky obnové zasvěcení města Říma Nep. P.M.

Socha pak navštíví římskou nemocnici sv. Kamila, ve vrtulníku bude kroužit nad jinými nemocnicemi a nad městem Říměm, a pak odletí do Terstu. V tomto městě bude postaven votivní chrám P. Marie Matky a královny Itálie. Základní kámen bude položen v sobotu odpoledne, a svatý Otec Jan 23. pronese při této příležitosti další rozhlasové poselství k italským katolíkům.

Dnešní l' Os. Romano věnuje svou kursivku komentáři ke zprávě světových tiskových kanceláří, že sovětská umělá raketa dosáhla měsíce. Vatikánský deník zdraví tuto událost jako úspěch celého lidstva; úspěchy vědy patří celému světu. Radujeme se z nich. A ti, kdo ~~zvítězili ve vzdálenosti~~ prohráli (závodění), nemají důvodu k závisti: závodění ve službě je přímo povinností těch, kdo k tomu dostali možnosti a schopnosti. Vatikánský deník pak poznamenává, že jak sovětský tisk tak i komunistické zdroje oznámily tuto zprávu s nezakrytým úmyslem dokázat, že člověk a jen člověk je pánum ~~světa~~, a že vlastně stvoření vůbec neexistuje. Útoky ~~na~~ do vesmíru se dějí na jedné straně světa s úmyslem dokázat že člověk sám je stvořitelem všeho. Jsou to jen sny, a ~~sny~~ je odhalila sama věda, tāž věda, která vyrvala přírodě síly dojít až na měsíc. Věda dokázala neproniknutelnost tajemství, které potvrzuji všechny její objevy, vyložené bez předsudků; objevy neodstranují tajemství, právě naopak je shledávají nepřemožitelným. Věda se neprotiví víře v Boha, který z ničeho vytvořil ty údivné věci, které my pracně odhalujeme. Mezi těmito věcmi má primát lidské srdce a lidský rozum. Vatikánský deník nakonec připomíná slova Pia XII. k účastníkům 7. sjezdu mezinárodní astronautické federace z 20. září 1956: "Bůh nepoložil hranic touze po vědění, která se skrývá v srdci člověka. Bůh poručil člověkovi, aby si podrobil zemi, a tak mu svěřil celé stvoření. Stanovil jen jednu podmínu: aby rozumové vědění bylo neustále provázeno hlasem svědomí, přesvědčení, že materiální vynálezy nikdy neudusí ~~objevy na poli~~ duše; na vrchol těchto duševních statků dospěl člověk už tehdy, když mu bylo řečeno a on v to uvěřil, že všechni jsme stvořeni k obrazu a podobenství Božímu, že jsme Božími dětmi, a že Bůh je naším otcem."

Karante Paříž. Ve Versailli zakončilo zasedání Katolické akce franc. dělníků. V závěrečném usnesení se volá po zřízení škol a kursů pro technickou i kulturní přípravu mladých dělníků pro jejich práci. Předseda Národní rady franc. kat. dělnické mládeže vyzýval přítomné a všechny kat. dělníky k apoštolskému mezi svými kamarády v dílnách, továrnách a na ostatních pracovištích. X
36. sociální týden kanadských katolíků se bude konat v Quebecu od 8. do 11. října. Předním veškerem kanadským episkopát se sejde 4. října v Quebecu, aby

byl přítomen oslavám 300. výročí zřízení katolické hierarchie v Kanadě. Sociální týden má za téma: Práva rodiny. Přední katolické osobnosti pojednají o různých hledisech práv rodiny: právo na její jednotu a na ochranu jejího fysického i morálního zdraví, právo na nutný životní prostor a na důstojný příbytek, právo na hospodářské zajištění, zakládající se na práci jejích členů, a konečně právo rodiny na sociální spravedlnost a povinnost státu chránit rodinu. Stát má sloužit rodině, ne rodina státu.

✓ Pap. legátni káto vlast. kate kard. Alfonz Maria, jepohnuti
prv. Vojtěch b. Řečík

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

L.I.X. 81.XV 159/18
Hera. V.n.z.w. n.v.

3' 20" 260
~~3' 20"~~

PAPEŽOVÉ A MATERIALISTICKÝ KOMUNISMUS.

Vol. n' andare
posto 15

15 - Svatý Otec - Náměstek Kristův.

Z toho, co bylo v tomto cyklu doposud řečeno, vyplývá jas-
ně pevný a nekompromisní postoj římských papežů vůči komunismu. Od
Pia IX až po Jana XXIII zaznívá od stolce Petrova varovný hlas, který
upozorňuje lidstvo na smrtelné nebezpečí pramenící z toho největšího
bludu dnešní doby.

Závěrem

Bezbožecký komunismus je radikální a úplné popření Boha, duše a všech duchovních hodnot. Komunisté nepřipouštějí nic božského, nic nadpřirozeného. Z toho též nutně plyně, že nejsou schopni správně pochopit pravé poslání Církve, náboženství svého, co s ním souvisí. Komunisté považují Církev za společnost vykořisťovatelů, která má dobrou organisaci a v jejímž čele stojí římský papež. Toto nehorázné tvrzení se opakuje stále až do omrzení nejen v propagačním tisku, ale též v tzv. vědecké literatuře. Nebude proto naškodu, řekneme-li si závěrem něco k tomuto cyklu přednášek něco o papeži a o jeho posláníx pravém posláni.

SV. OTEC - NÁMĚSTEK KRISTŮV.

Podle církevního učení sv.Petr a římští papežové,jeho nás-tupci,jsou z vůle Kristovy nejvyšší autoritou ve společnosti věřících, kterou založil a která se nazývá katolická Církev.Pan Ježíš zaslíbil Petrovi prvenství v Církvi těmito slovy:" Ty jsi Petr,t.j. skála,a na té skále vzdělám Církev svou,robě dám klíče od království nebeského.Cokoliv svážeš na zemi bude svázáno i na nebi a cokoliv rozvážeš na na nebi bude rozvázáno i na zemi"./Mt.16,18-19/

Tato nejvyšší moc, zaslibená Petrovi, byla mu předána Božským Sositemem krátce před jeho nanebevstoupením. Pán Ježíš mu řekl tehdy: "Pas beránky mé, pas ovce mé" /Jn.21,15-17/. Těmito slovy předal Kristus Pán Petrovi prvenství s opravdovou plnou mocí nad Církví. Řecké slovo "poimainein"- "pásti", přeneseno na lidi, znamená vykonávat nad nimi svrchovanou moc, či-li vládnout. Tato moc je nejvyšší a nemůže být nikým jiným převýšena. Kristus ji předal Petru až jenom Petrovi a nikoliv též ostatním apoštoly. Je to moc universální, která se vztahuje na celou Církev. Ve skutečnosti slova "moje beránky" a "mě ovce" zna-

menají celé společenství Církve. Kristus svěřil Petrovi celé stádce, duchovenstvo i věřící, aby je spravoval a vedl. Je proto jeho úkolem ukazovat stádci ve jménu Kristově cestu, vést je a poučovat je o tom, jak je třeba plnit vůli božského Zakladatele. Ježíš Kristus ustanovil Petra nejvyšším ~~představitelem~~, kolem něhož se mají shromáždit a sjednotit všechny ovce. On je má účinně chránit proti nebezpečí, on má odvracet od nich všechny nástrahy a útoky se strany nepřátel.

Dějiny první Církve ukazují, že Petr si byl vědom moci předané mu Kristem a že ji vykonával hned od začátku. Tak jej vidíme např. jak ~~představitelem~~ navrhuje a řídí volbu nového apoštola Matěje, nástupce Jidáše /Sk.Ap.1,15; 2,6/; vystupuje navenek a káže v přítomnosti jiných apoštolů před Jerusalémskou veřejností /2,14-41/, řídí první koncil apoštolů, svolaný do Jeruzalema /Sk.Ap.15,6-11/.

Ku konci svých apoštolských cest sv.Petr se usadil v Římě, kde spolu se sv.~~Petrem~~ založil křesťanskou obec a stal se jejím prvním biskupem. V též městě podstoupil též mučednickou smrt. Byl pohřben, jak známo, ve Vatikánu na místě, kde nyní stojí bazilika sv.Petra.

Dle jednoznačné tradice celé první Církve primát Petrův přešel po jeho smrti na jeho nástupce, římské biskupy. Velmi výmluvné svědectví o tom podává např. sv.Ignác Antiošský, žák sv.apoštola Jana. Když byl vezen do Říma, aby tam byl předhozen v aréně dravým šelmám, poslal římským křesťanům ze Smyrny list plný touhy po mučednictví, a který kromě jiného obsahuje též svědectví o výjimečném postavení, kterému se již tehdy, t.j. na ^{samém} ~~záčátku~~ prvního století ^{byla} římská křesťanská obec. Sv.Ignác ji nazývá v tomto listě "předsedkyní lásky" - "prokathemené tés agapes" a s ohledem na učení víry říká doslově: "I já chci zachovávat to, co vy učíte a nařizujete" /Ř.3,1/.- Ke konci 2.století sv.Ireneus označuje římskou církev za středisko víry a zkušební kámen pravověrnosti pro celou Církev. "Podle této Církve -píše - musí se pro její vyšší autoritu nutně řídit každá křesťanská obec, t.j. všichni věřící celého světa. V ní bylo povždy uchováno podání apoštolů" ./Adv.Haer.3;3,2/. Syrský církevní spisovatel Sv Efrém píše o tomto prvenství Petru a jeho stolci: "... já jsem tě ustanovil za základ Církve... nazýval jsem tě skálou, abys podpíral všechny budovy /kt.na ní stojí/; ty mně budeš dozorcem nad těmi, kteří mi budou stavět na zemi Církev. Budou-li chtít

vybudovat něco zavrženihodného, Ty, který jsi základ, zadnř je; ty jsi zřídlo pramene, z něhož čerpá má nauka; ty jsi hlava mých učedníků; skrze tebe občerství všechny národy... Tobě jsem dal klíče mého království... tebe jsem ustanovil knížetem nad všemi mými poklady". /Serm. in hebd. sanct. 4,1/. Celá tato nauka nachází stručné a jasné vyjádření u sv. Ambrože, který praví: "Ubi Petrus, ibi Ecclesia" -Kde je Petr, tam je Církev. V této jaderné větě je obdivuhodným způsobem shrnuta v postatě celá nauka církevních Otců o primátu římského papežského biskupa v Církvi.

Není proto též divu, dospějí-li nekatoličtí učenci po opravdu objektivním a vážném studiu k přesvědčení, že římský papež biskup je hlavou Církve Kristovy. K takovému závěru přišel na základě svých studií např. John Henry Newman, původně anglikánský pastor, pak konverta a nakonec kardinál katolické Církve. Známá je též cesta ke katolické Církvi Vladimíra Solověva, který napsal ve své známé knize "Rusko a všeobecná Církev" toto: "...uznávám za nejvyššího soudce ve věcech víry toho, který byl za takového uznáván sv. Irenejem, Sv. Dionysiem Velikým, sv. Janem Zlatoustým, sv. Cyrillem, sv. Flaviánem, sv. Theodorem Studitou, sv. Ignácem Antiošským atd... tj. apoštola Petra, jenž žije dále ve svých nástupcích a jenž ne nadarmo slyšel slova Spasitele: "Ty jsi Petr a na té skále vzdělám Církev svou... Utvrzuj své bratry... Pas beránky mé, pas ovce mé".

Římský papež má vždy zaujmá tedy první místo a je vybaven nejvyšší mocí v Církvi. Toto je článek víry, zjevený samotným Kristem Pánem, potvrzený tradicí a dějinami Církve a nakonec slavnostně definovaný a prohlášený na všeobecném shěmu Vatikánském. Papež má tedy nejvyšší moc řídit Církev, prohlašovat články víry, církevní zákony, soudit, trestat ty, kteří se zákonům protiví, jmenovat biskupy, rozhrešovat od poklesků a trestů, které si vyhradil.

Z tohoto důvodu též, od nejstarších dob, místní církevní představení žádali sv. Stolici o rozhodnutí nejdůležitějších církevních otázek, ať už se jednalo o Asii, Afriku nebo Evropu. Tak např. sotva 30 let po smrti sv. Petra Církev Korintská se obrátila na římského biskupa s žádostí, aby rozřešil sporné otázky, které vznikly mezi jejími věřícími. Ten to krok korintských církevních představených však znamená praktické uznání primátu římského biskupa. Kdyby totiž římský biskup nebyl hlavou vše-

obecné Církve, proč by se na něj měla obracet křesťanská obec v Korintě, založená sv.Pavlem? Proč by to měla dělat, když k tomu všem ~~u~~ styky s Římem byly v té době tolik obtížné. Nesmíme totiž zapomenout, že ~~v te~~ ^{sichdy} zároveň spojení bylo velmi pomalé, nákladné a plně nebezpečí. A konečně, v té době byl ještě naživu v nedalekém Efesu sv.Jan, miláček Páně. Církev Korintská se však neobrátila ve svých záležitostech na něj, ale na třetího nástupce sv.Petra na biskupském stolci římském, na sv.Klementa.

Rovněž tak je historickou skutečností, že žádný ekumenický koncil, ať už se konal na Východě nebo na Západě, nebyl uznán za platný, dokud nebyl schválen papežem nebo jeho ~~zplnomocněnci~~. - Kdo se proto vzpěčeje uznat tuto nejvyšší autoritu; kdo neuznává papeže za hlavu Církve, odděluje se od církevní jednoty, za kterou Kristus tolik prosil nebeského Otce při poslední večeři, krátce před svým utrpením. Kdo odmítá poslušnost papeži, přestává být katolíkem a stává se rozkolníkem.

Kromě úřadu nejvyššího zákonodárce a soudce zastává též papež úřad nejvyššího a neomylného učitele. Je pro každého katolíka závazné věřit, že když papež mluví "ex cathedra", t.j. když jako nejvyšší pastýř celé Církve prohlásí slavnostně některou pravdu týkající se věrouky nebo mravů za článek víry - je tento výrok neomylný, a proto kdo by odmítl ho přijmout, stal by se bludařem a odpadlíkem. Tato vlastnost přísluší papeži, protože ~~jakkužtak~~ Pan Ježíš chtěl, aby Církev jím založená vedla lidi k s jistotou ke spásce. Z tohoto důvodu dal jí ~~a~~ ^{základ} na prvním místě její Hlavě, papeži - svou zvláštní pomoc, kterou ji chrání od všechno bludu.

Této své neomylnosti užívá však papež poměrně jen zřídka. Mnohem častěji se však zato obrací na celou Církev svými promluvami a okružními listy, ve kterých zaujímá stanovisko k různým časovým problémům. I když vyslovovalo případech jeho výroky nejsou neomylné, přece jsou jen pro všechny závazné a je třeba je přijímat s oddaností a úctou.

Těmito několika slovy jsme se zmínili o velikém a nesnadném poslání, které má římský papež z vůle Kristovy na světě. Je to úkol velmi vážný a nad jiné obtížný zvláště v dnešní době. Je proto povinností všech věrných dítěk Církve stát věrně při Svatém Otcu -"sladkém Kristu na zemi" - jak jej nazývala často sv.Kateřina Sienská - a usnadňovat mu jeho poslání modlitbou a hlavně synovskou oddaností a láskou.

— vnu. c akt. fikt. účtu

VM. Svatý Otec jmenoval novým apoštolským delegátem pro území celé býv. franc. Indonésie Mons.

Maria Briniho. Mons. Brini studoval bohosloví v Pap. kolejí pro Rusko, když byl předtím dosáhl doktorátu práv na římské universitě. Mons. Brini je nástupcem Mons. Dooley, který nedávno těžce onemocněl. Záležitostí na apoštolské delegaci spravoval P.O. Driscoll; P. Driscoll byl ale 17. srpna povolán na policejní ředitelství v Hanoi; nejdříve byl zatčen a pak vypovězen bez udání dostatečného důvodu do 24 hodin z území sev. Vietnamu.

Apoštolský delegát má své sídlo v Hanoi, hl. městě VLR.

VM. Středoevropský L.O.R. - u příležitosti návštěvy sochy P. Marie Fatimské v Rímě - uvěřuje kázání, které pronesl 13. května 1956 kard. Anděl Josef Roncalli - ^{dnes papež Jan XXIII} před půl milionem věřících ve Fatimě. Na ten den připadalo 25. výročí zasvěcení Portugalska Nep. srdci P. Marie. Kázání je portugalský:

V první části sv. Otec líčí dějiny zjevení třem chudým dětem; v druhé části vyzývá k úctě Nep. srdce P. Marie: úcta k Nep. srdci P. Marie dovede vzbudit a život ctnost u jednotlivců, jednotu Církve a pokoj mezi národy.

Luxemburk. V Luxemburku skončil své práce v neděli 3. mezinárodní sjezd katolických právníků. V záverečném usnesení účastníci sjezdu jménem všech katolických právníků žádají, aby národy jednomyslnou smlouvou a účinnými zárukami zakázaly užívání zbraní hromadného ničení a to v rámci všeobecného postupného a kontrolovaného odzbrojení, protože tyto zbraně uvádějí velé lidstvo ve smrtelné nebezpečí. Jestli tato opatření opravdu přispívají k míru; pak je nutné je napřed připravit tato opatření v srdcích a myslí lidí, a to ve shodě s učením evangelia a příkazy Církve. Účastníci sjezdu připomínají katolíkům jejich vážnou povinnost účastnit se mezinárodního života, každý podle svých možností a schopností, a usilovat ve vlastní zemi o sociální spravedlnost, protože to je nutná podmínka k pokoji mezinárodnímu. Účastníci sjezdu projevují přání, aby katolíci se aktivně účastnili práce o mír v mezinárodních organizacích a zvl. prostřednictvím OSN. Katolické právníky vybízí k studiu otázky války a prostředků obranných, tak aby mezinárodní právo bylo přizpůsobeno novým okolnostem a to podle křesťanských zásad. Katolíci mají podporovat každou akci na mezinárodní úrovni, pokud má za cíl dosáhnout respektování lidských práv a základních svobod, tak jak je hájí křesťanské pojetí lidské osoby. Před zakončením sjezdu byl přečten pozdravný telegram zasláný sv. Otcí.

Paříž ..Jeden z nejdůležitějších projevů pronesl belgický kan.Cardijn, zakladatel a vůdce hnutí katolické dělnické mládeže,který se právě vrátil z několi kaměsíční

cesty po dálném Východě, a který zanedlouho odjede do jižní Ameriky aby tam studoval katolické dělnické hnutí. Otázka dělnická není jen otázkou Evropy, nýbrž též otázkou černých a žlutých.Jejich stav je v tomto ohledu tragičtější než kdy byl v Evropě.Je nutná světová organisace, protože se musí vyřešit světová otázka.O to usiluje Joc.Musíme v málo vyvinutých zemích založit a upevnit naše hnutí a pak přesvědčit mladé dělníky z bohatších zemí, že jsou bratry dělníků z chudších zemí. Více než 200 laických apoštolů odjelo už do Afriky, Asie a Ameriky, aby tam zřídilo JOC avykonávalo apoštolskou práci v dělnickém prostředí.Jejich práce se setkala s úspěchem. V 90 zemích je hnutí JOCu organizováno. Náklad na práci těchto laických apoštolů hradí jejich domovské národní organisace. Je nutné, končil Mons.Cardijn, aby Joc bylo zastoupeno u UNESCO a u Mezinárodního úřadu práce. Pak jim budeme moci vyložit názor Církve na dělnickou otázkou, a ukázat, oč naše řešení předčí všechna jiná, která ve světě hlásají.

Tanganjika. V dnešním Salamu v Tanganjice se sešli zástupci katolické a protestantských církví na společnou poradu o otázkách soukromých misijních škol. V budoucnu odborníci v otázce vyučování budou spolu probírat sporné otázky a uslovat o dohodu a dorozumění. I kromě oficiálních zasedání budou vedoucí udržovat spolu styky. Misionáři a protestantští kazatelé tak chtějí společně pro budoucnost zabezpečit existenci a úroveň soukromých škol.Vláda Tanganjiky uznala jejich oprávněnost:Tyto školy ~~zajišťují~~ ^{aujímají} vedoucí postavení na poli vyučování, pravil představitel vlády.Jsou stejně důležité jako státní školy.Dlužno je považovat za rovnocenné, tvoří podstatnou část školského systému." Protestanté i katolíci si navzájem slíbili, že ve školách se nebude činit nic, aby děti jedné víry se získávaly pro druhou. Rodičům se dostalo záruky, že volba školy a předmětu bude beze všeho přijata. Zasedání se shodlo na tom, že ideální vyučování náboženství lze uskutečnit jen na těch školách, v nichž i ostatní předměty ~~jsou pojednávány na~~ stejně úrovni jako náboženství, a v nichž vládce sféra,která má v úctě víru žáků a kde učitel je téhož vyznání. Závěrem účastníci zasedání zašlali vládě tanganjické žádost o pravidelnou finanční podporu soukromých misijních škol, když si je rodiče zvolí pro své děti.Tím se naprostoto neubírá na hodnotě státních neutrálních škol.

RaVat CECO 17-9-59

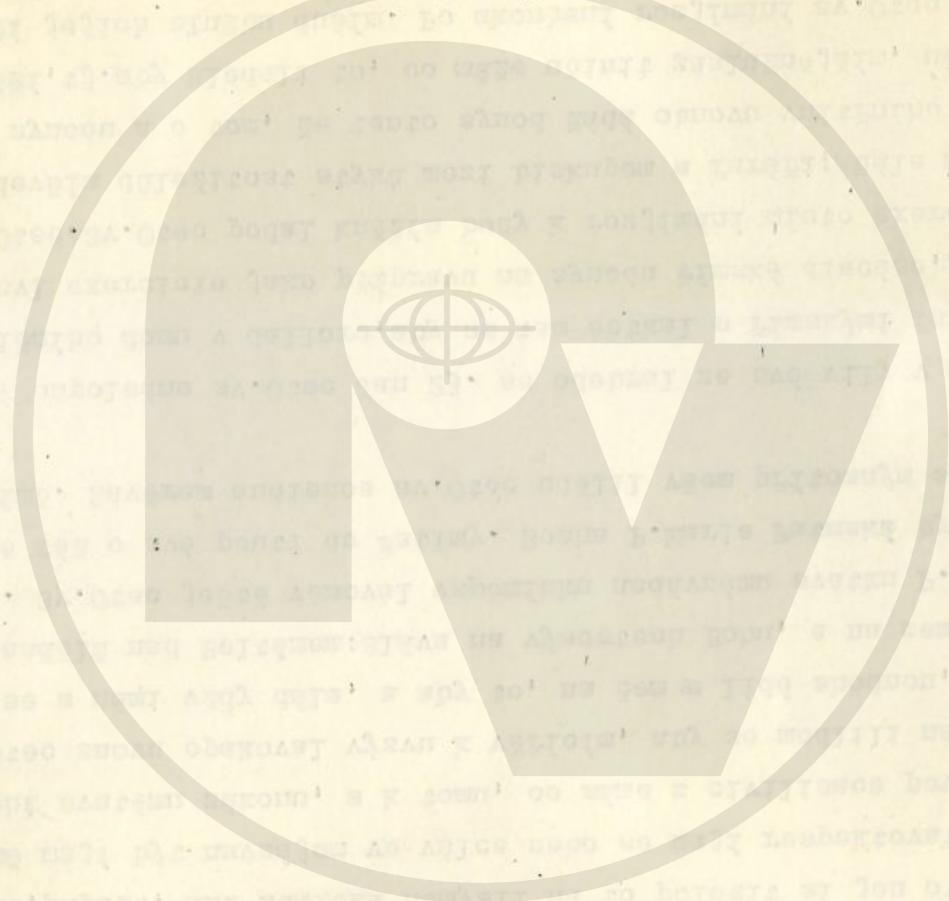
262/1

V dnešním kněžském pořadu uslyšíte zprávy pak aktualitu Hudební syečt ke cti.
VM. Svatý Otec Jan 23. udělil ve středu odpoledne ve velkém sále papežské

vily v C.G. obvyklou všeobecnou audienci. Turisté a poutníci z Italie i z ciziny zaplnili nejen sál, nýbrž i prostranství před ním. V italské alocuci sv.Otec věnoval několik slov též aktuálním politickým událostem. V těchto dnech pravil představitelé států se scházejí; aby se musíme dívat na takové iniciativy se zájmem, a modlit se k Pánu: i když tato schůzka nemá za cíl nebeské statky, přece jen může být jejím ovocem něco, co je opravdu užitečné pro lidský pozemský a sociální řád. A protože lidstvu se snad naskytuje možnost doufat v lepší dny, katolík ve své modlitbě vyprošuje všem na Bohu světlo, dobré myšlenky a zásady. Je nám tím milejší připomínat to vše, protože zde při audienci Otec duší a jeho synové i dcery se též scházejí k důvěrnému rozhovoru: a máme-li nazřeteli cíl audiencí, pak se jedná o schůzku ještě vyššího rázu, protože zde všichni máme na mysli dobro celého člověka. Věřící, kteří nám stojí okolo, papeže, ani zdaleka nemyslí na to položit si jen otázku, zda pobyvatelé země mají být navzájem ve válce nebo se mají respektovat. Dívají se k Bohu, k jeho svatému zákonu, a k tomu, co máme z civilisace povstavší ze zjevení. Sv.Otec znova opakoval výzvu k věřícím, aby se modlili na úmysl, aby vůle Boží se s námi vždy dála, a aby to, na čem se lidé shodnou, bylo ve shodě se zpěvem andělů nad Beltémem: Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Sv.Otec ještě věnoval vzpomínu nedávnému svátku P.Marie Bolestné a zmínil se též o své pouti do Fatimy. Socha P.Marie Fatmské byla do čtvrtka večera v Římě. Závěrem audience sv.Otec udělil všem přítomným své apoštolské požehnání.

VM. V úterý odpoledne sv.Otec Jan 23. se odebral ze své vily v C.G. do nedalekého exercičního domu v Galloro, aby se tam setkal s římskými faráři. Ti tam právě konali zvl exercicie jako přípravu na synodu římské diecéze, jejímž biskupem je sám sv.Otec. Sv.Otec podal kněžím body k rozjímání místo exercitátora; zdůraznil především důležitost styků mezi biskupem a faráři; dále mluvil o cíli chystaného synodu a o tom, že tento synod žádá obnovu vnitřního života a posvěcení kněží, tj. aby hledali to, co může učinit zasluznějším, účinnějším a opravdovější jejich službu duším. Po skončení rozjímání sv.Otec pozdravil jednoho každého z exercitantů a všem udělil své apoštolské požehnání. Návštěva sv.Otce měla zcela soukromý ráz: u brány mariánského kostela při exercičním

domě ~~maxim~~ přivítali sv. Otce některé osobnosti z římského vikariátu a gen. řádu jesuitů P. Jansen a představený domu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vstříc světovému eucharistickému sjezdu v Mnichově.

Jak naši posluchači vědí bude se příští rok od 31. července do 7.srpna v Mnichově konat 37. světový eucharistický sjezd. Přípravy horečně pokračují. Tak na př. generální sekretariát sjezdu požádal ústředí Spolku katolické dívčí mládeže západoněmeckých diecésí, aby jeho členky vysily 400 praporů a standard pro slavnostní vyzdobení sjezdového náměstí na tzv. Therezienwiese, Louce královny Terezie. Na každém praporu má být znázorněn nějaký výjev nebo motiv z dějin diecése nebo eucharistický symbol. Po skončení sjezdu budou prapory vráceny diecésím. - Konají se přípravy ~~xxxvjexpium~~, abý na sjezdu bylo možné celebrovat 30.000 mší svatých. Očekává se, že denně tisíce věřících při této mších svatých též přistoupí k sv.přijímání. Katolické organizace mládeže z Badenu se postarají o oblili k zhotovení hostií pro sjezd. Bude pocházet ze všech částí Německa. Město Mnichov činí pro euch.sjezd větší přípravy než učinilo pro oslavu svého 800.výročí založení. Euch.sjezd má za ústřední heslo slova "Za život světa. Nesčetné slavnosti konané v rámci sjezdu budou zahájeny pobožnostmi v téměř 100 mnichovských kostelů. Četné mezinárodní organizace slíbily oficiální účast. Vrcholným bodem sjezdu bude pochodňový průvod 6.srpna. K účastníkům sjezdu promluví rozhlasem z Vatikánu sám sv.Otec. - Pout na tento sjezd organizují naši američtí krajané: ohlásil to časopis našich krajanů v Americe Katolík ze 7.srpna. Poutníci navštíví přední evropská poutní místa též Řím, a svou pout zakončí na euch.sjezdu. Duchovním vůdcem pouti bude opat opatství sv.Prokopa Lisle u Chga njdp. Ambrož Lev Ondrák. Péčí ústředí duchovní správy pro české katolické uprchlíky v Mnichově bude uspořádána Národní pout do Rhrnu u Mnichova, ve dnech sjezdu; zde je útočiště benediktinů z opatství broumovského. K rámci této pouti patří též aktivní účast na dění euch. sjezdu. *Nepřijmí se dle proti: umělecké i kat. činnosti je pot.*
u pouti lze c. kat. i protestantské. Jde o všechny dny. Jeden měsíc slaví - třetí výročí
Švýcarsko. V Ženevě bude založen Protestantský ustanovitelný pro římskokatolickou teologii. Kromě základů katolické teologie budou se přednášet i základy ostatních křesťanských světových názorů. Ústav je pod patronátem Luterské světové federace. Sekretář federace Dr.C.Lundquist prohlásil, že i pro protestanty je naprosto nutné dojít k upřímnému a pozitivnímu rozhovoru s katolíky. Každá protestantská generace se musí zamyslit nad událostmi 16. století, a musí vědět proč nejsme katolíky. Ředitelem ústavu pro ř.k.teologii je prof.Skydsgaard z kodaňské univerzity, známý svými spisy o katolicismu.

People in the West and Midwest, also those who have major forest land representations.

Prins ale art. : ~~contul~~ ^{very} lajimul se face - o lovitur către o moralitate,

VM. Svatého otce se hluboce dotkla zrpáva o něštěstí, které se událo v jihoitalském městě Barletta, kde se zřítil dům a zasypal všechny své obyvatele. Místnímu arcibiskupovi sv. Otce zaslal postiženým prostřednictvím svého státního sekretáře kard. Tardiniho projev své soustrasti a ujištění své účasti v jejich bolesti. Na oběti svolává Boží milosrdenství, raněným a rodinám postižených posílá své apoštolské požehnání a pro jejich první pomoc posílá větší peněžní ^b onos.

Řím. Ve čtvrtek odpoledne se město Řím rozloučilo se svou vznešenou návštěvnicí: sochou P. Marie fatimské, která poslední týdny konala pout hlavními městy italských provincií. Socha byla přivezena na území Říma v pondělí dopoledne. Byla vystavena ve svatyni lidových mariánských poutních míst Divin' Amore a Gennazzano na římském venkově, pak v Římě samém v basilice zasvěcené Neposkvrněnému Srdci P. Marie a pak v římské katedrále, v basilice sv. Jana v Lateráně. Statisice římanů vzdalo svůj hold, své Matce, královně a Záchránky. Byly organizovány zvl. pobožnosti pro jednotlivé skupiny věřících: pro děti, pro ženy, pro kněze, řeholní sestry, a pro odbory Italické katolické akce. Zvláště dojemné byly pobožnosti určené dělníkům, zřízenecům římských pouličních drah a zametačů ulic. Všechny tyto pobožnosti byly zakončeny obnovením zasvěcení Neposkvrněnému srdci P. Marie. Před sochou byly nepřetržitě, i v odpoledních hodinách slouženy mše svaté. Naposled celebroval v basilice sv. Jana v Lateráně arcikněz kard. Aloisi Masella. Nato byla socha převezena do nemocnice sv. Kamila, kde P. Marii Fatimské vzdali svůj hold římští nemocní - ti spolu se svými ošetřovateli darovali pro fatimskou svatyni kalich a monstranci, - a nakonec do věznice Regina coeli. V helikoptéru odjela socha do Terstu, kde bude její pout Itálie zakončena. V Terstu bude v sobotu odpoledne položen základní kámen k votivnímu kostelu P. Marie Královny Itálie. U příležitosti této slavnosti promluví k italským věřícím rozhlasem sám sv. Otec z Vatikánu. - Modlitby před sochou byly obětovány na úmysly, které sdělila světu svatá Panna ve Fatimě: za obrácení hříšníků, za mír ve světě a za ^{návrat} ~~zákon~~ Ruska k Marii a ke Kristu.

VM. Svatý Otec přijal v posl. dnech v soukromé audienci parlamentní delegaci republiky Venezuely, kteří právě dleli v ^{Římě a belgického} ~~XXXIX~~ ministra zahraničí Petra Wignyho.

Washington. U příležitosti svátku práce, který se v Americe a v Kanadě slaví první pondělí v měsíci září, vydali katoličtí biskupové těchto zemí prohlášení. Opakují v něm, že sociální poselství Církve je stále platné i v našem 20. století. Biskupové zvláště kladou důraz na to, že chceme-li uskutečnit harmonii mezi zaměstnanci a zaměstnanci, pak učení Církve je přímo závazné, i když se usiluje o dosažení co nejvyšších sociálních vymožností. Zaměstnanci se musí navzájem stát apoštoly lásky, radosti a dobré vůle. "Třídy existují, ale podle nauky Církve nesmí existovat nepřeklumelné přehrady mezi třídami a třídní nenávist. Jakýsi třídní duch, společné úsilí skupiny obyvatelstva po dosažení společného dobra, je sam v sobě něco přirozeného a chvályhodného, pokud nezneuznává práva a potřeby ostatních skupin. Něco jiného je tento třídní duch a třídní boj. Katolík nezná třídního boje.

Bombaj. Spolupráce mezi východem a západem je stále bolestnou otázkou, a Církve je její obětí, pravil arc. z Bombaje kard. Gracias ke katolickým studentům, kteří studují naindických universitách. Předsedky vůči Západu, hlavnímu nositeli křesťanství jsou ke škodě katolické Církve. Církve může přijmout všechny formy a zřízení, kterých má zapotřebí, z kultur východních zemí a organizovať je v novou jednotu. Církve bdí, aby východní národy ve svém úsilí o pokrok nezapřely své nejkrásnější tradice. I Církve věří v hodnotu a význam tradice, buduje vždy na minulosti, a proto každá revoluce musí být i rekonstrukce.

Goa Patriarcha Východní Indie Mons. Josef Vieira Alvernaz vydal prohlášení o pronásledování Církve v komunistických zemích, zvl. v Číně. Zemřelý papež Pius XII. zemřel s hořkostí v srdci pro pronásledování Církve a pro neslýchána utrpení, kterým jsou vystaveni biskupové, kněží i prostí věřící. Nynější papež Jan 23. zdědil utrpení svého předchůdce a v alokucích a řezech opětovně se vracel k těžké situaci, v níž žijí čínskí věřící. Patriarcha vyzývá věřící, aby uposlechli volání sv. Otce a se modlili k Pánu Bohu, aby od čínské Církve bylo odvráceno nebezpečí schismatu a aby do všech trpících národů se vrátil pokoj a mír.

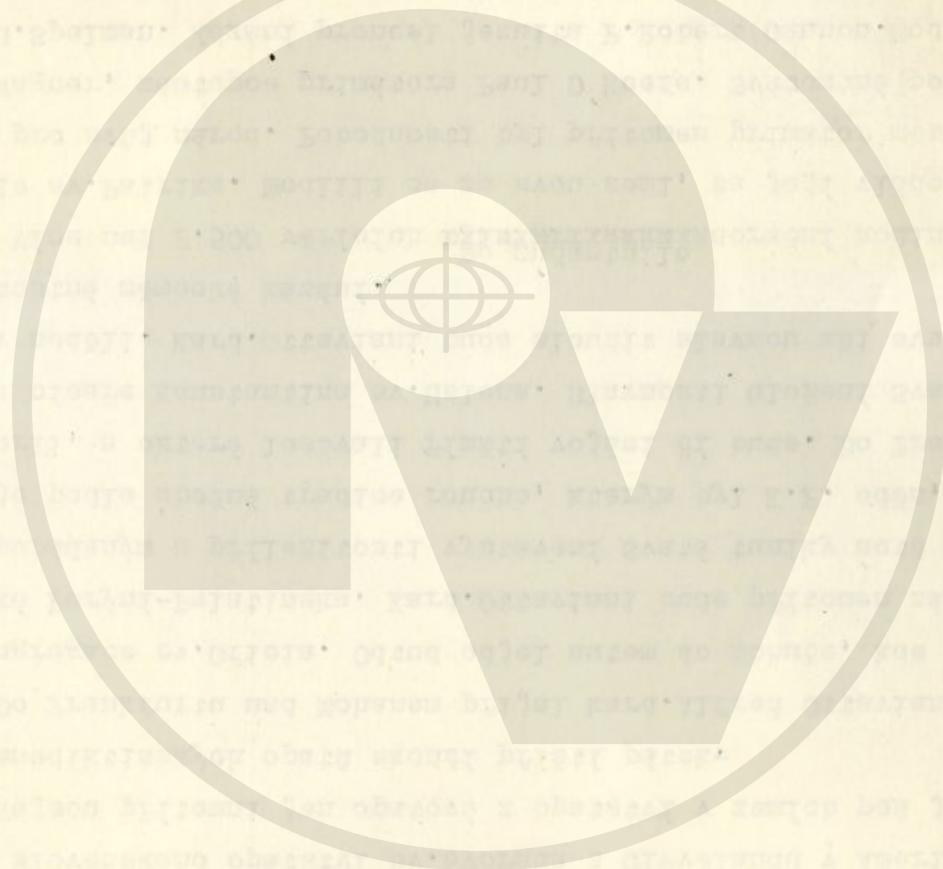
Záp. Německo. 500 jinochů a dívek ze západního Německa uposlechlo provolání lidového kazatele P. Leppicha a zavázało se, že po 4 roky budou pracovat pro katolické misie. 15 požádalo o přijetí do misijních řeholních společností.

Řím. Slavnou mší svatou k Duchu svatému začal dnes v pátek sjezd opatů řádu benediktinů. Sjezd se koná v mezinárodním koleji sv. Anselma v Římě na Aventině. Je to první sjezd po vyhlášení apoštolské konstituce Lex propria z 21. března 1952, kterou se zakládala konfederace mnišských kongregací sv. Benedikta. Podle ap. konstituce sjezd, konaný každých 12 let se liší od generálních kapitul jiných řádů a kongregací tím, že jeho rozhodnutí zavazují všechny benediktinské kongregace konfederované nebo mezinárodní koleje se týkají sv. Anselma, nebo když jsou přijaty dvoutřetinovou většinou hlasujících opatů. Sjezd též zvolí nového opata primasa, který zůstane v úřadě 12 let. Na pátečním dopoledním zasedání dosavadní opat primas J.M. Bernard Kaelin podal přehled činnosti konfederace za posledních 6 let. Sjezdu je přítomno 140 opatů a konventuálních priorů z celého světa. Zastupuje 12.000 řeholníků benediktinů, žijících ve 210 doměch sdružených v 15 kongregací. Je přítomen ^{učivý} opat emauzský J.M. Mořic Verzich, žijící v Itálii, opat svatoprokopský z Lisle u Chicaga v Americe J.M. Ambrož Lev Ondrák a opat ze slovenského opatství sv. Svoráda z Clevelandu v Americe J.M. Ondřej Kojiš. Nejsou přítomni jen opatové z opatství v zemích pod jhem komunistů. Sjezd benediktinských opatů skončí příští pátek.

Mohuč. Do Frankfurtu nad Mohanem přijel kard. Alfred Ottaviani, prosekretář Posv. kongregace sv. Oficia. Odtud odjel autem do Mohuče, kde je hostem vlády zemské Porýní-Palatinska. Kard. Ottaviani bude přítomen závěrečným slavnostem uspořádaným u příležitosti vystavení Svaté tuniky úctě věřících. Svatá tunika je podle zbožné tradice roucho, kterým byl K.P. oděn, když nesl kříž na Kalvarii, a okteré losovali římští vojáci čí bude. Do Trevíru je přinesla matka císaře Konstantina sv. Helena. Slavnosti uložení Svaté tuniky se konají v neděli. Kard. Ottaviani bude sloužit slavnou mši svatou a pronese příležitostné německé kázání.

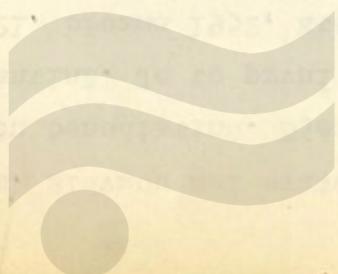
N.York. Více než 2.500 věřících ~~se zúčastnilo~~ Adorační hodině v novojorské katedrále sv. Patrika. Modlili se za svou zemi, za její vládce a za Boží ochranu pro svůj národ. Pobožnosti byl přítomen primátor města Nového Yorku Robert Wagner, zástupce primátora Paul O'Keefe. Svátostné požehnání udělil arc.kard. Spelman. Kázání pronesl jezuita P. Robert Gannon. Modleme se dnes večer za ruský národ, pravil, a to nejen za jeho starší generaci, která i když bojáznlivě, přece jen stále se drží Krista, nýbrž i za mladou generaci za jinochy a dívky, kteří se stali obětmi klamu a neznají Spasitele. Modleme se za všechny národy, které se staly obětmi nelidského komunismu.

A modleme se i za málo vyvinuté země: pro svou malou připravenost na samostatnost a samosprávu jsou tím zranitelnější a více vystavené nebezpečí dát se oklamat slyby a nástřahami světového komunismu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes jsme pro vás připravili úvahu na téma starozákoní knihy Tobiáš.

Nejdříve si posl. několik zpráv z kat. světa.

Svatý Otec Jan 23. zaslal prostřednictvím svého státního sekretáře kard.

Tardiniho list předsedovi sociálních týdnů it.kaoliků,kard.Josefu Sirimu.

V neděli začíná v Padově letošní,už 32. soc.týden na téma "Užívání volného času jako otázka sociálního rázu". V listě sv.Otec nejdříve poukazuje na

~~aktuálnost tématu: nové vynálezy v průmyslovém světě ulehčují práci dělníků
a doslyp v hnutí dle aršíku nevile osa prieču.~~

~~umensují jejich námahu a zkracují jejich pracovní týden.~~

To má svůj odraz i na poli sociálním,mravním a náboženském.Zamyslit se nad touto otázkou,

neznamená se dělat pesimisticky nebo negativně na moderní vynálezy:I tech-

nický pokrok pochází od Boha a proto může a má vést zase k Bohu. Církev

vyzývá věřící, aby v údivných objevech vědy a techniky viděli uskutečnění

Božích plánů,který svěril člověku ~~odhalování~~ a využívání bohatství vesmíru

- V křesťanském ~~životním~~ pohledu veškeren čas je hodnota, kterou Bůh ode-

vzdal svobodnému člověkovi,aby ten ho použil k slávě Boží a k většimu zdo-

konalení vlastní osobnosti.Jen tak bude volný čas plodným pro pracující,jin

jinak bychom měli mluvit spíše o ztraceném čase.Správné použití volného

času zahrnuje především odpočinek a oddech, dále má sloužit kulturnímu po-

zvednutí člověka,upevnění rodinného svazku, účast na veřejném životě a ne

na posledním místě prohloubení náboženského života a věroučných vědomostí.

Společnost zamířená jen na rozmnovení pozemských statků,může oslnit něja-

která se nestará o duchovní hodnoty a je podřizuje materiálním

kym usp chém, ale nemůže dát život kultuře Iec, jen zdanlivé, určené ke

úpadku, a snad i k sebevraždě právě ~~zbraněmi~~ tak velebeného technic-

kého pokroku.Volný čas má znova přivést duchovní hodnoty k primátu,který

jim patří, a vést dnešní lidí k životním podmírkám lidštějším,důstojnějším

a vhodnějším sloužit duchovnímu pokrku celého lidstva.

Iniciativou ameického kněze P.Peytona začala v ~~zemi~~ latinské Ameriky

křížové tažení za společnou modlitbu růžence v rodinách.Finanční náklad

této akce nesou katolíci bostonské arcidiecéze.

Příští týden začnou v Římě generalní kapituly řádu premonstrátů a poustev-

níků řádu sv.Augustina. V bodově kolej sv.Anselma pokračují práce sjezdu

opatů řádu benediktinů.

26. a 27. září bude se konat všeobecné zasedání Spolku sv.Bonifáce v Münst-

teru. Spolek sv.Bonifáce si vzal na starost materiální pomoc duchovní spravě v diasporě, v krajích Nemecka,v nichž katolíci žijí v mensine mezi

prot.větš.

Kniha Tobiáš

V týdnu, který právě končíme, katoličtí kněží v modlitbě breviáře četli též úryvky ze starozákonné knihy Tobiáš. Kniha vypráví historickou událost, ~~že jí aná rozvedl a~~ když svatopisec ~~z~~ připojil několik mrvavoučných počení: ~~o věrnosti zákonnému~~ a izraelskému náboženství a o odměně, kterou Bůh nezůstane nikomu dlužen; zvláště chyáli almužna, pochovávání zemřelých, povinnosti dětí vůči rodičům a rodičů vůči dětem a konečně správný úmysl při vstupu do manželství. Hrdinou knihy je Tobiáš, žijící uprostřed pohanských Asyřanů, kam byl zavlečen do zajetí. Bůh jeho věrnost odmění i ~~jeho~~ synu. Kniha byla napsána po babylonském zajetí, ve 4. nebo 3. století př. Kr. Nenajdeme ji v seznamu posvátných knih protestantů; ~~ale~~ kat. Církve, východní i západní, ji měla vždy zainspirována a už od nejstarších dob ji má ve svém katalogu knih Písma sv. Scéna Tobiáše s andělem patří k oblíbeným ~~v~~ katolické ikonografii. Najedem ji už v půli 4. století v katakombách sv. Domitily.

Tobiáš žije v Asyrii, někde kolem řeky Eufratu; ani zde mezi pohany neopustil bohumilý život, pomáhal svým ~~bratřím~~ rovněž ~~zajatým~~ a ~~nedopustil se žádného~~ nerozumného činu - mínil se, že ~~se~~ neklaněl zlatému teleti, nýbrž věrně uctíval Hospodina a ~~odevzdával~~ desátky na zbožné účely, a zdržoval se zakázaných po-krmů. Třebaže to bylo přísně zakázáno, pohřbíval tajně mrtvá těla svých krajanců také byl na něho vydán zatykač a měl být na místě usmrcen. Výslově se popisuje, jak jednou od hostiny vstal, aby pohřbil mrtvého. I stalo se jednou, že ve spánku mu spadl ~~do~~ oči teplý vlaštovčí trus, a ~~následkem~~ nějaké infekce postupně úplně ztratil zrak. Ani toto neštěstí nezlomilo jeho víru v Boha. "Pane ty jsi spravedlivý a spravedlivá jsou tvá rozhodnutí, všechny tvé cesty jsou milosrdenství, pravda a spravedlnost", modlil se a prosil, aby směl v po-koji zemřít jestli je to Boží vůle. Svému synovi Tobiášovi dává poslední na-učení: Po všechny dny svého života myslí na Boha, a varuj se toho, abys kdy přemohl k hříchu a zanedbal přikázání Pána našeho Boha. Z majetku dávej al-mužnu a tvář svou neodvracej od chudého; pak ani Pán neodvrátí svou tvář od tebe. Budeš-li mít mnoho, dávej hodně, budeš-li mít málo i z mála hled konat almužnu.. Neboj se můj synu, náš život je chudý, ale nabudeme velké bohatství budeme-li žít v bázni Boží, chránímeli se každého hříchu a konáme-li dobro. Tobiáš též sdělil synovi, že před časem půjčil jistému Gabelovi peníze; co nejdříve má si tyto peníze vyzvednout. Syn Tobiáš se hned vydal na cestu; za průvodce se mu nabídl jistý Azariáš, syn velkého Ananiáše; byl to archanděl ~~ve funkci~~ ~~tak k prudkosti~~ ~~Rafael~~ ~~Mistr světla i Boha~~

Tento průvodce zachrání mladého Tobiáše před jakousi velkou rybou, a nejen to, pomůže mu ji ulovit a káže mu uschovat srdce, játra a žluč, které prý budou mít léčivou moc. Z návodu Azariášova Tobiáš si vezme za manželku Sáru, dcery

~~usmrtili 7 mrtvých jejích manželů~~
Tobiášovy příbuzného Raguela; zlí duchové, kteří předtím ve svatební noci, u
~~zazpívají jeho manželu~~ Tobiásovi neuškodili. A zatím co Tobiáš tráví první týdny svého manželství u

rodičů nevěsty, Azariáš mu vyzvedne dlužný obnos u Gabela. S radostí se pak všichni vracejí k otci Tobiášovi. Syn potře rozmělněnou žlučí vyhaslé oči otce, a on prohlédne. Vděčný Tobiáš chce se odvděčit Azariášovi. Ale ten se dává poznat: "Dobrořečte Bohu nebes, a velebte ho přede všemi žijícími, neboť vám prokázal své milosrdenství. Jako je dobré držet tajnými králova tajemství tak je moudré a spravedlivé zjevovat a oslavovat Boží skutky. Modlit se, postit a amlužnu dávat je lepší než si shromažďovat zlaté poklady. Almužna vysvobozuje od smrti, očištěuje od hříchů a způsobuje, že najdeme milosrdenství q život věčný." On sám, Rafael, přednášel Bohu jeho modlitby a dobré skutky:

A protože jsi byl bohumilý, bylo třeba, aby ses ve zkoušce osvadčil.

Když anděl zmizel, Tobiáš děkoval Bohu hymnem, který se kněz v breviáři modlí vždy v úterý: I ve vyhnanství a v každé zkoušce Tobiáš vidí ruku Boží prosze telnosti, která nedopouští žádné zlo, nemá-li z něho vzejít větší dobro.

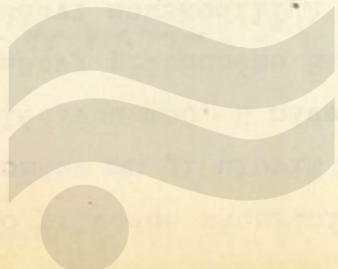
"Veleben budiž Bůh, jenž věčně žije, a jehož říše do věčnosti trvá. Neboť on bičuje a smilovává se, do podsvětí vrhá a vyvádí zpět; a nikoho není, kdo by unikl jeho ruce. Slavte ho, synové Izraelovi, před očima všech pohanů; vždy on sám nás mezi ně rozptýlil. Jeho velikost tam ukazujte, chvály mu pějte před živými věcmi. On je náš Pán a Bůh, on je náš otec na věky. Trestá nás pro naše nepravosti; smilovává se a shromáždí vás ze všech pohanů, mezi něž jste rozptýleni. Dobrořečte spravedlivému Pánu, chvály pějte králi věků. Já ho oslavuji v zemi zajetí svého, a moc a velikost jeho ukazuje hříšnému lidu. Obratě se hříšníci, a činěte před ním spravedlnost; snad k vám pak bude dobrotivý a slituje se nad vámi. Zazpívat chci chvály Boha svého a krále vyso- kých nebes; plesat bude duše z nesmírné velikosti jeho." - Kniha Tobiáš končí posledními slovy otce Tobiáše: jeho vírou, že Bůh se smiluje nad celým židovským národem, vrátí mu jeho ^{zemí a} svobodu, a nejen to, Jerusalem se stane cílem poutí pohanů. Tobiáš tak předpověděl vznik Církve svaté, dědičky někdejšího Jerusalema, která se skutečně stane vlastí všech lidí a všech zemí.

Tyto myšlenky z knihy Polák v mém rozhovoru upomínet mě v Brně Seminářem. On řídí cestu měsíce žita a i to těž nejde. Všechny tyto aktivity považuji za jednu vlnu z hledání, a méně tehdy dle vlastního významu, méně vlastního významu vlastnosti a polohy. Bohužel doprovází, ale nespočtuje, a nejen to: bohužel vlastní vlastnost vlastnosti a polohy. A to je

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si nejdříve zprávy z Vatikánu; a z kat. světa.

Svatý Otec Jan 23. pronesl v sobotu odpoledne rozhlasové poselství ke kato-
lukům Itálie. Poselství bylo určeno především věřícím z Terstu: v jejich
městě byl právě položen a posvěcen základní kámen k nové votivní svatyni
P. Marie Matky a královny Itálie; svatyně bude památníkem na zasvěcení Itálie
Nepoksvrněnému Srdci P. Marie, vykonané minulou neděli závěrem eucharistické
ho sjezdu v Catánii. Svatý Otec ve svém poselství mluvil o významu zasvěcení
Neposkvrněnému Srdci P. Marie, že nový chrám má být viditelným znamením smlou-
vy mezi Itálii a P. Marii. Zavazuje k věrnosti Božím přikázáním, k vzornému
křesťanskému životu v rodinách i ve společnosti. Základní kámen posvětil
arc. z Boloně kard. Lercaro.

V Rímě v kolejí mezinárodní sv. Anselma se koná sjezd opatů řádu benediktinů. Na sjezdu bude zvolen nový opat primas, který zůstane v úřadě 12 let. Sjezdu je přítomen též opat emauzský J.M. Mořic Verzich, žijící v Itálii a opat z Lisle u Chicaga J.M. Ambrož Lev Ondrák.

Vat. deník 1' Os. Romano věnoval v úterý svou kursivku....

V Mnichově byl slavně nastolem nový apoštolský esarcha katolických ukrajinců východního obřadu, kteří žijí v Německu Mons. Platon Kornyljak. Slavnosti byl přítomen sám ap. nuncius v Německu Mons. Münch; ~~xxxx~~^{on} odevzdal novému ap. esarchovi odznaky jeho úřadu: berlu. Slavnost se skončila děkovným Te Deum a holdem poslušnosti ukrajinských kněží svému novému pastýři.

V Padově ^{Vl}~~března~~ zahájen 32. sociální týden italských katolíků; má za ústřední téma přednášek užívání volného času jako otázka sociálního rázu. Účastníkům sjezdu zaslal list sám sv. Otec.

V Říši bude zahájen v pondělí 11.11. sjezd o otázkách duchovní hudby. Má za heslo: "Mše svatá - posvátná hudba a liturgické shromáždění". V listě, který sv. Otec poslal všeobecnému předsedovi Spolku sv. Cecolie Mons. Alcinimu prostřednictvím státního sekretáře kard. Tardiniho, čteme, že letošní téma sjezdu chce poukázat na tajemství víry a lásky, jehož služebnicí je posvátná hudba; tak to vyslovil a si to přál reformátor Posvátné hudby sv. Pius X. Posvátná hudba má být pokornou služebnicí mše, oběti křesťanského společenství, které se při mši setkává jako při liturgickém shromáždění.

Myzopoda aurita (d'Orbigny) Lw5: ad tot. 12. winter Verl.

Die Helfer wünschen nur: Pastorenle 2000,-; arch. W. fols. 200,-
Antw.

Zprávy z kat. světa. V sobotu odpoledne sv.Otec Jan 23. udělil obvyklou generální audienci v C.G. Bylo přítomno několik tisíc poutníků a turistů z It. i est. zemí důvěře v katolickou Církev. Za 2.000 let svých dějin Církvi nescházely bouře Také dnes trpí, protože se rozpoutaly protivné vlny, ale Církev žije. I tam. kde se věřící těší z jistého pokoje, mohou vzniknout úzkost a strach; naši povinností je udržet si pevnou víru. Svou přítomností při audienci dokázuji že věří v Petra, a v osobu jeho nynějšího nástupce, že věří v Krista vítěze nad světem. Tolik věcí a hesel letí a hýbá světem, ale slova Páně trvají na věky.

9. října v první výročí smrti Pia XII. blahé paměti se budou konat ve Vatikánu slavné bohoslužby za pokoj jeho duše za přítomnosti sv.Otce. Bližší podrobnosti budou oznámeny v následujících dnech.

Socha P. Marie Fatmské skončila v neděli svou pout v hl.městě italských provincií. Pout začala 25.dubna v Neapoli. Z Terstu byla bělostná socha odvezena zpět do Itálie. Slavné pontifikální mši svaté, která tvořila zakončení pouty sochy Itálií, bylo přítomno na 100.000 věřících.

V Dublinu v Irsku se konalo zasedání Nejvyšší správní rady apoštolského spolku Mariiny legie. Pozdrav a požehnání sv.Otce sdělil přítomný Mons.

Bafile, skutečný tajný komoří sv.Otce a ústřední duchovní rade Mariiny legie v Itálii. Sv.Otec je si vědom, že lidské síly nestačí, aby chom dosáhli nadpřirozených úspěchů, a proto vyzývá k modlitbě k Marii. Zvl. doporučuje denní modlitbu, která duchovně spojuje všechny členy Mariiny legie.

Na katolické universitě v Nymwegách se dalo zapsat do nového akademického roku 484 nových studentů. Je to nejvyšší počet nových studentů od založení university. 104 studenti se zapsali na lékařskou fakultu, 184 na filosofickou fakultu a na fakultu literatury a ostatní na zbývající fakulty.

Na prahu Sahary postavili Bílé Otcové kapli P.Marie královny Sahary. V kapli která stojí blízko místa Hassi Messaud, byla nedávno po prvé sloužena mše svatá. Protože kaple je blízko budov petrolejářské společnosti, na bráně je nápis: vyzývající návštěvníka, aby děkoval Bohu za všechny poklady, které se skrývají pod pískem pouště.

Výroční schůzka katolických intelektuálů ze skandinávských zemí se konala na ostrově Bornholmu. Byla projednána téma jako: "Tajemství zla", "Zmatení duchů v dnešní době" a Kristův triumf. Schůzky se zúčastnilo na 100 spisovatelů, profesorů, lékařů a advokátů z Norska, Švédska, Dánska i Finska.

Statá Štátice a vatikánský stát.

Kristus Pán si přál, aby sv.Petr a jeho nástupcové na římském biskupském stolci byli viditelným základem, skalou, na které spočívá celá stavba Církve. Žádný div, že nepřátelé Boha a náboženství soustředují své útoky právě na tento základ Církve. Myslí si: zasáhneme základ a celá stavba se zřítí.

Útoky bezbožníků proti Náměstku Kristovu nejdou vždycky otevřené, zvláště když mají podvrátit autoritu Sv.Otce mezi katolickými věřícími. Vědí dobře, že kdyby řekli otevřeně, jaké jsou jejich úmysly, totiž způsobit odloučení od Štolce Petrova, jejich úsilí by bylo zbytečné, žádný katolický křestan by je neposlouchal. Proto nezřídka dávají najevo, že mají úctu k autoritě Sv.Otce, co se týká víry a mravů, ale ne co se týká jiných věcí,. Jejich tvrzení je licemerné a maskuje jejich nekalé úmyšlenky.

Je proto nutné, abychom si my katolíci uvědomili, jakým způsobem se bezbožníci naší doby staví proti Sv.Otci a poznali jejich taktiku a neúprímnost.

Bezbožníci naší doby obyčejně tvrdí, když mluví s katolíky, že se nechtějí stavět proti papeži jako proti hlavě Církve, ale jsou proti němu jako proti hlavě vatikánského státu. Stejně říkají, že nebojují proti Církvi, nýbrž jen proti Vatikánu a proti vatikánské politice. Zároveň zdůrazňují, že vatikánský stát je stát jeko jiné státy a že po staletí vyvíjí politicku nepřátelekou zájmům dělnické třídy a světového míru. Vyčítají Vatikánu různé machinace, které vzbuzují odpor každého čestného člověka. Ale jejich hlavním cílem je zasáhnout prostřednictvím Vatikánu Církev a její viditelnou hlavu, papeže.

Vatikánský stát a katolická Církev jsou ve velmi úzkém spojení, o tom není pochyby. Pravda, Církev existovala a mohla by existovat i bez vatikánského státu. Jedná se o dva prvky, které můžeme rozlišit jeden od druhého, i když nesmíme zapomínat jejich hluboké spojení.

Proč existuje vatikánský stát? Jaký je jeho smysl? Jaké je jeho poslání? Známe jen jednu správnou odpověď na podobné otázky. Jediný důvod, jediný smysl, jediné poslání vatikánského státu spočívá v tom, že zaručuje Sv.Otci plnou svodobu ve vykonávání nejvyššího pastýřského úřadu katolické církve, toho posláni, které mu Kristus Pán dal. Dějiny ukázaly, že vatikánský stát je nutný. Zůstane historickým faktem, že světské mocnosti, zvláště v době feudalismu, ale i později, a naše století nedělá v tom smyslu žádnou vyjímkou, zasahovaly do pravomoci Církve, hledělý se zmocnit jejího vedení, anebo aspoň v ní vykonávat svůj vliv podle svých zájmů. Aby se zbavila takových nežádoucích vlivů, Sv.Stolice se vždy snažila osvobodit papežský stolec od jakékoliv světské autority a zaručit mu právo exterritoriality, vlastního území a suverénnosti a zaručit mu tak svobodné vedení všeobecné Církve. Církev je nadpřirozené zřízení a její poslání je duchovní. Nemůže se tedy a nesmí stát svého druhu hračkou, povolným nástrojem v rukou nějaké mocnosti, státu nebo režimu.

Vatikánský stát existuje tedy proto, aby zaručil svobodu a nezávislost nejvyššího vedení Církve. Vatikánský stát nemá žádného jiného odůvodnění a neprovozuje žádnou jinou politiku.

Jak důležitá je existence nezávislého církevního státu, svobodného od veškerého zásahu laické autority, vysvítá nepřímo z dějin rizkolních patriarchátů. Nepřátelé Církve by velmi rádi udělali ze Sv.Otce nástroj v rukou mochných tohoto světa, jakým nezřídky byli a dodneška ještě jsou mnozí představitelé odložených národních církví. Toto je pravý důvod, proč bezbožníci napadají Vatikán.

V tomto krátkém rozhovoru se nemůžeme příliš šířit o vzniku a vývoji církevního státu. Nepopíráme, že v jeho dějinách byly i temné, často i dosti smutné stránky, zvláště v době renesanční. Někteří papežové žili v přepychu a žili světacky a ani ze stanoviska mravního nebyli na výši svého poslání. Nejznámější z takových byl Alexandr VI!.

Ale to jen dokazuje, že papež přes svou vysokou důstojnost zůstává vždy křehkým člověkem, který může padnout a hřešit. To víme všichni. Nepadl snad hned první papež, sv.apoštol Petr, tak hluboko, že zapřel svého Mistra? Z dlouhé řady papežů však, od sv.Petra až dodnes, tito nehodní jsou jen vyjímkou! Jim se podařilo zasednout na papežský stolec zásahem světské moci, jež měla vliv na volbu papeže.

Byli tedy papežové, kteří hřesili, ale nebylo papeže, ani z těch nejhodnějších, aby byl padl do dogmatických omylů, do bludů. Kromě toho více než 90 papežů je uctíváno jako svatí nebo blahoslavení. A kolik z nich si získalo velké zásluhy nejen o Církev, nýbrž i o veškeré člověčenstvo a o výstavbu naší kultury!

Dnes se Církvi podařilo osvobodit se od vlivu světské moci do té míry, že jednotlivé vlády nemohou mít ani nepřímé účasti ve volbě papeže. To je ovšem také zásluhou toho, že všichni papežové naší doby jsou mimořádné osobnosti, vynikající pastýři svatého života, kteří po každé stránce jsou na výši svého poslání. Kdo by jim připisoval nekalé úmysly, byl by jen mizerním pomluvačem. Nikdo je nemůže podezřívat ani v politických ambicích. Vždy území nynějšího vatikánského města, jež vzniklo na základě lateránských smluv, podepsaných 11. února 1929, je tak malé, že je skutečně směšné připisovat papeži jako hlavě tohoto nejmenšího státu na světě nějaké politické aspirace. Stačí poznamenat, že plocha vatikánského státu je 44 ha a obyvatel má necelé 2.000.

Je třeba ještě uvést na pravou míru ^{jiné} tvrzení nepřátel Církve a náboženství. Není správné říkat, jak to oni dělají, že diplomatictý představitel Vatikánu jsou prostě představitelé vatikánského státu a hájí jeho politické zájmy. Nunciové, internunciové a apoštolskí legáti jsou představiteli Sv. Stolice a jsou posláni Sv.Otcem, aby zastupovali a hájili zájmy katolické

Církve u vlády, k níž jsou akreditováni.

Díky existenci vatikánského státu, zástupci Sv. Stolice se těší všem výsadám, které mezinárodní právo zaručuje všem diplomatickým zástupcům suverénních států. Tato skutečnost je spíš druhořadá, je to spíš nutná podmínka, aby mohli vykonávat své duchovní poslání. Byli by pravoplatnými zástupci Sv. Stolice i v případě, že by němeli těchto diplomatických výsad a kdyby vatikánský stát neexistoval.

Tedy jako vatikánský stát existuje jen proto, aby byla zaručena svoboda Sv. Stolici, tak i diplomatické výsady představitelů Sv. Otce slouží jen k tomu, aby zaručili svobodu jejich duchovního poslání podle zákonů mezinárodního práva. Jsou právě tyto diplomatické výsady pro někoho trnem v oku jen proto, že překážejí zotročení Církve, jaké by si někteří lidé přáli. Zástupci Sv. Stolice se nepletou a nemají se plést do vnitřních a čistě politických záležitostí jednotlivých států. To by znamenalo zneužití jejich duchovního, nadpolitického a nadnárodního poslání.

Nezapomínejme však, že existují politické problémy těsně spjaté s vírou a s mravy, s náboženským vyučováním a křesťanskou mravností. Existují zákony, která se týkají svobody svědomí, svobody a práv Církve. V těchto případech/ hlava katolické Církve a jeho představitelé mají nejen právo, nýbrž i vážnou povinnost odsoudit veškerou nepravdu a veškerou nespravedlnost, upozornit, jestli se kde přehání na poli mravnosti a proto také na to, co se děje v politice, zvláště když z toho plyně vážná duchovní škoda pro věřící. Hlava katolické Církve má dělat všecko, co je v jeho silách, aby všude byly v platnosti mravní zákony, tedy i ~~mmmmmm~~ ve veřejném a politickém životě.

Jedním slovem/ Sv. Otec není v politických vztazích s ostatními státy z nějakých politických ambicí, nýbrž z jednoho jediného důvodu: je společným Otcem velké katolické rodiny, jež má přes 400 milionů členů, kteří patří ke všem národům na světě, ke všem lidským rasám, všem světadílům a třídám. Jeho pravomoc se neopírá o vojsko, policii, popraviště nebo koncentrační tábory. Papež nemá zapotřebí jaderných zbraní, tanků, diplomatických intrik, násilí a špiónážní služby, aby mu katolici zůstali věrní. My ho posloucháme a jsme mu věrní, poněvadž věříme slovům Kristovým, poněvadž milujeme Krista Pána a jeho Evangelium. A jsme hrdí na to, že na Petrově stolci sedí člověk tak vysokých duchovních, mravních a lidských ctností, jakým je papež Jan XXIII. Ale i kdyby byl hlavou Církve člověk méně zdatný, poslouchali bychom ho stejně, poněvadž v tom případě by platilo slovo Kristovo: "Na stolci Mojžíšova zasedli zákoníci a farizejové. Všechno tedy, co vám řeknou zachovávejte a činite, ale půdle skutků jějich nečinite."

Díky Bohu však můžeme jednat nejen podle slov, nýbrž i podle skutků Jana XXIII., jako jsme mohli následovat vznešené příklady jeho bezprostředních předchůdců.

Zprávy: Rakouská vláda upořádá sv.Otci koncert vídeňského filharmonického orchestru. Bude též účinkovat 120 tištěnný pěvecký sbor Přátel hudby a sólisté, ~~Rössl Majdan a Otto Edelmann.~~ Koncert se bude konat v sobotu 17. října v sále delle Benedizioni ve Vatikánu. Budou prováděny ~~šíx~~ symfonie G moll od Mozarta, nedokončená od Schuberta a Te Deum od Brucknera.

Kus mramoru červené barvy, pocházejícího ze Sibiře, bude sloužit za oltářní kámen pro kostel v Ogaki v Japonsku. Kámen našel P. Marie Teunen, misionář ze spol. Maryknollistek. Když jsem viděl barvu krve a slyšel, že mramor byl tesán a zpracován sibiřskými trestanci, přišel jsem na myšlenku, že je to vhodný kus mramoru pro oltářní kámen. Bude to trvalá památká na miliony trpících katolíků a věřících v Sovětském svazu.

Misijní zpravodajská služba Fides přináší bolestnou dokumentaci o rozdělení ve kterém musí žít mnoho rodin ve Vietnamu. Jedni členové žijí na severu a druzí na jihu, a nemohou se navzájem navštěvovat. Sevrovietnaští komunisté zde nedodržují klausule ženevské smlouvy, podle níž měli povolit volný přechod z obyvatelstva ze severu na jih a opačně. Situace už trvá léta a je málo naděje, že by komunisté změnili svůj postoj.

Podle komunistického časopisu Kirin Jih Pao byl v Kirinu neobsazeném sufragánním biskupství závislém na arcibiskupovi z Mukdenu, 26. května zvolen za biskupa diecéze kněz Wang Wei miň. Zvolení došlo na zasedání vlatcenských kněží. 31. května prý byl kněz tento vysvěcen na biskupa. Podle dalších zpráv dva jiní kněží přijali biskupská svěcení. Jak známo na protiprávní taková konsekraci sv. Stolice vyhlásila nejtěžší církevní trest exkomunikace, do níž upadá jak biskup světitel tak i svěcenec. Počet protiprávně zvolených a konsekrovaných biskupů v Číně by tím stoupł na 26. 33 arcibiskupstvím a biskupstvím stojí v čele vlastenečtí kněží. Ze 112 církevních oblastí v komunistické Číně je jen nanejvýš 7 řízeno právoplatnými ordináři, svatou stolicí schválenými.

V Římě začala generální kapitula řádu poustevníků sv. Augustina. Na generální kapitule bude zvolen nový generální představený a členové kurie; nato budou projednávány některé vnitřní záležitosti řádu. Řád pousteníků sv. Augustina čítá na 4.000 řeholníků.

120 katolických studentů pocházejících z indického státu Kerala, kteří studují na evropských universitách, se sjelo do Bonnu na studijní sjezd. Sjezd pořádá Mezinárodní spolek kat. studentů. K studentům promluvila chot prezidenta NSR paní Wilhelmina Lübecková.

V dnešní pořad "Mulčená Církev" vám přečteme komentář "Komunisté a cyrilo-metodějské dílo". Nejdříve si posl. zprávy z kat. světa.

časopis našich krajanů ve Spoj. státech Katolík z 28. srpna přinesl ~~úvodník pod titulem~~ Čsl. Komunisté a cyrilometodějské dílo. Článek je ~~odpovědí na útok italského vysílání z Prahy proti osobě páná opata Ambrože Lva Ondráka, který prý šíří lži o ČSR: tam prý je naprostá náboženská svoboda a děti už ve škole slyší o záslužné činnosti svatých bratří Cyrila a Metoděje.....~~

O lžích a výmyslech pražského komunistického rozhlasu pro zahraničí se doví dáme též z jiné strany světa. Čtrnáctideník katolických misí v Erytrei Veritas et vita -Pravda a život z 15. srpna odsuzuje ~~propagandu~~ ^{pražského} ~~rozhlasu~~, který podněcuje Afričany proti misionářům. "Ve vysíláních z Prahy pro Áfriku poslední dobu konají otevřenou kampaň proti misionářům, nejen katolickým nýbrž i protestantským. Příčinu lze hledat v tom, že africké obyvatelstvo s nevidanou láskou a oddaností se obrací k misionářům. Rozplynuly se iluse Afričanů vůči prosovětské propagandě; u misionářů nacházejí příklad lásky, pomoc, výuku ve školách a konečně životní pojetí, které jim více odpovídá, protože je založeno na víře v Boha. Pražský rozhlas hledí představit misionáře jako falešné nositele civilisace a křesťanství, jako nositele imperialistického otroctví. Církev prý už od začátků misijní činnosti se stavěla na stranu koloniálních mocností a prostřednictvím misionářů pomáhala imperialistům porobit asijské a africké národy. Útok proti misionářům končí výzvou k africkým národům, aby povstali proti tomu, že Vatikán poskytuje svou podporu imperialistickým utlačovatelům Afriky a Asie. Jak v kruzích katolických tak i protestantských se poukazuje na to, že propaganda má přímo opačný účinek. Proti nízkým útokům komunistů stojí zcela jiné skutky, jimiž misionáři v skrytu a odříkání pracují pro opravdové povznesení afrických národů a tak si přímo vynucují vděčnost obyvatelstva".

Belin. Berlínský biskup kard. Döpfner v konferenci v západoberlínském rozhlasu projevil své politování nad tím, že zdařilého vypuštění rakety na měsíc se chce užít jako argumentu proti víře v Boha. Zatím co na poli vědy a techniky se činí nesmírné pokroky, dnes příliš často se šlapou v prach základního práva člověka. Člověk není nějaká neživá věc, kolečko v mašinerii, se kterým by stát a společnost mohli nakládat podle libosti. Člověk má nesmrtelnou duši a hmotě vládne. Jeho prava a konečná vlast je na onom světě.

úvodník — Katolík 28. srpna

Komunisté se snaží nahávat, že neníč
cyrilometodějské dílo

Před krátkým časem pražský komunistický rozhlas ve svém vysílání v italské řeči polemisoval s vatikánským deníkem Osservatore Romano; poněvadž uveřejnil výňatky z dopisu pana opata Ondráka, který pan opat psal všem biskupům do Československa a jímž oznamoval svolání III. unionistického kongresu. Odmlčit katolický filolog Dr. Milan Ryba, se snažil jménem komunistického režimu v komunistickém žargonu tvrdit, že článek v Osservatore Romano s citacemi z dopisu opata Ondráka neodpovídá pravdě. V Československu prý je náboženská svoboda a dílo svatých Cyrila a Metoděje se smí prý svobodně oslavovat. Mimoprost

Komunistické propagandisty zřejmě rozčílila tato věta z dopisu pana opata Ondráka, adresovaného biskupům v Československu a citovaná v Osservatore Romano: "Chtěli jsme původně (unionistický) kongres ukončit na svátek svatých věrovněstí," psal Svato-prokopský pan opat, "ale na znamení, že jejich dílo nesmí být náležitě vzpomenuto v zemi, v níž šířili svatou víru a pravdy Páně, ukončujeme kongres v předvečer svátku (svatých Cyrila a Metoděje — pozn.) v naději, že Bůh dá a dílo cyrilometodějského apoštola křestanské jednoty bude jednou slavně ukončeno 5. července na posvátném Velehradě."

Komunističtí propagandisté (tato pádná slova chtěli) nějak znečištít. Jde jim o to, aby italští katolíci, na něž se snaží mít vliv prostřednictvím italského vysílání z Prahy, tvrzení pana opata a Osservatore Romano nevěřili. Proto ústy údajného Dr. Ryby se pokoušeli tvrdit, že československé děti v páté třídě obecné školy jsou vzdělávány o svatých věrovněstech a že se světců v Československu vzpomíná a že se i oslavují.

S komunistickými propagandisty, kteří mluví a piší neslušným, nízkým žargonem, netřeba příliš polemisovat. Jejich politováhodný způsob zkrucování skutečnosti a přehlávání je notoriety známý. Jedině z věcného hlediska, aby bylo zřejmé, že dílo svatých věrovněstí Cyrila a Metoděje nesmí být náležitě vzpomenuto v Československu, uvádíme jen několik skutečností:

1) Nástupce svatého Metoděje, olomoucký arcibiskup Josef Karel Matocha, je komunistickým režimem internován. a nemá se v rozhovoru počítat

2) Komunistický režim v Československu zatkly, vězní či jiným způsobem presekuje věrné strážce Velehradu, členy Tovaryšstva Ježíšova.

3) Na Velehradě se nesmí konat tradiční Cyrilometodějské slavnosti, které na Velehradě vyvrcholily vždy na svátek svatých věrovněstí za statisícové účasti věřících a velké části československého episkopátu. Nesmí se také konat na jiných místech.

4) Svatí věrovněsti nesmí být veřejně náležitě oslavováni, leda lživým způsobem, který by napomáhal komunistické propagandě.

5) Dědictví cyrilometodějské, to je věrná katolická Církev se svými věrnými biskupy, kněžími, řeholníky, řeholnicemi a věřícími spojená s Římem, je nejhorším způsobem pronásledována jako nikdy v dějinách. Téměř všichni biskupové jsou v žalářích, nebo v internacích, a s nimi tisíce kněží a desetitisíce věřících. Kdyby bylo možno v Československu svobodně dnes napsat, jak cyrilometodějská tradice byla dnešním komunistickým režimem soustavně, na všech stranách ničena, ani velké svazky by vše neobšáhly.

6) To, že komunistický režim nemohl z dějepisných školních učebnic zcela vymýtit postavy svatých věrovněstí, není žádná komunistická zásluha. Jen důkaz, že víra v Československu je ještě hodně živá a že nemohou přehmat dějiny a musí se před dilem světců někde sklonit. A jestliže se toho dovolávají, je to jen jejich ubohý alibismus před světem, který je právem odsuzuje, jako opat Ondrák v onom citovaném dopise, z něhož úryvky byly otištěny v Osservatore Romano.

Odkaz, kde je již i článek v knize C.A.N.

my budoucího dne po mn, pakže bude mít maličkí
oblivostí. — zatímco zatímco zatímco zatímco zatímco zatímco

R. (New York.)

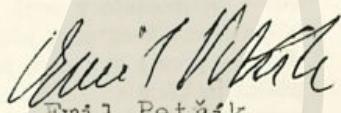
(C.Z. Geneva)

Důstojný pane,

posílám onu odpověď na útok z ČSR. Zároveň nás řešitel Vám přikládá menší šek za laskavé zaslání encyklik.

P. Feřtovi posílám obrázek Monsignora Plannera z kongresu pro Nž.

Jinak se těším na shledanou: za několik hodin již odletám do milé Evropy
Pozdrav též od Dr. Stráneckého

Emil Petřík

*Pozel P. Lechner a
nejen'šti amer. horlo-
vářského folové
mistro*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy a aktuality z katolického světa.

VM. Svatý Otec Jan 23. se vrátí v nejbližších dnech ze své venkovské vily v C.G. do Říma, do Vatikánu. V úterý odpoledne udělil obvyklé audience na rozloučenou, aby poděkoval všem, kdo s jeho pobytom v C.G. měli více práce, sa starostí. Nejdříve přijal zaměstnance a dělníky papežské vily: každého osobně pozdravil, zajímal se o jeho zdraví, rodinu a práci a přál mu hodně Božího požehnání. Nato udělil audienci italským strážníkům a policistům, kteří konali pořádkovou službu při papežské vile, a nakonec starostovi, farářovi a civilním i církevním autoritám městečka C.G. Jako projev vděčnosti za veškeru jeho laskavost ke C.G. farář salesián Don Sel la daroval sv.Otci konvičky pro víno a vodu pro mše svatou s podnosem, na němž (jsou) vytepány znaky sv.Otce a městaečka. Starosta městečka C.G. Dott.Costa daroval sv.Otci umělecké ciborium. Svatý Otec ještě naposled poděkoval všem za jejich práci, udělil jim své apoštolské požehnání a přál, dá-li Pán Boh, příští rok na shledanou. - Úřad nejvyššího papežského komořího oznámil, že příští generální audience v sobotu 26.září se bude konat ve vatikánské basilice.

Řím. V Římě dlí v těchto dnech arc. z Malty Mons.Nichal Gojzi. Cílem jeho cesty je domluvit poslední podrobnosti oslav 1900. výročí ztroskotání sv.Pavla u ostrova Maply a pokřesťanení jeho. Jak pravil Mosn.Gonzi cílem oslav je poděkovat Pánu Bohu za to, že použil neštěstí ztroskotání lodi, na níž byl apoštol národů vezen do Říma, aby dal víru v Krista obyvatelům ostrova Malty. U nohou Pavlových Malta přísahala věrnost Kritu a své přísaze zůstala věrnou. Druhým cílem oslav 1900. výročí pokřesťanení ostrova Malty je vzbudit rozvoj náboženského života mezi katolíky. Oslavy začnou oficiálně v lednu, na svátek Obrácení sv.Pavla a vyvrcholí v týdnu od 18. do 24.července. Už letos se ale koná rok přípravy duchovní Rameno sv.apoštola koná pout farnostmi dicesése Malta a Gozo; tato pout je příležitostí k lidovým misiím a k probuzení náboženského života.

Svatý Otec slíbil poslat k vrcholným slavnostem svého legáta a v závěrečný den promluví k maltézským katolíkům rozhlasem. Svou účast přislíbilo několik kardinálů, větší počet biskupů a očekává se velký počet poutníků.

Mnichov. V Langeargen u Bodamského jezera se konala schůzka delegací socialistických stran západního Německa, Rakouska a Švýcarska se zástupci katolické Církve. Na programu byl rozhovor o poměru mezi demokratickým socialismem a katolickou vírou. Schůzka neměla oficiální ráz, nýbrž měla složit k objasnění některých styčných otázek a k informaci vedoucím politických stran jmenovaných zemí německé řeči. Z katolické strany byl pozván P. Oskar Simmel, redaktor časopisu Stimmen der Zeit a prof. Mihat z Würzburgu. P. Simmel pravil, že plodný rozhovor s Církví je možný jen tehdy, když druhá strana uzna zvláštní charakter katolické Církve, že ta jako ochránkyně víry je životní princip společnosti. Chápe, pokračoval, že socialisté jako vůbec lidé nekatolíci, tento boh těžko chápou. Podle víry Církve člověk je stvořen jako bytost společenská. Společnost je proto svou podstatou zamířena na Boha. To je důvod proč katolíci žádají na socialistech odpověď na otázku, jak smýšlejí o poměru člověka a společnosti. Je pro socialismus společenský prvek v člověku prvkem podstatným anebo je člověk jen atomem, částí společnosti, jak to hájí liberalismus? tázal se P. Simmel. Prof. Mihat předložil žádost, aby socialisté jasně vyložili, jaká je jejich ideologie a co je v demokratickém socialismu ještě marxistického. Dále mají ukázat do jaké míry uznávají zvláštní posici Církve je uskutečněno v jejich programu a v praxi socialistické politiky vůči Církvi. Na některé otázky odpověděl Dr Benedikt Hautsky z Vídně, duchovní otec nového programu rakouské socialistické strany. Demokratický socialismus není žádné náboženství, on vidí společenský prvek v člověku jako prvek podstatný. Přiznal, že je mu těžké krátce vyličit ideologii socialistické strany, protože socialistus se vyvíjel velmi rychle. Také bylo mu těžké říci, kolik marxismu se ještě skrývá v demokratickém socialismu. V diskusi člen západoněmecké sociálně demokratické strany vyzvedl, že idea sociální nutně skončí fiskem, když nespočívá na spravedlnosti, svobodě a odhodlanosti sloužit všeobecnému dobru. Socialisté by si přáli nové a hlubší rozhovory s katolíky o přirozeném právu, jak je vidí Církev. Jak německá tak i rakouská socialistická delegace naléhala na nová schůzky s katolíky. Místopředseda západoněmecké sociálně demokratické strany Waldemar von Knöringen prohlásil, že socialisté doufají, že též v praktických politických otázkách styky mezi katolíky a socialisty nezůstanou omezeny jen na diskuse v parlamentě, ale že bude o nich možné mluvit i na jiném více soukromém fóru. P. Simmel závěrem poukázal

na to, že je nutné činit rozdíl mezi spoluprácí kátolíků a socialistů a mezi otázkou zda katolík může být socialist. Mohou být společné věci, kdy socialisté ve skutečnosti se hlásí k obraně přirozeného práva a lidské svobody. Dříve se ale musí dokázat, že nejsou socialisty ve smyslu papežských encyklik. Sliby a program strany nestačí. V celku možno říci, že schůzka několika socialistických a katolických představitelů skončila vzájemným přiblížením a pochopením vzájemných stanovisek; účastníci projevili naději že přispěje k spolupráci na obhajobu pravých lidských hodnot. proti nebezpečí strohého nelidského marxismu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

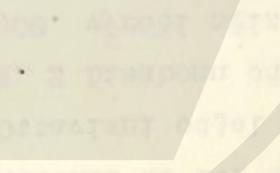
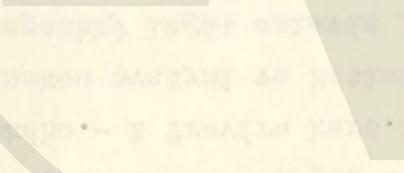
Trevír. Kard. Ottaviani, prosekretář posv. kongregace sv. Oficia byl v neděli přítomen v Trevíru v zápl. Německu zakončení slavností uspořádaných u příležitosti vystavení Svaté tuniky úctě věřících. Podle zbožné tradice Svatá tunika je ono nesešívané roucho, které K.P. měl na sobě, když nesl kříž na Kalvarii a o které římští vojáci losovali čí bude. Trevírské katedrále darovala svatou tuniku císařovna sv. Helena, matka Konstantina velkého. Svatá tunika byla letos vystavena úctě věřících přes dva měsíce. Uctilo ji na jeden milion a tři čtvrti milionu a asi 100 biskupů. Kard. Ottaviani, závěrem slavností sloužil pontifikální mše svatou; na jednom městském náměstí. V příležitostném kázání poukázal na to, že pout k Svaté tunice a její uctění je vyznání víry v jednotu katolické Církve: "Krostův šat je symbolem této jednoty, v níž katolíci jsou sjednoceni s Kristem ve víře a v lásce. Tato jednota nesmí být narušena; má být chráněna a opatřována v duších, v diecézích a v zemích v poslušnosti Petrovu nástupci. Poslušnost je ctnost silných." Po skončení mše svaté ministr zahraničí NSR von Brentano vykonal zdvořilostní návštěvu u kardinála jménem spolkové vlády. V odpoledních hodinách byla svatá tunika uložena do relikviáře. Kard. Ottaviani promluvil následujícího dne též při akademii ke cti sv. Paulina, někdejšího bidkupa trevírského. - Z Trevíru kard. Ottaviani odjel do Portugalska, kde navštívil mariánskou svatyni ve Fatimě. Z Lisabonu odjede do Kanady: bude přítomen jako papežský legát oslavám 300. výročí zřízení katolické hierarchie v Kanadě. Oslavy se konají začátkem října.

Řím. V Římě při papežském učilišti Otců dominikánů Angelikum se koná mezinárodní studijní sjezd profesorů sociálních věd na dominikánských universitách a učilištích. Na sjedzu bude studována dogmatická a praktický postoj dnešních katolíků vůči moderním sociálním strukturám.

Fatima. Socha P. Marie Fatimské, která v uplynulých měsících konala pout Itálií se vrátila do Fatimy. Sochu odvezlo do Fatimy zvláštní letadlo italského letectva.

Švýcarsko. V neděli byl ve Švýcarsku Den modliteb za vlast. Katoličtí biskupové vydali společný pastýřský list, který byl čten ve všech kostelicích země. Vzájemná jednota a spolupráce ve veřejném životě jsou možné jen na základě vzájemné úcty na poli náboženském. Biskupové dále varují věřící, aby se nedali oklamat protichůdnými výklady Písma sv. od různých náboženských společností. Kdyby výklad Písma sv. byl ponechán jednotlivcům, pak by nebylo možné se vyhnout

omylu. Církev jediná je ochránkyní pravdy a jedinou správnou vykládatelkou Písma. Aby věřící se nedali svést propagandou, mají povinnost se zdokonalovat ve víře a prohlubovat své náboženské znalosti a znalosti Písma.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci našeho kněžského pořadu uslyšíte rozhovor "Synoda římské diecése"
Nejdříve několik zpráv z kat. světa.

Svatý Otec Jan 23. udělil včera ve středu ~~středu~~^{později} poslední audienci v C.G.
Bylo zase přítomno mnoho tisíc lidí z Itálie i z ciziny. V alocuci sv.
Otec ~~xxxxx~~^{xxxvii} nabádal k apoštolátu modlitbou a poukázal na význam modlitby. Po skon-
čení této generální audience Jan 23. se rozloučil s obyvatelstvem městečka
C.G., které se shromáždilo v nadvoří papežské vily. Nabádal je k důvěře v
Boží prozřetelnost; rodičům kladl na srdce křestanskou výchovu dětí, děti
připomínal jejich povinnost poslušnosti vůči rodičům. Svým apoštolským
požehnáním a otcovským Arrivederci - Na shledanou se s nimi rozloučil.

Světové tiskové kanceláře referují, že 12. září církevní autority berlín-
ské diecése odevzdaly protestní nótu u komunistických autorit NDR. Prote-
stují proti tomu, že v bytě světicího biskupa Mons. Bensche bylo odhaleno
odposlouchávací zařízení. Namontoval je jeden dělník před časem, který při-
šel prý opravit chybu ve vedení. Nedlouho nato Mons. Bensch byl na ulici
zastaven a odveden na policejní ředitelství, kde byl po 5 hodin vyslýchán.
Církevní autority se dovolávají práva na osobní svobodu, zaručeného ústavou
a žádají, aby světicí biskup Mons. Bensch nebyl už znepokojoval.

Pět procent abiturientů katolických středních škol v arcidiecézi Los Angel-
es si zvolilo duchovní stav. 72 jinochů vstoupilo do seminářů nebo do ~~ro-
vijsků~~^{mlnycí} reholních mužských společností a 161 d^veck do noviciátu sester. V
této statistice nejsou započteni jinoši nebo dívky, kteří studovali na
státních školách a též si zvolili duchovní stav. Arcidiecéze Los Angeles má
jeden milion katolíků.

Na 32. týdnu sociálním italských katolíků, který se koná v Padově na heslo
"Užívání volného času jako sociální otázka", promluvil janovský arc.kard.
Siri. Mluvit o užívání volného času znamená mluvit o rovnováze u člověka.
Náš sociální týden chce studovat důvody k takovému užívání času, které
by jej neučinilo neužitečným nebo škodlivým. Konec konců práce a odpočinek
slouží pozvednutí lidské osoby jen když zůstávají v rámci stanoveného Bo-
hem. Mimo tento řád i práce může člověka ničit a ~~zne~~^{volný} čas se stát jeho
zkázou. Řád stanovený Bohem je tento: jsme v době zkoušky, a vše má být
proniknuto Božím zákonem. Nemůžeme tedy ztráct čas, z mravního hlediska
neexistuje čas, neurčený k ničemu. Práce i odpočinek slouží k pozvednutí
člověka; obojího nutno užívat podle vůle Boží a ve shodě s ní.

Synod římské diecéze

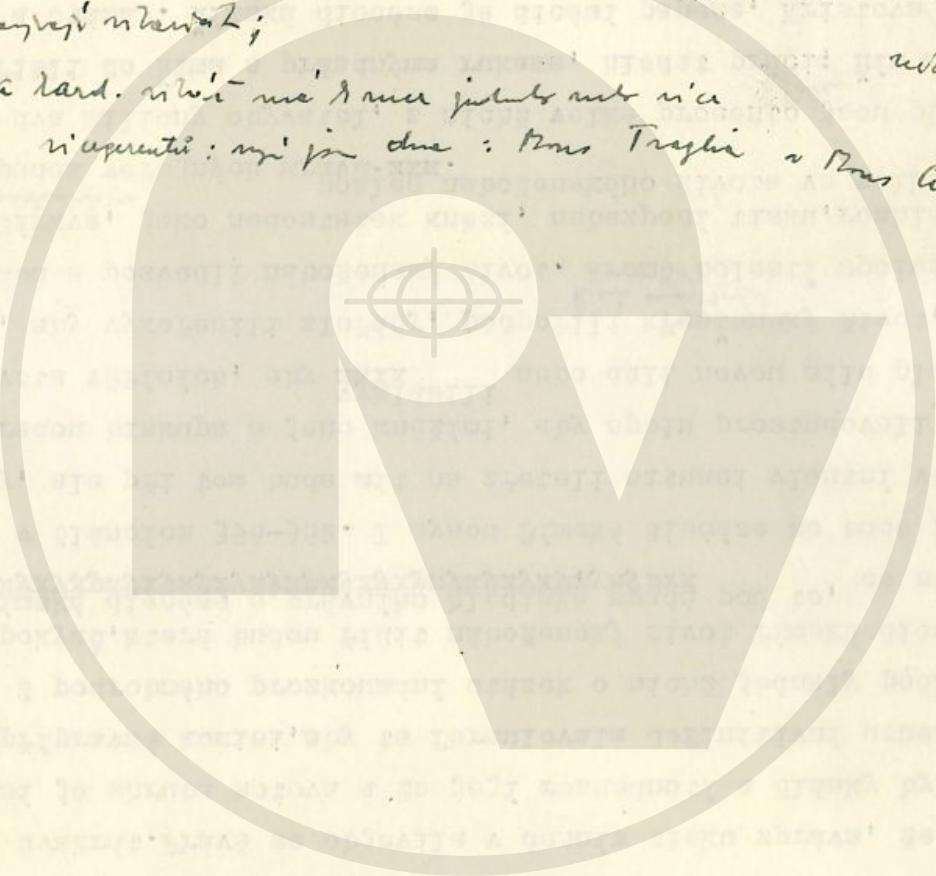
289/2

25. ledna tr. v basilice sv. Pavla za hradbami sv. Otec Jan 23. oznámil tři úkoly, které si předesvzal pro nejbližší budoucnost: konání synody římské diecéze, konání všeobecného církevního sněmu a konečně přizpůsobení církevního zákoníku požadavkům naší doby. ^{Příprava ho} První podnik, ~~do~~ jisté míry nejsnazšího, pokračuje rychlým tempem, a zdá se, že synoda se bude moci slavit ještě tento rok před vánocemi. Brzy po ohlášení synody sv. Otec jmenoval přípravnou komisi, a tak k ulehčení své práce s vědomím sv. Otce ustavila osm podkomisí: první ^{je} o osobách - o povinnostech a právech duchovních osob i laiků; druhá o učitelském úřadě Církve: ^{výuky} Kázání, vyučování katechismu, tisku a pod. prostředcích jak sdělit věřícím pravou víru; třetí podkomise má na starosti otázky týkající se bohoslužby, a svátostin; čtvrtá svátosti; pátá jedná o apoštolské činnosti vůbec a o ~~maximální~~ vhodných metodách pastorace; šestá podkomise o křesťanské výchově mládeže; sedmá o církevním majetku a stvětě nových kostelů, a osmá o charitativní a pomocné činnosti vůbec. Osm podkomisí se schází pravidelně jedenkrát za týden, někdy i dvakrát. Právě se objevila v denním tisku zpráva, že práce těchto podkomisí je zhruba hotova a že její rozhodnutí a články byly odevzdány hlavní přípravné komisi, aby ta formulovala definitivní usnesení už pro synodu. Z podrobného prozkoumání otázek o nichž jednaly podkomise vzejde souhrn pokynů, které budou řídit náboženský život římské diecéze. ~~synoda římské diecéze s právního hlediska spadá pod to, co stanoví církevní zákoník v článcích 356-362.~~ I synod římské diecéze se bude řídit těmito předpisy, ale při tom bude mít na zřeteli situaci vlastní věcnému městu. Bude poradou biskupa s jeho kněžími, aby spolu prostudovali otázky duchovního života věřících, aby vyhlásili ~~maxx~~ nebo dali novou sílu platným církevním zákonům, aby vykořenili zlořády, podpořili křesťanský život, zvelebili bohoslužbu a pozvedli náboženský život. Kromě bolestí společných všem oblatsem Církve, jako nedostatek kněží, nebezpečí tisku, rozhlasu, filmu a televize, ~~pokles náboženského života ve velkoměstech~~ - Řím má přes dva miliony obyvatel, z nichž velké procento jsou přistěhovalci, kteří přišli do Říma s prázdnýma rukama, hledat práci; Řím má své vlastní bolesti a otázky. Římská diecéze je díceší papeže, Kristova náměstka na zemi, zákonodárcem římské diecéze je sám papež. Situace v římské diecézi, ať dobrá či špatná má svůj ohlas v celém katolickém světě; ukázaly to dějiny, kdy úpadek v Církvi byl provázen úpadkem v Římě, a obrada v Římě

Dodejme hned, že proto je totoběžka v mřížce uvedená v prvním řádku jistého zápisu.
popis je tiskový; ^{českým} ještě v tomto krese.
v. d. jde o hradbařský jež byl využíván v. d. -
dřev' už v mnoha místech; li to hrad. Měří - mříž hrad 100.
Měření.

a hard. will we'd nice jobs not nice

ri' agentei: mi' jin due: Ross Traglia e Ross Currid.

knič
89/3

nesla s sebou obrodu v celé Církvi. Proto sv. Otec zapojil synod římské diecéze do rámce svých reformních opatření: svolání všeobecného sněmu a obnovy církevního zákoníku.

Letošní synod římské diecéze bude první svého druhu od nepaměti. Snad ji můžeme srovnat až se shromážděními římského klérku konanými na konci středověku a na začátku renesance. Anebo ještě můžeme srovnat s apoštolskými visitacemi, kterou dal vykonat r. 1904 papež sv. Pius X. - tehdy byl kardinálem vikářem kard. Respighi, a r. 1932 papež Pius XI., za kard. vikáře Marchetti Selvaggianiho. Pius X. měl opravdu v úmyslu svolat též synod římské diecéze závěrem jmenované apoštolské visitace, jak vysvítá ze zápisů chovaných ve vikariátních archivech. Ale nedošlo k tomu. Jan XXIII. v tolikárem ohledu krácející ve šlepějích svého předchůdce na stolci sv. Marka v Benátkách a sv. Petra, i zde chce pokračovat v odkazu sv. Pia X.

Svatý Otec jak v listě k římským věřícím z 2. února, tak i při mnoha jiných příležitostech poukázal na důležitost synodu, a prosil věřící, aby se účastnili duchovní přípravy synodu, aby se modlili za jeho zdar, a aby se zajímaci všichni římskí kněží mají si vykonat duchovní cvičení, a také sebe začít li o otázky, které synod má řešit. Kard. vikář podle přání sv. Otce stanovil, obnovu, již má synod způsobit, aby po celou dobu přípravy synody každý den v týdnu skupina věřících obětovala své modlitby a dobré skutky za zdar synodu. Tak v pondělí se mají na tento úmysl modlit řeholní sestry v přísné klausuře; v úterý ostatní řeholní sestry; ve středu římské děti; ve čtvrtek řeholní rády a kongregace mužů; v pátek nemocní, v sobotu seminaristé a studenti škol závislých na církevních autoritách a v neděli se mají na tento úmysl modlit ve farnostech. Byla vydána latinská kniha P. Kristofora Beruttiho, dominikána, profesora na učilišti dominikánů Angeliku a býv. rektora kat. university ve Frýburku ve Švýcarsku, a konečně malá brožurka, psaná lidovým způsobem, od sekretáře římského vikariátu a sekretáře přípravné komise pro synodu Mons. Karla Maccariho.

Synod římské diecéze, první reformní byl sv. Otce Jana XXIII. je tedy věcí blízké budoucnosti. K modlitbám římské diecéze připojme i my naši prosbu k Pánu, aby synod opravdu splnila očekávání a aby z Říma se rozletěl do celého světa nový proud horlivosti a obrody křesťanského života.

RaVat CECO 25-9-59

V rámci našeho dnešního pořadu vám přečteme vyprávění našeho českého misionáře v Belgickém Kongu: ^(P-Václava Spukupa) Posvícení na Kikaku...

Zprávy: Sv.Otec Jan 23. se ve čtvrtek večer vrátil z C.G. do Říma a do Vatikánu. Cestou se zastavil v nemocnici Milosrdných bratří a navštívil nemocného 97-tiletého Mons.Carinciho, sekretáře Posv.kongregace obřadů. Krátká kolona tří aut se sv.Otcem uprostřed byla provázena čestnou stráží italské policie. Poutníci, turisté i Římané, kteří v rychle ujíždějícím autě zahlédli bílou postavu sv.Otce, radostně pozdravovali náměstka Kristova. Ten s úsměvem žehnal. V pátek odpoledne sv.Otec se odebral do mezinárodní koleje sv.Anselma na Aventině, kde se právě koná sjezd opatů benediktinských opatství. Sv.Otec k přítomným řeholníkům krátce promluvil latinsky o ^{zásluhách} benediktinského řádu o evropskou a křesťanskou civilisaci; nato poukázal na úkoly benediktinů v dnešní době.

V neděli 11. října sv.Otec v bazilice sv.Petra odevzdá misionářský kříž asi 300 misionářům, kněžím, řeh.sestrám i laikům misionářům, kteří se chystají na odjezd do misií. Sv.Otec bude pro ně sloužit mše svatou a k nim též promluví.

Ve vojenské akademii ve Sp.státech arc.novojorský kard.Spellman posvětil novou katolickou kapli. V příležitostném kázání pravil, že je nutné být na stráži, aby mezinárodní ^{mu} komunismuse nepodařilo mravně a nábožensky oslabit americký národ. Dějiny všech národů, které jsou pod jhem komunismu, ukazují, že jejich zánik začal komunistickou propagandou, která si vzala za terč soběckví jednotlivců; obrněná auta ^{fauzy} pak zdrtily ^{lyst slibný} cíh jejich měst ještě, dříve než mohli ^{fauzy} zakusit ovoce svého hřichu.

V jižní Africe ~~sou~~ ^{je} dnes 902 katolické školy; 146 středních a z nich 95 je pro obyvatelstvo bílé pleti. Z 902 skol 115 - dostává podporu státu; 73 je pro černé obyv. a promíšence. Před 6 lety dostávala bětšina 662 škol pro černé obyvatelstvö podporu státu. Ze 155.000 žáků je 98.000 katolíků. Na katolických školách učí 1.619 řeholníků a 2.364 laiků. 1.844 černých učitelů, 33 míšenců a 190 bílých.

ústav pro studium
totalitních režimů

Zprávy: Vydatelství katolického deníku Řezenska Tages Anzeiger slavilo v posledních dnech 10.výročí svého obnovení. Místní biskup Mons. Buchberger zaslal listu blahopřejný dopis: vzpomíná těžkých zkoušek, které zakusil deník za více než 100 let svého života^a, děkuje deníku za jeho statečnou obranu křesťanských zájmů. Blahopřejné přípisy poslaly též autority bavorské zemské vlády. Deník byla založen r.1849, ale r.1936 byl zrušen nacisty, kteří hned od svého vstupu k moci vedli proti tomuto katolickému deníku nelítostný boj, několikrát dokonce na krátkou dobu zastavili jeho vydávání až jej úplně zrušili. R.1949 začal deník znovu vycházet.

Americké bratrství Nejdražší krve za 25 let své existence vydalo na 45 milionů exemplářů náboženské literatury. Největšího úspěchu se dožil tzv. Můj nedělní misál, který byl vydán v mnoha řezech, také slovensky.

Biskup Z basileje a Lugana Mons. František von Streng byl přítomen jako zástupce švýcarských biskupů při premiéře filmu "The nun's story - Život jedné řeholní sestry". Čistý výtěžek představení je určen Švýcarskému výboru pro Světový rok uprchlíků.

V Pise skončil 17. sjezd církevní hudby, který pořádal Italský spolek sv. Cecilie. Sjezd měl za téma: "Mšw svatá - církevní hudba a liturgické shromáždění". V jednom ze závěrečných usnesení se žádá italské ministerstvo vyučování, aby doporučilo studium církevní hudby na školách, tak aby lid se učil aktivněji se účastnit liturgie mše svaté.

Svatý Otec Jan 23. požehnal manželství dvou italských šlechticů, hraběte Evžena Fainy a hraběnky Albalisa Roncalli z Montoria. Svatý Otec pro novomanžely, jejich rodiče a ostatní pozvané sloužil mše svatou a k nim krátce promluvil o vznešenosti křesťanského manželství. Všichni přítomní přistoupili k svatému přijímání. Po skončení obřadu sv. Otec všem udělil krátkou audienci, a novomanželům zvl. přál hodně Božho požehnání pro jejich společnou cestu životem.

V Římě skončil sjezd řádu benediktinů. Novým opatem primasem byl zvolen dosavadní opat z Einsiedeln Dom Benno Gut. Je mu 62 let. V letech 1931 až 1942 byl profesorem bohosloví na Mezinárodním učilišti benediktinů sv. Anselma v Římě. Od r.1947 byl opatem v Einsiedeln. Opat primas J.M. Dom Benno Gut přivítal sv. Otce v pátek odpoledne při jeho návštěvě na Aventinu. Dnešní l' Os. Romano přináší latinskou řeč, kterou sv. Otec k benediktinům promluvil.

*Jml. náš
Několik myšlenek k svátku sv. Václava. Mjeli. spis p. Vatíkán*

Draží přátelé, rok co rok se vrací v církevním kalendáři památka mučedníka sv. Václava. A každým rokem ožívá jeho světlý příklad před námi: má budí v nás novou odvahu k statečnému následování svatého bojovníka za lepší budoucnost svého národa a posiluje plamen naděje v jeho mocnou přímluvu: Nedá zahynouti nám ni budoucím! Nedá! Ale musíme také každý přiložit ruku k dílu. Boh nedělá zázraky pro liknavé. Ale rád pomáhá statečným. A k statečnosti nás především povzbuzuje příklad našeho svatého dědice. Ke křesťanské statečnosti, která je ztělesněna a oslavena k v křesťanském mučednictví.

Na svatého Václava možno se dívat z různých hledisek. Můžeme v něm oslavovat budovatele prvního českého státu, zakladatele národní civilisace, světeckého askétu, dokonalého uskutečňovatele křesťanské charity. Svatý Václav je také nemrtelným symbolem celého českého národa, který svým jménem posvětil celou jeho tisíciletou existenci. Ale Církev ho oslavuje především jako Božího mučedníka. Jako mučedníka nám ho dává za vzor.

Kdo je mučedníkem v očích Církve? – Ten kdo pro pravdu a spravedlnost trpí násilí a pronásledování a zvláště když jako svědek Kristovy víry a Kristovy Církve pro ně podstoupí i smrt.

~~DUKEMIETATOXMUČENICIVÍMELOXRŮZNÝMFORMY. XXX Křesťanském starověku byly smádny rozaznečky~~ Svatý Václav byl pravý mučedníkem. Ale zamyslíme-li se nad způsobem a okolnostmi jeho mučednické smrti, můžeme říci, že byl mučedníkem v moderním významu toho slova. V křesťanském starověku tu stála pohanská moc, která považovala křesťanství za přečin proti úctě pohanských božstev a tím i za velezradu. Bylo snadné poměrně rozeznat mučednictví za Krista od jiných způsobů násilné smrti.

Kdo byl udán, že je křesťanem, byl předvolán před soudce a vyzván, aby obětoval bohům. Buď obětoval, zachránil život a zradil víru, nebo neobětoval a pak bez dlouhého vyšetřování byl odsouzen buď k otrockým pracem, do vyhnanství ~~nebo~~ a nejčastěji k smrti. Být křesťanem ~~už~~ samo o sobě bylo zločinem. Volba, před kterou byl postaven věřící člověk byla jednoduchá a jasná. Nebyla lehká. Šlo o život. Ale křesťané posilováni mimořádnou Boží milostí s radostí přinášeli oběť života časného, aby získali život věčný. Víra v Kristova slova: Kdo by totiž chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, a kdo ztratí svůj život kvůli mně a evangeliu, zachrání ho/Mar.8,35/. – jim usnadňovala volbu. I v posledních dobách jsme byli svědky podobného způsobu

Autor: I a kontinentální českou říši patří našího československého světového
RaVat: CECO-26.9.59

Několik myšlenek k svátku sv. Václava.

Draží přátelé, komunistický režim nemůže smazat tisíciletou tradiční svatováclavskou v českém národě. Snažil se však různým způsobem ji zkromolit a zfašovat. Rád představuje sv. Václava jako slabocha, který je ve vleku kněží a mnichů a zaprodává zemi nepříteli, a naopak chce ukázat bratrovraha Boleslava jako pravého tvůrce českého státu a představitele pokroku. Nejdíváme se tomu.

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium totalitních režimů

mučednictví. V prvních letech náboženského pronásledování v Rusku, za pposledního náboženského pronásledování v Mexiku, za občanské války ve Španělsku - stačilo na př. být knězem, řeholníkem, řeholní sestrou, seminaristou a vytrvat věrně při svém stavu, aby skončil jako nepřítel revoluce a v očích věřících jako Kristův mučedník. -

Případ sv. Václava byl jiný. Konflikt Václavův s mladším bratrem Boleslavem na první pohled se nám jeví jako konflikt více politický než náboženský. Někdo nenutí sv. Václava, aby zapřel víru a odpadl od Církve. Je dokonce pozván na náboženskou slavnost, na pouť a posvěcení chrámu do Staré Boleslavě. A umírá pod bratrovražednou dýkou u dveří katolického kostela. U sv. Václava nešlo o křesťanství a pohanství, nýbrž šlo především o celé křesťanství, o křesťanství žité do posledních důsledků, které se nesrovnávalo s mnohoženstvím, s kupováním a prodáváním otruků, s krutým zacházením s poddanými, s pohanskou poživačností a prostopášností, s pěstním právem silnějšího. Svatý Václav byl sám celým křesťanem a k tomuto křesťanství chtěl přivést i svůj národ. A za to pořábil svůj mladý život. Jak vážně to myslil s Kristovým evangeliem nejlépe ukazuje jeho smrt. Jeho poslední slova, jak nám je zaznamenal jeho životopisec, :Bůh ti odpust bratře! nám ukazují nejlépe Václavovu opravdovost v následování Kristova příkladu. A za tuto křesťanskou opravdovost a nesmlouvavost ~~zemřel~~ sv. Václav. Jeho mučednická smrt není jen výrazem statečného rozhodnutí okamžiku, nýbrž definitivním posvěcením jeho statečného postoje v denním životě. I když na první pohled úkladná smrt sv. Václava ve Staré Boleslavě se podobá dvorské revoluci, hradnímu puči, státnímu převratu - ve skutečnosti nešlo o nic takového, nýbrž o svědectví života Kristovu evangeliu. Proto ho hned po smrti celý národ začal uctívat jako mučedníka a sám Boleslav se sklonil kajicně před jeho mravní velikostí. Bez Václavovy oběti a bez jeho příkladu svatého života, by politické dílo Boleslavovo skončilo asi tam, kde skončili polabští Slované.

Ale právě proto je nám mučednictví sv. Václava dnes mnohem bližší a srozumitelnější. Jeho příklad je stále aktuální a živý. Jeho život a jeho oběť zůstávají pro nás všechny závazným programem. Ani dnes nepřátelé Církve u nás nežádají hned a ode všech, aby odpadli od Církve, aby se prohlásili za nevěrce. Dovolují při stálém ideologickém boji, aby lidé chodili do kostela, aby dávali křít děti a pochovávat své nebožtíky církevně, dovolují kněžím kázat, když se

nedotýkají příliš slabin dialektického materialismu, a dokonce i podporují některé kněze, opravují kostely - pokud to slouží propagandě v cizině a pokud mohou kněžských služeb využít k prospěchu svých sobeckých cílů. Chtějí křesťanství, které by se stalo výhradně věcí soukromou, dočasným přežitkem pro staré babičky a nanejvýš vhodné pro vyplnění výstavních vitrin v národopisných museích nebo stěn národních muzeí galerií a obrazáren. Jsou však proti každému projevu opravdu živého a aktivního křesťanství. Živé, aktivní křesťanství bylo to, za které položil Život svatý Václav. Dnes jde v národě zase o totéž, oč šlo za doby sv. Václava. Při všech velkých rozdílech sociálního a hospodářského Života, které dělí jeho dobu od naší, duchovní problém je stejný. I my dnes žijeme v hmotařském prostředí ~~nejsvětějšího~~ pohan-ském, které nevnese opravdové a celé křesťanství. I dnešní doba vyžaduje vyznavačské a mučednické odvahy Václavovy. S statečným Životem podle víry především. Života víry všude - v soukromí i na veřejnosti. Nejenom doma, nýbrž i v továrně, na pravovišti. Nejenom v neděli v kostele, nýbrž i ve všední dny při práci i zábavě. Být celými křesťany.

A svatý Václav nám také ukázal tajemství tohoto celého křesťanství. A tím je živý Kristus v nejsvětější eucharistii. Chceme-li mít Václavovu statečnost, musíme mít také jeho lásku a úctu ke Kristu Pánu v nejsvětější svátosti: Živit se z Krista v častém a hodném svátkém přijímání.

Vaši krajané, draží přátelé, se shromáždí v předečer svátku sv. Václava při slavení mešní oběti u jeho oltáře v arcibasilice sv. Petra. S panem opatem Ambrožem Ondrákem z americké Sázavy a z amerického Velehradu /tím se stalo opatství svatého Prokopa v Lisle/ budou prosit, aby doma i za hranicemi na přímluvu sv. Václava stále přibývalo těchto statečných celých křesťanů. Potom se nemusíme bát o budoucnost národa.

J. Václav, jedouci svět, mohu plnit svou.

ústav pro studium
totalitních režimů

K svátku svatého Václava si poslechněte ^{symf. báseň} ~~Vltavu~~ od Bedřicha Smetany
 (v provedení ~~reflexion NBC~~ reprezentace ~~Tulme Toscaniniho~~)

Česká římská kolonie se sešla v neděli v předvečer svátku svatého Václava k oslavě ^{patrona} tohotové kníete a dědice své země. U oltáře sv. Václava v basilice sv. Petra sloužil tichou mši svatou opat z opatství sv. Prokopa v Lisle u Asistrovali mu dva čeští monsignoři, pracující v Rímě. Chicaga J.M. Ambrož Lev Ondrák ^{Přítomní čeští katolíci,} kterých letos bylo více než jiná léta, zpívali velehradskou mešní písni. Spolu s nimi se modlilo za trpící vlast Václavovu i mnoho cizinců, které zaujal svátečně ozdobený oltář a český zpěv. Blavnostní kazatel představil svatého Václava jako jednoho z velikánů Církve, z Kristových mučedníků. Učí nás statečnosti a lásce: Statečnosti, nejen přirozené, nýbrž i nadpřirozené, abychom pro svou svatou ^{víru dovedli obětovat vše, tak jak pro ni obětuju} lepší pohodlnější místo (naši krajané doma). Svatý Václav nás učí lásce: lásce k bližnímu a také k nepřátelům: "Bůh ti odpusť bratře", byla podle životopisce poslední Václavova slova. I my máme milovat nepřátele, třebas odsuzujeme jejich bludnou ideologii. Svou lásku prověrime nejlépe důsledným křesťanským životem, a konečně modlitbou a skutkem za sjednocení našich odloučených slovanských bratří s Rímem. Celebrant pjp. Ambrož Lev Ondrák vzal na sebe tento unionistický apoštolát. Jsme mu za to vděčni, a budeme spolupracovat za udržení tohoto dědictví cyrilometodějského a svatováclavského. ^{Mše svatá u dle. W. Vondru ve Valbu} ~~KKK~~ ^{byla zakončena svatováclavským chorálem.} A ^{hned nato} ~~pozítivně~~ účastníci římské oslavy svátku svatého Václava se shromáždili na náměstí před basilikou svatého Petra. Přesně v poledne se pomodlili spolu se sv. Otcem Janem XXIII. Anděl Páně a přijali jeho apoštolské požehnání. Platilo nejen jim, ale všem našim drahým českým krajanům doma. Svatý Václave, vévodo české země, nedej zahynouti nám ni budoucím ^{modlitli jsme se.}

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci našeho dnešního pořadu přečteme referát o letošním sjezdu v König steinu u Frankfurtu nad Mohanem na heslo "Kirche in Not -Církev v tísni". Tento referát přineslo zářijové číslo časopisu českých katolíků v exilu Ně, které bylo právě expedováno do všech částí světa.

Na pomoc ohrožené Církvi...

Zprávy z kat. světa! V sobotu odpoledne sv.Otec udělil generální audienci v basilice sv.Petra.Byla to první audience po jeho návratu z C.G.V příležitostné allokuci vyzýval přítomné, aby zesílili své modlitby za Církev a za svět, protože modlitba je naprosto nutná k dosažení věčné spásy.Připomněl dále, že k blížícímu se měsíci říjnu, zasvěcenému P.Marii, Králově posvátného růžence, vydá věřícím celého světa zvláštní povzbuzení k modlitbě růžence, a její nutnosti a užitečnosti.Tuto Modlitbu ^{náruč} mají obětovat za zdejší blízké synody římské diecése a nastávajícího všeobecného církevního sněmu. Synoda římské diecése se bude slavit pravděpodobně na sklonku t.r.Ať si jsou světově ať si je vědecký a technický pokrok sebe větší, naší povinností je vždy žít ve shodě s Božím zákonem, a ve všem a skrze vše uznávat a ctít Boha.On vládne všemu, a bez něho člověk nic nezmůže.Nakonec sv.Otec ještě jednou zval k časté společné modlitbě sv.růžence: jeden velký chór se pak bude zvedat k nebi a vyprošovat světu milosrdenství a pomoc.

Dnešní l'Os.Rom. přináší krátkou zprávu o všeobecné oslavě sv.Václava v basilice sv.Petra.U oltáře zasvěceného dědici a patronu české země sloužil mši svatou J.M. opat z Lisle u Chga Ambrož Lev Ondrák.Přisluhovali mu papežský ceremonář Mons.Vorlíček, pap.komoří Mons.František Pálner a benediktin Polák P.Regis Harwig ^{Po mši syaté přítomní zazpívali} svatováclavským chorálům.Důstojným zakončením oslavy bylo apoštolské požehnání sv.Otce, které

(přítomní přijali) v poledne na svatopetrském náměstí. ^{po mši také hrály významná městská kapela} 27. října vatikánské pošty vydají dvě serie nových známek: jedna série o dvou známkách bude památkou na posvěcení a inauguraci nových vysílacích strojů vatikánské rozhlasové stanice; stroje posvětil zvěčnělý papež Pius XII. 27.října 1957. Druhá série o 10 známkách pro leteckou poštu znázorňuje 5 nejstarších obelisků na římských náměstích.

✓ Berlínský biskup kard.Julius Döpfner zakončil v neděli všeobecné zasedání Spolku sv.Bonifáce, který má na starosti finanční stránku duchovní správy mezi katolíky v diaspoře.M.j.pravil, že přes silný nátlak se strány komunistů a přes velkou propagandu ve školách 75% studentů na území berlínské diecése kteří loni skončili středoškolská studia, nepodrobil se tzv.zasvěcení mládež, tolik propagující komunisty.

29/5/58

274,

Bohatství Vatikánu

Ve svém úsilií podlomit a zničit autoritu svatého Otce, římského papeže, nepřátelé Církve síří fantastické zprávy o pohádkovém bohatství Vatikánu. V očích marxismu leninismu Církev je společnost, která vykořisťovat masy věřících. Proto v každém náboženském zřízení, v každém církevním spolku chtějí odhalit jako poslední smysl jejich existence lakotu a hlad po penězích. Bohatství Vatikánu je jedním z nejobvyklejších témat komunistické protináboženské literatury.

Dalo by se vyjmenovat mnoho knih, které jednají o tomto předmětě. Ty ale všechny více méně opakují totéž, aniž by ověřily nebo dokázaly svá tvrzení. Bohužel, (výmysly a fantasie komunistů) - jako propagandistické literatury italské komunistické strany před volbami 1947, Francouze Garaudyho, Jiho-slovana Barbieriho, Sovětu Lavrentijského a Scheinmanna a konečně italského býv. kněze a odpadlíka Tondiho, dnes žijícího ve východním Německu - opakovaly některé nekomunistické časopisy i na Západě, např. německý "Der Spiegel - Zcradlo" a italské "L'Espresso". Ani tyto časopisy si ale svá tvrzení neověřily. Článek uveřejnily z důvodů žurnalistických a ziskových. Odpověď na článek německého časopisu přinesl měsíčník "Mann in der Zeit - Muž a doba" pod titulem: "Objevy bez důkazů": "Čtenáře skutečně udiví čísla, velmi konkrétní, o sumách, firmách a kapitalistických společnostech, o bankách a průmyslových trustech, ve kterých právě je uložen církevní kapitál. Ale nikdo neví nic určitého, vše se jen tvrdí bez důkazu a s nevidanou opovážlivostí. Žurnalisté možná doufají, že Církev sama dá přesná data, že ji napadne, aby se bránila proti nadhozeným útokům. Církevní kruhy však považují něco takového za pošetilé. S druhé strany by protikatolické kruhy i potom křičely, že jejich trvzení nebyla nijak vyvrácena. Vatikán, Církev a jesuité jsou natolik chytří - řekli by například - aby dobré investovali svůj kapitál prostřednictvím svých důvěrníků a prostředníků, pečlivě vybraných..." Ti kdo říkají, že Vatikán vlastní 12 miliard dolarů, neuvědomují si, co představuje toto číslo, pokračuje měsíčník "Mann in der Zeit". Veškeren příjem na daných Německé spolkové republiky činí jen devět miliard dolarů, a nominální kapitál všech akciových společností v NSR jen 5.900 milionů dolarů. Kdyby tedy Vatikán skutečně vlastnil 12 miliard dolarů, je možné, že by to uniklo finančním odborníkům a že by o tom věděli jen komunisté a několik západních časopisů?

Je zajímavé, že fantastická čísla ignorovali vědci amerického Ústavu pro organizace a vedení zkoumání podniků. Ústav poměrně přesně zkoumal organizační strukturu Církve; jeho ředitel prohlásil na tiskové konferenci, že mezi zaměstnanci, kteří konali průzkum, nebyl ani jeden katolík. O hospodářské stránce Církve Ústav uveřejnil ve svých závěrech toto:

1. Žádné organizaci se nepodařilo tolík dosáhnout s tak málo penězi jako katolické Církvi.
2. Ústav se domnívá, že finanční politika je nejslabší bod ^{administrace.} vatikánské
3. Investice Svaté stolice nejsou velké, ale v poměru k úvazkům a k potřebám správné, třeba se nezdá, že jsou investovány ~~je~~ nejvhodnějším způsobem.
4. Ústav uvádí na správnou míru tvrzení o bohatství Vatikánu: Co znamená vlastnit školu, kostel nebo nemocnici? Nejdá se spíše o úvazek než o skutečný majetek?
5. Kdo by se mohl podivit, kdyby se dověděl, že 876.000 kostelů, farních budov, nemocnic ~~jm~~, škol a charitativních ústavů, které jsou majetkem Církve, spolu s personálem - na pět milionů osob - potřebuje ročně na vydržování asi pět miliard dolarů?

Kdo tedy se zabývá otázkou bohatství Vatikánu bez předsudků ~~a~~ stranickosti, musí počítat s tím, že ^{sice} Církvi připisuje majetnictví škol a kostelů a nejrůznějších ústavů se všemi jejich uměleckými poklady, skutečně nevypověditelné ceny, že ale toto vlastnictví vlastně málo vynáší.

Dále: nerozlišuje se dostatečně mezi výlohami nutnými k správě vatikánského města a jeho úřadů a mezi deposity, jichž Vatikán není majetníkem, stejně tak ~~mezi~~ jednotlivými orgány Svaté stolice, Papežských učilišť, Papežských spolků ~~pomocných~~, jednotlivých biskupství, řeholních kongregací atd.

Katolická Církev čítá téměř půl miliardy věřících. Její školy, kostely jsou rozsety po celém světě. Misionáři vykonávají svou práci ve všech světadílech, budujíce Církev. Jestli spočteme všechny výdaje pro přípravu, ~~zřízení~~ a udržení celé této práce a na vydržování nutného personálu, dostáváme čísla, která na první pohled se mohou zdát astronomická, ale která při pohledu na skutečné potřeby jsou stále nedostatečná.

Sbírky na potřeby Církve a na pomoc chudším věřícím existovaly už v dobách apoštolských, jak čteme ve Skutcích apoštolů. Je pochopitelné, že půl miliardy věřících dá na udržování své Církve sumu poměrně velkou. Ale je stejně zřejmé, že ani tyto velké dary ~~n~~ stačí krýt potřebu Církve.

Už i děti vědí, že darují-li své malé úspory na misie, nedávají je Vatikán-
skému státu, nýbrž že jimi pomáhají misionářům šířit Církev.

Jestli tedy věřící velkomyslně podporují Církev, musíme se z toho jen rado-
vat, tak jak se ^{z tím} radují malomocní, o které by se kromě misionářů nikdo nestá-
ral. Radují se obyvatelé v pralesích, protože může pro ně postavit i školu,
lékárnu a tak jim kromě cesty k pravé víře ukázat i cestu k civilisaci a
k důstojnému místu v lidském společenství.

Ve správě církevních statků se lidé mohou dopustit omylů. Než je to nějaký
argument proti Církvi nebo proti papeži? Už z Písma víme, že Jidáš - který
nosil měšec - byl zloděj. Ale kdo by se odvážil činit zato zodpovědným Kris-
ta Pána anebo apoštoly? Co znamenají tyto temné skvity proti hrdinné nezi-
štnosti svatého jáhna Vavřince, svatého Vincence z Pauly a tolika hrdinů
lásky blíženské?

Dodejme ještě, že výtky ateistů dnešní doby proti papeži a Svaté stolici
nejsou naprosto originální. Jakoby byly doslově převzaty od nepřátel nábo-
ženství předcházejících staletí. A tito nepřátelé pominuli, a zmizely je-
jich lži, aby je zanedlouho zase vyhrabali jejich nohsledová. Pominou i
ateisté naší doby. Ale Církev žije a bude žít, přes všechny útoky mocnosti
temnot a hříchu. Církvi se dostalo ~~xxix~~ přislíbení, že "ani brány pekelné
nic proti ní nezmohou".

Dnes budeme pokračovat v sérii rozhovorů na téma: Papežové a komunismus.

Nejdříve podáme důležitou zprávu z Vatikánu: Svatý Otec Jan 23. vydal nový
okružní list k biskupům katolického světa; biskupové mají vyzvat své věří-
cí k modlitbám za papeže, za misie, a za ~~vítězství~~ svaté Církve na zemi,
za mír a svornost mezi národy a konečně za zdar synody římské diecése a
nastávajícího všeobecného církevního sněmu. Na tyto úmysly věřící mají pře-
devším obětovat častou společnou modlitbu svatého růžence v měsíci říjnu,
do kterého právě vstupujeme. Nový okružní list má název "Grata recordatio -
Milá vzpomínka", a je datován 26. září. Úplný překlad podáme v našem
středečním a ~~nikter~~ čtvrtičním vysílání. Naši posluchači důstojní pánové
mohou si vyslechnout latinský originál v pravidelných lat. vysíláních, na
př. ve čtvrtek o půl jedné, o půl šesté a o čtvrt na jedenáct.

Náš dnešní rozhovor ze série Papežové a komunismus je nadepsán:....

Dnes podáme český překlad nově vydané encykliky sv.Otce Jana 23. o svatém růženci. Nejdříve si poslechněte několik zpráv z kat.světa.

V neděli dopoledne sv.Otec udělil zvl. audienci poutníkům z Terstu; pout vedl sám biskup Mons.Santin, a bylo přítomno též mnoho kněží.Terstská diecéze právě skončila svou dicésní synodu, první po třech a půl stoletích.Přítomnost věřících v Římě je úkon věrnosti Stolci sv.Petra; od Petra skály věřící si vyprošují světlo, posilu a bezpečnost, aby splnili své duševní závazky a zůstali silní ve víře; konání synody byla radostná odpověď těm, kdo říkají že duchovní a mravní hodnoty ztrácejí cenu, a kdo pesimisticky se vyhýbají práci za zlepšení světa, v němž žijí.Vaše skutky dokazují, že nadšení Církve nezná zastávky, že se nebojí krisí ani neutíká před obětmi.-Svatý Otec závěrem své alocuce pronesl též kratičký pozdrav slovinským poutníkům a ministrantům z Rieti.

Arc. z Vídni kard.König sloužil v domu sv.Štěpána slavnou mši svatou k zahájení třetí všeobecné konference mezinárodní agence pro atomovou energii. Mši svaté byla přítomna většina účastníků konference.Kard.König přečtl evangelium francouzsky, anglicky, španělsky a rusky a pak pronesl anglické kázání."Mír stojí na spravedlnosti a lásce k bližnímu, pravil mj. a pak poukázal na to, že mezinárodní agence dokazuje, že vědci spolu s politiky nesou odpovědnost za svou zem ano za celý svět.

V Římě slavnou mši svatou v bazilice P.Marie Sněžné byl zahájen 2.mezinárodní sjezd Křížové výpravy slepců.Mši svatou sloužil patriarcha z Benátek kard.Urbani.Je přítomno na 2.000 slepců z celé západní Evropy a též z jižní Afriky.

hodiny jeho dluhy o tom,
Na sjezdu bude studováno především, jaký apoštolát je možný pro slepce; a pak jak je poučit o smyslu života podle pravd křesťanské víry.

Polští katoličtí biskupové vydali společný pastýřský list.Obracejí se především k rodičům a k mládeži:Připomínají odpovědnost rodin, odporoučejí rodičům, aby si za každou cenu uchovali rodinu nedotknutelnou a aby vštěpovali dětem vnučkám budoucí odpovědnosti.

Ve Fulde byla zahájena výroční konference německých biskupů.Jsou přítomni všichni tři němečtí kardinálové a všichni ostatní ordináři Německa.

Rozřešení demografické otázky nespočívá v omezování počtu dětí, které se směj narodit, nýbrž ve spravedlivějším rozdělení světového obyvatelstva", prohlásil kard.Marcel Mimmi v Madridu závěrem Španělských katolických dnů o otázkách emigrace.Spravedlivějšího rozdělení obyvatelstva světa se dosáhne podporováním emigrace do zemí méně zalidněných.

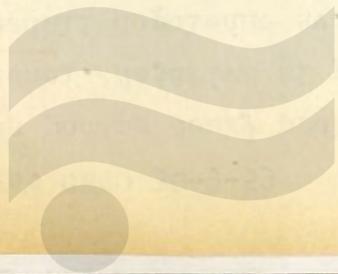
Nyní píšem říci vás s. "Fiat recoratio" - Rád' spomína. Etc.
N. Pař. 1. 23)

také zpráva v ohledu na t'OR. Venu. w. Oni zprávou, že až k
části a plně možnosti v měs. výroku n. mýmce, a jí obzvlá-
še jde mysl: za C., za mísce, za mít a svrchní mén-
náky a za podle myslí v. d. a i vst. arke. mén.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů